॥ श्रीः ॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

श्री अप्पावाळ् इति प्रसिद्धैः

श्रीघरवेङ्कटेशाभिधैः विरचितम्

॥ श्री दयाशतकम् ॥

द्रमिडाङ्गानुवादसहितम्

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीकामकोटिपीठाधीश्वर
श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां
श्रीमुखेन समुल्लासितम्

श्रीकामकोटिविजयते

श्रीकामकोटि कार्यालयेन प्रकाशितम्

५७, पश्चिम उस्मान् वीथी, कुम्भघोणम्

स्वाम्य कोशस्थानीयेन] Rs 10 -

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம :

ஸ்ரீ ஸ்ரீதரவேங்கடேச என்ற ஸ்ரீ அய்யாவாள்

இயற்றிய

ஸ்ரீ தயாசதகம்

தமிழ், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளுடனும்
குறிப்புகளுடனும் கூடியது

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீ காமகோடி
பீடாதிச்வர ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர
ஸரஸ்வதி ஸ்ரீசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
இவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
57, மேலடபீர் வீதி, கும்பகோணம்
29—3—49

பதிப்புரிமை] Rs 10/-

॥ ओं ॥

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्य
श्रीमच्छंकरभगवत्पाद प्रतिष्ठित
श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः
क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

श्रीशङ्करराजपुर (तिरुविशनल्लूर्) अग्रहारामिजनाः श्रोधर-वेङ्कटेशार्याः अध्यावाळाख्याविख्यातयशसः सर्वेश्वरभक्ताग्रेसराः अनन्यभक्तिसभाजनसम्पत्सञ्जातेन्दुमौळिदयाप्रादुर्भूतस्वशरणाङ्गणविध-मानकूपोल्लसद्विष्णुपदीप्रख्यापितभक्तिप्रभावाः स्तुतिमणिमालां कामपि भक्तिकाञ्चनसूत्रग्रथितां सम्पाद्य भगवन्तमीशं समभ्यर्चयन्निति सु-विदितमेव स्यादेतत्समेषामास्तिकानाम् । तादृशस्तुतिमणिमालायां मध्य-मणिरूपेण भासमाने यत्र "आस्य जानन्तः", इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धम्, "सततं कीर्तयन्तो माम्", इत्यादिस्मृत्यनुसृतम्, "नाज्ञोऽस्ति यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः। तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकीजनः ॥",

इत्यादिवचनोपबृंहितं च, भगवन्नामानुसंधानस्यानितरसाधारणं शङ्कर-दयासम्पादनसामर्थ्यम्, "आस्यामृतोर्मिरसिकास्त्वपरेऽभिनन्दन्त्यस्रा-घयः", "क्षिप्त्वेव दासयसि देवि दये तमेनं हा जिह्वयैतदभिधास्यति पुल्कसेऽपि", "शम्भो त्वमेव शरणं मम चन्द्रचूडेत्याद्या गिरस्त-दुचितस्थितिहानितो नः", इत्यादिना भक्तजनतामात्रस्याधिकारसूचकं परिदृश्यते, तत्तादृशस्य सरलमधुरपदवाक्यार्थस्य देशभाषामयपद-वाक्यार्थानुवादसनाथस्य आकूतभाषामयविवरणोपेतस्य दयाशतकाख्य-ग्रन्थमणेः नामानुसन्धानादिभक्त्या भगवन्तमाराध्य तद्धामधिगन्तु-मुत्सुकानां भक्तानां सर्वेषामुपकाराय मुद्रापणप्रचारणयोः प्रवृत्तास्सन्ति श्रीकामकोटिकोशस्थानाधिकारिणः इत्येतदमन्दमानन्दं सञ्जनयति । अस्मत्सन्निधावुपहृतस्यास्य ग्रन्थमणेर्धारणश्रवणादिना सर्वेश्वरं सेव-मानाः भक्ताः, एवं भक्तलोकस्योपकुर्वन्तश्श्रीकामकोटिकोशस्थान-निर्वाहकाश्च श्रीचन्द्रमौळीशदयापात्रभूतास्सन्तः श्रेयांसि प्राप्नुव-न्त्वित्याशास्महे ॥

विजयायात्रास्थानम्
मध्यार्जुनक्षेत्रम्
सर्वधारि सं० माघबहुल दशमी.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமுகம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமச் சங்கரபகவத் பாதர்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப் பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் அதிபதிகளான ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீபாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

ஸ்ரீ சதுர்வேதராஜபுரம் என்ற திருவிசநல்லூர் அக்ரஹாரத்தில் பிறந்து ஸ்ரீ அய்யாவாள் என்ற புகழ் பெற்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேசரென்ற மஹான் எல்லாம் வல்ல இறைவனின் பக்தர்களுள் முதன்மைபெற்று, நிகரற்ற பக்தியினால் ப்ரஸன்னமான சந்த்ரமௌளியின் கருணையால் தன் வீட்டு முற்றத்திலிருக்கும் வேம்பில் கண்களையத் தோன்றச் செய்து பக்தியின் பெருமையை வெளியாக்கி, அபூர்வமான அநுபவங்களை பக்தியோக ஸாஸ்த்ர நூலில் மாலியமாகத் தொடுத்து பலரும் வழிபட்டார் என்பது ஆஸ்திக்கர்களனைவரும் அறிந்ததே.

அவ்விதத் தூய மாலையில் நடுநாயகமாக விளங்கும் மணியில் "ஆஸ்ய ஜாநத:" என்ற மந்த்ரத்தில் ப்ரகாசித்த மானதும், "ஸததம் சிந்தயேந்நோ மாம்" என்ற ஸ்மருதியை பொட்டிடதும்,

"நாம்நேவ்ஸ்மி யாவதி சக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே: |
தாவத்கர்தும் ந சக்நோதி பாதகம் பாதகீ ஜன :" ||

என்ற வசனத்தைக் கொண்டும், பலஸ்தாம ஸங்கீர்த்தனம்

சக்தியுடைய கருணைபெற்ற ஈடில்லா ஸாதனமென்பது, "ஆப்யம்ருதோர்மிரஸிகாஸ்த்வபரே'பிஸந்தர்ப்பஸ்தாதய:" என்பது முதலிய வசனங்களால் (கடவுளின் கருணைபெற) ஜன சமுதாயத்திற்கே உரிமையுள்ளது எனவும் நன்கு விளக்குகிறதோ, அவ்வித "தயாசதகம்" என்னும் நூல் எளிய இனிய பதவுரை, பொழிப்புரை, தமிழ், ஆங்கில அநுவாதங்களுடனும், கருத்தரையுடனும் வெளிவரவேண்டுமெனவும், பக்திபோடு நாமோச்சாரணம் செய்து கடவுளை வழிபட்டு அவர் கருணையை அடைய ஆவல் கொண்ட பக்தர்களனைவர்க்கும் உதவி செய்பவும் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான நிர்வாகிகள் அதை அச்சிட்டு ப்ரசரிக்கின்றனர் என்பது அதிக ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது.

நமது பார்வைக்கு வந்த இச்சிறந்த நூலை தாமே பாராயணம் செய்வதின் மூலமோ, கேட்பதின் மூலமோ இறைவனை வேண்டுகின்ற பக்தர்களும், இவ்வுலகப் பக்தகோடிகளுக்கு பேருதவி புரிகின்ற ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான நிர்வாகிகளும் ஸ்ரீ சந்த்ரசூடனின் கருணைக்குப் பாத்திரர்களாகி மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமென ஆசிக்கின்றோம்.

விஜயபரசாஸ்தானம்
மத்யார்ஜுன சேஷத்ரம்
வல்வதாரி, மாபெறுவாள தசமி

} பாராயணம்ருதி:

முகவுரை

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ வேங்கடேச 'அய்யாவாள்' அவர்களின் நியாசதசகம் என்ற பத்நிநூலை இங்கு ஆங்கில, தமிழ் அநுவாதங்களுடனும், குறிப்புகளுடனும் தந்நிருக்கிறேன். இதற்குமுன் காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் நான் வெளியிட்ட ஆக்யாஷட்டிப் பதிப்பில் அய்யாவாளின் வாழ்க்கை, நூல்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி விரிவாய் எழுதியிருக்கிறேன்; ஸ்ரீ வீராராகவ வ்யாக்யானத்துடன் வெளியிட்ட ஆக்யாஷட்டிப் பதிப்பின் ஆங்கில முகவுரையையும் பார்க்கவும்.

பின் குறிப்பிட்ட முகவுரையில் ஸ்ரீ அய்யாவாளைப் பற்றிய பாட்டொன்றை வெளியிட்டிருந்தேன். அது ஸுமங்கலம் ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணர் என்பார் ஸ்ரீ அய்யாவாளின் பேரில் செய்த எட்டுப்பாட்டுக்களடங்கிய ராகமாலிகையின் ஒரு பகுதி என்று ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேயர் அவர்கள் தெரிவித்தனர். ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேயர் மூலமே அந்த ராகமாலிகை முழுவதையும், அத்துடன் திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ விஸ்வாமாச்ரம ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ அய்யாவாள் பரமாய் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இயற்றிய பாட்டொன்றையும் இப்பதிப்பில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ அய்யாவாள் தம் நூல்களிலும், விராராகவர் தம் உரையிலும் வற்புறுத்தியிருக்கும் ஹரி-ஹர-அபேதத்தை நாட்டி, இந்த கோபாலக்ருஷ்ணர் செய்த பாட்டுகளிலும் ஸ்ரீ அய்யாவாளே ஹரி-ஹர மூர்த்திகள் சேர்ந்த ஒரு ரூபமாய் பக்தியையும் நாம ஜபத்தையும் பரப்ப அவதரித்த மஹா புருஷர் என்ற சொல்லியிருப்பதும், நாம விஷயத்தைப் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ஆதாரங்களுக்கு ஸம்மதமான தென்ற விஷயத்தை ஸ்ரீ அய்யாவாள் விசார ரூபமான க்ரந்தமாக எழுதினர் என்று சொல்லியிருப்பதும் வனிக்கத்தக்கன.

வே. ராகவன்

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணர்

ஸ்ரீ அய்யாவாள்

பேரில் தெலுங்கில் செய்த ராகமாலிகை

1

கேதாரகௌளராகம்:—ஆதிதாளம்:

(ப) भक्ते भीधरवेङ्कट गुरुवर्यरूपमुग महिवेलगे (भक्ते)

(அநு) मुक्तिमुक्तुलकु कारणमगु चिन्मूर्तियन्दु निण्डु प्रेमगल शिव (भक्ते)

(च) फालमन्दु त्रिपुण्ड्रमुनु वेळ्ळनु धरिम्चु सूत्रमुन् तम
मालुकन् शिखुनि नाम प्रेमलोल मुखोल्लासमै वेलयु
शिव (भक्ते)

हरिहरलोकरूपमै धरनवतरिञ्चि तम्मु नम्मु सुजनुल
नरयुचुन् पूर्णभक्त्यनुग्रहमिरवुगा करुणिञ्चि वल्लजेसिन
(भक्ते)

वेदमे सुरसालमै धरवेलयु दाननुण्डि पण्डु जार शु-
काद्युलनु प्रोलुनट्टि कीर्तिसुखात्मकुडौ कृष्णुपोन्दुजेसिन
(भक्ते)

2

काम्भोजीरागः—त्रिपुटतालः

(प) मी चरणभक्तिमिञ्च विच्चमडिगिन ना-
लोचनजेसे त्रिलोचनडु ॥ मी ॥

(अनु) वाचि पतिमालि पादमुलकु ब्रोक्किन ननु
कोचवड जूचेमु श्रीगुरुमणि देवर गतियनि ॥ मी ॥

(च) मेमु वारनि कोन्त मेरजेयु नी बुद्धि
कैमन्दु ननि विडु येन्दुकु नीकु राम
नामने तारकमनि दलचुचु मिगुल
तामसिञ्चक ब्रह्ममे सत्यंबनुचु येञ्चवले गानि ॥ मी ॥
अन्दरिकि ने नन्तर्यामियैन नलुवकु
पोन्दरानट्टि गुरुभक्त्यानन्दमु नी
यन्दु कलणिञ्चनण्टे तोचलेदिक
नन्दुकु विचारपडेदवु गो-
विन्दयनि पलुकवलेगानि ॥ मी ॥
यञ्चनलेक गोपालकृष्ण नाममु की-
र्तिञ्चिम विनि तानालिम्पिन प्रेम-
मिम्मि श्रीधर वेंकटेश्वर महिम विनु-
तिम्पनन मा हृदनि मैपुल-
किम्पिनदि वेमो मीके तेलुसुनुगानि ॥ मी ॥

3

काम्भोजीरागः—आदितालः

(प) स्वामी मीरे गतियनि प्रेमबलतुनय्या ॥ स्वामी ॥

(अनु) पामरतनु मानि मिम्मु परमभयोज्ज्वलमुगाचु मनसुन ॥ स्वामी ॥

(च) करुणनु मनु जूचे देवरकमुले गतियय्या—मा-
वरणभयमिचे देवरकरमुले गतियय्या श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

मुखमलरगजेसे देवरवदनमे गतियय्या—मा
हृदयमु चल्लगजेयु देवरपदमुले गतियय्या—श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

विनि हरिकथ चोके देवरवीनुले गतियय्या
अनयमु हरिकीर्तिञ्चु मीधागमृतमे गतियय्या—
श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

श्रुतिसारमु हरिनाममनि आधितुलकु बोधिञ्चि—श्री
पति हृदयमु वासंबुजेयु भाग्यमुलिप्पिञ्चे—श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

चल्लनि मागोपालकृष्ण स्वामि करुण ग्रम्मि—ने
गोल्लग मीपदपङ्कजमुले गुरुतुगा नेरनम्मि—श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

4

भैरवीराग:—त्रिपुटताल:

(प) मनसा श्रीधर वेङ्कटेश्वर गुरुनि महिमलु दलचुकोम्मि ॥
मनसा ॥

(अनु) मुनुनीचु चिरकालमुनु श्रीहरिकीर्तन
जेसिनवुडु फलमनुचु पिदे परमतारकमनि ॥ मनसा ॥

(च) कलिकल्मष मुलेल्ल दीरु—निचु
कलुगजेसेदु मायनु चालघोरु—वदु
सुलभमुग भक्तिमीरु—इदि
सुलभनि मरेवरुनु तेलियलेरु नीचुकोरि तेलिय ॥
मनसा ॥

दिनदिनमुनु नीवे जेरि—धारि
दिव्य श्रीचरणमुलने कोरि—मेटि
धनमु चेप्पव्विन दारि—यी
दोरतनमु नीवे कोलुम्मोडि सारे येमारिपुण्डक ॥
मनसा ॥

आपदलणचु दैवंबु—श्रीध-
रार्य वेङ्कटेश्वरप्रभुं—डूनि
तापहेतुवौ अज्ञानंबु – बो-
गोट्टि हितवुगा नीयन्दु प्रेमनिवासंबुगा निरतंबुजेयु ॥
मनसा ॥

श्रीपतियगु मा गोपाल-कृष्णुनि
चिन्तिम्चगनु गुरुभक्तिये वेळ—गलुगु
नीपदळ दैवानुकूल—मैयुण्डनु
निजमुगा नम्म मीसंशय मेलनिक नी लोन मेलुकोवे ॥
मनसा ॥

5

शंकराभरणराग:—जम्पताल:

(प) गुरुमूर्तिपादमुले गुरुतुगा ध्यानिम्चि
स्थिरमैन सुखमु बोलेदनु ॥ गुरु ॥

(अनु) हरिहरुलिरुवरु नोकरनुचु भक्तियु सेय
नररूपमैन श्रीधरवेङ्कटेश्वर थां ॥ गुरु ॥

(च) रामनाममु ननुरागमु बुट्टिम्चि
प्रेमतो तम भक्तिके युनिकि जेसि
येमरकनिट्टि मधुराक्षरमे तारकमनि
महिम देलिपि नन्नु रक्षिम्चिन श्रीधर ॥ गुरु ॥

चिन्तचे बलुगाक जेन्द नेनुन्नरीति
यन्तयुनु तेलिसि गुरुडन्तरङ्गमुन
सन्ततमुनकु भगवन्तुनि दलचमनि च
नन्तुनि कल्याणगुणमन्दु नक्क तेलिञ्चु श्रीधर ॥ गुरु ॥

श्रुतिधर्मशास्त्र सम्मतिनि हरिनाममे
गति यनुचु रूढमगु ग्रन्थमु जेसिन
अतुलितुड श्रीवेङ्कटार्युडे नेजेयु
कृतिलोनु गोपालकृष्णुडै तोचिन श्रीधर ॥ गुरु ॥

6

कल्याणीरागः—आदितालः

(प) विण्टिरा जनुलार श्रीधरवेङ्कटेश्वर गुरु महिमलु ॥

(अनु) मुक्कण्टि देवुड मनयन्दु साक्षात्-
करिञ्चि नररूप मोन्दिन कथलु ॥ विण्टिरा ॥

(च) रामनाममु नोड्डुचु नियतमुग
नारदादि योगीन्द्रुचलेने
प्रेम मिम्मि भक्ति जेयु पेद्दल
प्रियमु जेसि भाषिन्तुरु
भूमिलो मनवण्टिवारलकु
बोधिपुमु तण्ड्रियनुचु बेडिन
श्रीमनोहरुनि नाम मुपदे-
शिन्तुरु वो धन्युलैन मीरुलु ॥ विण्टिरा ॥

सावधानमुग विनुडि मा गुरु-
स्वामि चरित मेल्ल विन्निनमी

भाव मन्दु तनकु ताने पूर्व
मर्कि निण्डि मनसु वह्लनौनु
पावनंबगु नी मनसु नतनि
पादमु लोकटि जेसुकोनि कुल-
दैवताराधनंबु जेयुटि सं-
देह मेम्तैन तोचकपदिक ॥ विण्टिरा ॥

भक्तुनि नाममु औनि येडल त-
त्परतलयन्दु प्रेमयुनो नर—मा-
धवुनि वार्तलन्द व्यवार्तल
विरक्तुलै युन्दुरु
माधवुननु गोपालकृष्णुनि
भजनमु जेयुचुण्डवारल
ब्रोतुरु श्रीधरवेङ्कटे-
श्वर खनुचुनिपुडु वसुधलो ॥ विण्टिरा ॥

7

कल्याणीरागः—रूपकताल:

(प) मनसु पोयिन त्रोवपोनियनि विडिचिते
नेम्मदि येदु बुट्टुनय्या

(अनु) घनुलगु श्रीधर वेङ्कटेश्वर त्रोगुलमूतिनि
अनयमु दल चेदु भक्तुलेलेचरो धारोकरु चिन्न ॥
मनसु ॥

(च) वशवृत्तिनिजन्दनि दुःखमुले सुखमुर्कान—दु-
र्दशचेतनु भोगिञ्चन मनसु—यी
दशनै ननु शिव शिव शिवायनि गुरुमूर्तिनि
पशुपतिनि सभापतिनि भजिञ्चनि नरपशुवरैना ॥
मनसु ॥

येजेचि विधमुल विषयसुख परंपरलनु गनि
अजस्रियु तोचलेकने मनसु मरि मरि
कसुलगंनि यलमेकलकैवडि भोगिञ्चिकडकु
इच्चियु क्षणभङ्गुर मनियेम्चक नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

ज्ञानाज्ञानंबुलनुत्तम जन्ममुगल शिवंरसिकुलको
ज्ञानरसमु वेतगुवारोकरु विना—मरि
गानमु अन्तटि रसिकुलकइनि दोरिकियु वलदनि
भ्रान रति सुखमुगनि भासैन नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

अभयमु गोपालकृष्णुनि भजनमु सेयुटकंटे
श्री गुरुनाम स्मरणमे क्षिप्रफलंबनि
मनसुनि भजिञ्चिन मेम्मदि धुर्तुन मायुर्वृद्धियु संपद्धिक-
इनि तेलिसियु तेलियनि नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

श्री कमलालय पश्चिमतीरस्थ यज्ञेश्वरमठस्थितैः

श्री शिवरामाश्रमि स्वामिभिरनुगृहीता

॥ श्री श्रीधरवेङ्कटेशसंस्कृतस्तुतिः ॥

(प) श्रीधर वेङ्कटेशं स्मराम्यहम्
श्रीधर वेङ्कटेशम् ॥

(अनु) साधु जन हितोपदेशिकं महेशिकम् ॥ श्रीधर ॥

(ब) वरभस्माङ्कितगात्रम्
हरनामजपसूत्रम्
हरविनिहितनेत्रम्
हरकृपारसपात्रम् ॥ श्रीधर ॥

कलितनामसिद्धान्तम्
दलितदुरितध्वान्तम्
ज्वलदादित्यप्रख्यान्तम्
फलितविज्ञानस्वान्तम् ॥ श्रीधर ॥

शिवचिन्तनविलोलम्
शिवकथोदधिखेलम्
शिवरामाश्रमपालम्
शिवदैवत्यानुकूलम् ॥ श्रीधर ॥

॥ ओं: ॥

॥ श्री श्रीधरवेङ्कटेशविरचितं दयाशतकम् ॥

ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் அருளிய
தயாசதகம்

श्रेयांसि संदिशति कन्दलयत्यमन्द-
मानन्दमस्य दलयत्यघवृन्दमार्ती ।
धूनोति किंकरयति द्रुहिणादिकांश्च
मातस्तवैष उदयो हि दये पुरारेः ॥ १ ॥

ஸ்ரேயாம்ஸி ஸந்திஶதி கந்தலயத்யமந்த-
மாநந்தமஸ்ய தலயத்யகவ்ருந்தமார்தி: ।
தூநோதி கிங்கரயதி த்ருஹிணாதிகாம்ஶ்ச
மாதஸ்தவைஷ உதயோ ஹி தயே புராரே: ॥ 1 ॥

हे मातः அம்மையே! पुरारेः दये வெறுடைய தயையே! तव உன்னுடைய एषः இந்த उदयः हि எழுச்சி श्रेयांसि நன்மை களை संदिशति கொடுக்கிறது; अमन्दम् आनन्दम् பெரும் களிப்பை कन्दलयति முளைவிட்டெழச் செய்கிறது; अस्य இந்தப் பக்தனுடைய अघ-वृन्दम् பாபக்கூட்டத்தை दलयति தகர்க்கிறது; आर्तीः துன்பங்களை धूनोति தொலைச் செய்கிறது; द्रुहिण-आदिकान् च ப்ரம்மன் முதலிய தேவர்களையும் किंकरयति வேலையாட்களாய்ச் செய்கிறது.

வெறுடைய தயையைப் பற்றி நூறு ச்லோகங்களில் ஸ்துதி செய்ய ஆரம்பித்த கவி முதல் ச்லோகத்தில் தொத்தமாய் அந்தத் தயையின் மஹிமையைக் குறித்திருப்-

கருணை என்ற பாவத்தின் ஸ்வபாவத்தை பொட்டி அதை அன்னையாக பாவித்துப் புகழ்கிறார். பக்தரின் பாபங்களைப் பொறுத்து, அவர்களுடைய இன்னல்களை நீக்கி, அவர்களை நல் வழியில் செல்லவைத்து, இம்மையிலும், மறுமையிலும் அவர்கள் நன்மையை அடையுமாறு செய்யவல்லது சிவனின் தயை ஒன்றே. 'புராரேः' என்று சிவனை இங்குக் குறித்ததால் த்ரிபுரத்தை எரித்த சிவனின் புன்னகை எப்படியோ அதுபோன்றது சிவனின் தயையும் என்று த்வனிக்கிறது. சிறிதேயாயினும், குளிர்ச்சியானதும் இனிமையானதுமான சிவதயை, சிவம்மிதம்போல் தாப த்ரயங்களான பெரும் தீங்கையும் எளிதில் போக்கவல்லது.

1. O Mother, Compassion of Siva! This rise of yours sends to this (devotee) welfare, makes keen joy sprout in him, smites at the multitude of his sins, blows away his miseries and makes even gods like Brahma his slaves!

कल्याणि शंतनयाकमनानुकम्पे
त्वं यत्रयत्र वितनोषि पदार्पणानि ।
प्रागेव पद्मजबलोन्मथनादिलभ्यः
प्रादुर्भवन्त्यवहिताः खलु तत्रतत्र ॥ २ ॥

கல்யாணி ஶிவதநயாகமநாநுகம்பே
த்வம் யத்ரயத்ர விதநோஷி பதார்ப்பணாநி ।
ப்ராகேவ பத்மபவலோகமயாதி லப்யாः
ப்ராதுர்ப்பவந்த்யவஹிதாः கல பத்ரதத்ர ॥

हे कल्याणि सन्मतियैं पयत्नवेल्ल शैवतनया-कमन-वनुकम्पे! शिवनुडैय तयैयेय! त्वम् नी यत्रयत्र एंगेंगे

यद्-यद्यानि चितस्तोषि அடியவர்கிறபோ तत्रतत्र அங்கங்கே पद्म-वधोन्मथन-आदि-लक्ष्म्याः ப்ரம்மா, இந்த்ரன் முதலி போரின் பதவிச்செல்வங்கள் प्राग् एव முற்கூடியே सावहिताः வளத்துடன் प्रादुर्भवन्ति வந்து தோன்றி நிற்கின்றன அல்லவா!

வெறுடைய தயையைக் குறிக்கும்போது வெறுடைய தேவி பார்வதியைக் குறிப்பதினால், பார்வதியைப்போல் தயையும் வெறுடைய மற்றோர் தேவியும் சக்தியுமாகும் என்றும், வெறுடைய அருளை பத்தர் வேண்டும்போது கஷ்டப்படும் குழந்தையைக்கண்டு மனமிரங்கி, 'சீக்கிரம் அருள் செய்யும்' என்று பக்கத்தில் இருக்கும் அன்னையான அம்பிகை பிதாவிடம் தூண்டுதல் செய்யும் விசேஷமும் த்வனிக்கின்றன. முதல் ச்லோகத்திலும் இந்த இரண்டாவது ச்லோகத்திலும் ப்ரம்மேந்த்ராதிகள் அடிமையாவர், அவர்களின் பதவிகள் காத்திருக்கும் என்பதால், வேதயை ஏற்பட்டவருக்கு ப்ரம்மேந்த்ராதி பதவிகளும் லக்ஷ்யமில்லை, அதற்கும் மேலான சிவமான, சாச்வதமான பதமே லக்ஷ்யம், அது கிட்டும் என்பது சொல்லப் படுகிறது.

2. O auspicious Compassion of Siva! Where you lay your steps, there the fortunes of Brahma, Indra and others, in all attention, present themselves in advance.

मन्दस्मितं मदनसुन्दरमिन्दुरेखा-
संनद्धशेखरमुमासखमुद्वहन्ती ।
दिव्यं वपुः किमपि दृक्पथगानघानां
मातर्मुदं हि तनुषे महतीं दवे स्वम् ॥ २ ॥

மந்தஸ்மிதம் மதனஸுந்தரமிந்துரேகா-
ஸம்கீயஸௌரமுமாலவமுத்வஹந்தீ |
திவ்யம் வபுர் விமலி தூக்வயமாதவாநாம்
மாதர்முதம் ஹரி தநுஷே மஹதீம் தயே த்வம் ॥

हे मातः दये ! ஏ அன்னை தயையே! **मन्द-स्मितम्** புன் முறுவல் பூத்ததும் **मदन-सुन्दरम्** மன்மதனைப்போல் அழகானதும் **इन्दु-रेखा-संनद्ध-शेखरम्** சந்திரகலைகட்டிய முடியணியோடு கூடியதும் **उमा-सखम्** பார்வதியோடு கூடியதுமான **किमपि** ஆச்சரியமானதொரு **दिव्यं वपुः** தேவ உருவை **उद्वहन्ती** தாங்கினவளாய் **दृक्-पथ-गा** கண்வழியை யடைந்த **ममघा-नाम्** தீக்கற்றவரின் **महतीं** பெரிய **मुदम्** ஆனந்தத்தை **त्वं** நீ **तनुषे हि** பெருக்கச் செய்கிறயன்றே!

வெகு நாம்கான அவரே அருள் செய்தால் ஒழிய வழிவேறில்லை. நம் கண் முன் முதலில் அவர் அருள் செய்ததும் இருளில் வெளிச்சம் அடித்தாற்போல் அவருடைய தயாப்ரகாசம் ஏற்படுகிறது. அந்தத் தயா வெளிச்சத்தோடு சேர்ந்துகால் அவ்வெளிச்சத்தில் ஒரே அன்பும் இன்பமும் அருளுமான தோர் ஆச்சரியமான, சொல்ல முடியாத, அப்பாற்பட்ட லௌகீகர்களுக்கு மொன்று நம் பார்வைக்குப் புலனாகிறது. அதே பேருக்குத் தகுந்த வெள்ளுருவம். இத் தோற்றம் ஸாகூாத்காரமானதும் துக்காவரணங்கள் விழுந்து, பெரிய ஆனந்தம் பாவுகிறது.

3. O Mother Compassion! Bearing a wonderful divine Form, with a gentle smile, beautiful like that of the god of Love, crest-fastened

with a lunar digit and accompanied by Parvati, you come within sight of the spotless and extend to them great joy.

दिव्यं वपुस्तदनुसंदधतः पुरारेः
कांश्चिद्गुणान्विशगति केचन निर्विशन्ति ।
आख्यामृतोर्मिरसिकास्त्वपरेऽभिनन्द-
न्त्यस्ताघयः शिवदयेऽम्ब तवावलम्बात् ॥ ४ ॥

திவ்யம் வபுஸ்தததுஸம்ட்யதஃ புராரேஃ
காஂஶ்சித் குணாந் விஶதி கேவல நிர்விஶந்தி ।
ஆக்யாம்ருதோர்மிரஸிகாஸ்த்வபரேऽபிநந்த-
ந்த்யஸ்தாகயஃ ஶிவதயேऽம்ப தவாவலம்பாத்॥

हे अम्ब शिवदये தாயே, சிவனுடைய கருணையே! पुरारेः சிவனுடைய तत् அந்த दिव्यं वपुः திவ்யமான ரூபத்தை अनुसंदधतः த்யானஞ் செய்கிற केचन சிலர் जगति உலகில் कांश्चित् गुणान् சில நன்மைகளையே निर्विशन्ति அனுபவிக்கிறார்கள்; तव अवलम्बात् உன்னைக் கடைப் பிடித்ததால் अपरे तु வேறு சிலரோ आख्या-अमृत-ऊर्मि-रसिकाः நாமாமிருத அலைகளில் களிப்பவராய் अस्त-अघयः இன்னல்களை (எல்லாம்) உதறி எறிந்து अभिनन्दन्ति (எவ் விதத்திலும்) ஆனந்தப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பகவத்ரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்க உபாயமான பகவத் அநுக்ரஹத்தை எப்படி அடைகிறது என்றால் அதற்கு நிச்சயமான வழி சிவனுடைய நாமாவை உச்சரிப் பதே. பரமோபாயமான சிவநாமத்தின் மேன்மை இந்த ச்லோகத்தில் வற்புறுத்தப்படுகிறது. இதே கவியின் ஆர்யா சதகத்தைப் பார்க்கவும்.

4. Some who contemplate that divine form of Siva enjoy some good things in this world ; others, O Mother, Compassion of Siva, thanks to your support, delight in enjoying the ambrosial billows of Siva's Name and casting away all anguish.

आखण्डलोऽयमिति कश्चिदखण्डितश्री-
र्वित्तेश्वरोऽयमिति विश्रुतवैभवोऽन्यः ।
धातेति कोऽपि जगतां जनकस्त्वामी
कल्याण्युमेशकरुणे परिणामभेदाः ॥ ५ ॥

ஆவண்டலோயமிதி கஶ்சிதவண்டிதஶ்ரீ:
வித்தேஶ்வரோயமிதி விஶ்ருதவை-
[ஹவோந்ய:
யாதேதி கோபி ஜகதாம் ஜநகஸ்த்வாமீ
கல்யாண்யுமேஶகருணே பரிணாமபேதா: ॥

अयम् இந்த **आखण्डल इति** இந்திரன் என்ற **अखण्डित-श्रीः** குறைவற்ற செல்வமுடைய **कश्चित्** ஒருவன் ; **अयम्** இந்த **वित्त-ईश्वर इति** குபேரன் என்ற **विश्रुत-वैभवः** புகழ் பெற்ற பெருமையையுடைய **अन्यः** மற்றொருவன் ; **धाता इति** ப்ரம்மன் என்று **जगतां जनकः** உலகிற்கெல்லாம் தந்தை யான **कोऽपि** ஒருவன் ; **अमी** இவர்கள் **हे कल्याणि उमेश-करुणे** மங்களகரமான சிவதயையே ! **त्व** உன்னுடைய **परिणाम-भेदाः** வெவ்வேறு மாறுதல்களே.

பெரும் பதவிகள் என்று சொல்லக் கூடியவற்றின் எல்லை குபேரன், இந்திரன், ப்ரம்மா என்ற தேவதா

இந்திரனென்கிற ; இவை யெல்லாம் சிவனின் தலை எற்பட்டால் தானாய் வந்து சேரும்.

5. This somebody with unimpaired fortune called Indra, this another well known for his greatness as the lord of riches, and some one called Brahma, the creator of the worlds, these, O auspicious Compassion of Siva, are (but) various transformations of your own self.

ईशो हरः स जगतां ननु तस्य च त्व-
मीशा परार्तिविनिराकृतिराकृतिस्ते ।
तन्मामकार्तिहरणं करुणे न चेत्त्वं
धत्से कथं कथय देवि तवात्मलाभः ॥ ६ ॥

ஈசோ ஹரः ஸ ஜகதாம் ந து தஸ்ய ச த்வ-
மீசா பரார்த்திவிநிராக்ருதிராக்ருதிஸ்தே ।
தந்மாமகார்த்திஹரணம் கருணே ந சேத்த்வம்
தத்ஸே கதம் கதய தேவி தவாத்மலாபம் ॥

स ईशः அந்த ஈசவரன் (சிவன்) जगतां हरः உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறவர் ; त्वं च நீயும் तस्य அவருடைய ईशा ननु ஈச்வரியல்லவா ? ते உன்னுடைய आकृतिः உருவமே पर-आर्ति-विनिराकृतिः பிறருடைய துன்பங்களைப் போக்கடிப்பது. तत् ஆகையால் हे देवि करुणे ஏ தயா தேவியே ! मामक-आर्ति-हरणम् என் துன்பங்களைப் போக்குவதை त्वं நீ न धत्से चेत् ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் कथम् எப்படி तव உனக்கு आत्मलाभः உன் ஸ்வரூபமே லபித்திக்கும் ? சொல்லு.

தயை என்றால் என்ன? குற்றத்தைப் பொறுப்பது, துன்பத்தைப் போக்குவது என்பதல்லவா அதன் ஸ்வரூபம்; அப்படியிருக்க ஒருவருடைய துன்பத்தை நீக்குவதென்ற காரியத்தை அந்தத் தயை ஏற்காவிட்டால், தயை என்ற தன்மைதான் எப்படி நிலைக்கும்?

6, That Iswara is the destroyer of the worlds and are you not His Isvari? And your very form is the repudiation of the distress of others. O Goddess Compassion! if you do not remove my distress, tell me, how are you to justify yourself?

वाक्षायणीसहचरे गरलग्रहेण
दत्ताभये विरचितेऽम्ब दये भवत्या ।
अघद्विषाशिरमरेशितुरच्युतस्य
श्रीकान्तता दिविषदाममृताशिता च ॥ ७ ॥

வாக்ஷாயணீஸஹசரே ஹரண க்ரஹேண
தத்தாஹயே விரசிதேऽம்ப தயே பவத்யா |
அச்வத்விபாப்ஸிரமரேசிதுரச்யுதஸ்ய
ஸ்ரீகாந்தா திவிஷதாமம்ருதாசிதா ச ॥

हे अम्ब दये ஏ தாயே தயையே! भवत्या உன்னும் वाक्षायणी-सहचरे என் गरल-ग्रहेण விஷத்தைத்தான் எடுத்துக்கொண்டு दत्त-अभये (உலகிற்கெல்லாம்) அபயத்தைக் கொடுத்தவராய் विरचिते (सति) செய்யப்பட்டதும் अमरेशितुः தேவேந்திரனுக்கு अघ-द्विष-आसिः குதிரையும் (உச்சைச்சரவஸ்ஸும்) பானியும் (ஜாவதனும்) கைத்தனை; अच्युतस्य விஷ்ணுவுக்கு श्री-कान्तता லக்ஷ்மிகாந்

சுவலன் என்பது ஏற்பட்டது; दिविषद्वाम् தேவர்களுக்கு अमृत-सहिता च அமிர்த உணவும் ஏற்பட்டது.

அன்று அமிர்தமதனத்தில் கடலிலிருந்து காலகூட விஷம் ஏற்பட்டபோது, சிவபெருமானுக்குத் தனை ஏற்பட்டுக்கா விட்டால், இந்திரனுக்கு வாகனம் ஏது? திருமாலுக்கு மனைவி ஏது, தேவர்களுக்கும் உணவுதான் ஏது? ப்ரபஞ்சமே விஷத்தால் நிரம்பப் போயிருக்கும். தனையின் தன்மை யாதெனில் நிந்தைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டு பிறருக்கு நன்மை பயப்பதே.

7. O Mother Compassion! When you made Siva offer security (to the Universe) by (Himself) taking the poison, the lord of the gods got (his) horse and elephant (Uccaisravas and Airavata), Vishnu got Lakshmi as his beloved and the gods got the ambrosia for their food.

क्रूरेण हन्त गरलेन गलेऽनलेन
फाले शिरस्यपि तरङ्गवतीशरेण ।
क्रान्तं त्वदङ्गगतमातनुषे दये त्वा-
धीनेश्वरा भवसि कः किमिहाभिधत्ताम् ॥ ८ ॥

க்ரூரேண ஹந்த கரளேந கலேऽநலேந
பாலே சிரஸ்யபி தரங்கவதீசரேண |
க்ராந்தம் த்வதங்கக³தமாதநுஷே தயே த்வா-
தீநேச்வரா பவஸி கஃ கிமிஹாபி⁴தத்தாம் ॥

தே தயே ச சிவதனயே! त्वद्-जन-गतम् உன் வழிவந்த என் மனம் क्रूरेण கொடுமையான गरलेन விஷத்தி

ஞும் फाले நெற்றியில் मनसेन நெருப்பினும் शिरसि தலையில் तरङ्गवती-धरेण अपि ஆற்றின் வெள்ளத்தாலும் क्रान्तम् ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனுய் मातनुषे செய்கிறுய். हन्त அந்தோ! स्वाधीन-ईश्वरा சிவனைத் தன் வசமாகக் கொண்டவனாய் भवसि இருக்கிறுய்! हह இவ்விஷயத்தில் कः எவன் किम् ஏதை अभिधत्ताम् சொல்லட்டும்.

'ஒருவர் தன்னிடம் அண்டிய மற்றவருக்கு உபகாரம் செய்வதாலுல் நன்மை பயக்கும் பொருள்களை வழங்குவார். நீயோ உன்னை அண்டிய பக்தனுக்கு வழங்கும் பொருள் என்ன? விஷம், நெருப்பு, தலையின்மேல் 'ஜில்' லென்ற தண்ணீர்! நன்றுயிருக்கிறது! இப்படிப்பட்ட கடுமையான அதக்ரஹவினேபாட்டெல்லாம் ஸ்வேச்சையாய் நடந்துகொள்ளும் ப்ரபுக்களுக்கு லக்ஷணம்போலும்!' என்று நிந்தாஸ்துதி. விஷம் விழுங்குதல், நெருப்பு ஏந்தல், கதி தாங்குதல் எல்லாம் சிவனுடைய உருவத்தின் லக்ஷணங்கள்; அவற்றைச் சிவதனை அளிக்கிறுன் என்றதால், தன்வழி வந்தவருக்கெல்லாம் சிவஸாரூப்யத்தை அருளுகிறுள் என்று பொருள்.

இந்த ஸ்லோகத்தில் த்வனிக்கும் மற்றொரு ஸ்வாரஸ்யம்: சிவரூபத்தின் இன்றியமையாத லக்ஷணங்களாய் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விஷம் விழுங்குதலையும் கங்கையைத் தலைமேல் தாங்குதலையும் கவனித்தால், அவ்விரு அத்புத சிவலீலா விகழ்ச்சிகளில் உலகை உய்விக்க சிவன் தான் ஏற்றுக்கொண்ட கஷ்டமும் பாரமும் விளங்கும்; அப்பெரும் காரியங்களின் மூலம் சிவபிரானுக்கு உலகின் மேலுள்ள தயை வெளியாகிறது; அதுபோலத் நீலகண்டத் தான் ஏற்று உலகைக் காப்பதென்பது தயையின் தன்மை.

8. O Mother Compassion! Alas, you make one coming your way overcome by poison in his neck, by fire on his forehead, and by the flood of the river (the Ganges) on his head! Lord Siva is at your beck and call! Who can say and what in this matter?

काचित्त्वदीयकणिका मणिकाञ्चनार्घै-
रर्घैर्घिनोत्यनुमिहारुचिहेतुरन्या ।
उल्लासयत्युडुपतिश्रितमौलिसीम्नि
त्वद्धाम्नि ते हि करुणे सरणिर्विचित्रा ॥ ९ ॥

காசித்தவீயகணிகா மணிகாஞ்சனார்கை-
ரர்கைர்கோத்யநுமிஹாருசிஹேதுரன்யா |
உல்லாஸயத்யுடுபதிஶ்ரிதமௌலிஸீம்நி
த்வத்தாம்நி தே ஹி கருணே ஸரணிர்விசித்ரா ॥

हे करुणे ஏ தயையே! काचित् त्वदीय-कणिका உன் நிதிக்களில் ஒன்று अनुम् இந்தப் பக்தனை मणि-काञ्चन-अर्घैः ரத்னம், பொன் முதலிய अर्घैः பொருள்களால् घिनोति திருப்திசெய்து வைக்கிறது; अन्या மற்றொரு நிதியோ इह இந்த மணி காஞ்சனங்களில் अरुचि-हेतुः ருசியில்லாமையை ஏற்படுத்தி त्वद्-धाम्नि உன் இருப்பிடமான उडुपति-श्रित-मौलि-सीम्नि சிவனிடத்தில் (अनुम् இந்தப் பக்தனை) उल्लासयति மிகவாடும்படி செய்கிறது. ते உன்னுடைய सरणिः வழி विचित्रा விசித்திரமானது!

இவ்வுலகின் நன்மைக்கும், பரமபுருஷார்த்தமான வீடுபேற்றிற்கும் இந்தச் செயலையொன்றே காரணமாகக் கொண்டு ஏற்படும் செல்வத்தைத் தந்தும் அச்செல்

தயையே; பின் அந்தத் தயாபோகத்தில் விரக்தியைக் கொடுத்து, மனத்தை சச்வர பரமாய்ச் செய்து, சச்வரனிடமே ரமிக்கச் செய்வதும் அச்சிவ தயையே.

9. O Compassion! One drop of yours gratifies this devotee (of yours) with riches of gem and gold; and another, causing aversion (to these riches), makes him sport in your own region, namely Siva. Your way is indeed wonderful!

भीषामहद्भयगिरोऽतिभयंकरत्वं
यस्याहुरुग्र इति भीम इति प्रथा च ।
क्षिप्त्वेव दासयसि देवि दये तमेनं
हा जिह्मेयतदभिधास्पृशि पुल्कसेऽपि ॥ १० ॥

பீஷாமஹத்³ப⁴யகி³ரோऽதிபயங்கரத்வம்
யஸ்யாஹுருக்³ர இதி பீம இதி ப்ரதா² ச |
க்ஷிப்த்வேவ தா³ஸயஸி தே³வி த³யே தமேநம்
ஹா ஜிஹ்மேயதபி⁴தா⁴ஸ்ப்ருஶி புல்கஸேऽபி ॥

हे देवि दये! ஏ தயா தேவி! भीषा-महद्-भय-गिरः "भीषाऽस्माद्वातः पवते", "महद् भयं वज्रम् उद्यतम्" என்ற மறைமொழிகள் यस्य எந்தப் பரமேச்வரனுடைய अति-भयङ्करत्वम् மிகவும் பயப்படும்படியான தன்மையை आहुः சொல்லுகின்றனவோ, यस्य எவருக்கு उग्रः கடுமையானவர் भीमः इति च பயங்கரமானவர்என்றும் प्रथा பெயரோதம் புகழ் அந்த இச்சிவனே क्षिप्त्वा தன் காலில் एतद्-अभिधा-स्पृशि இச்சிவனுடைய பெயரைத்தொடும் पुल्कसे अपि புலையனிடத்

தும் शिवा इव அடித்தத் தன்னிறுப்போல் दासवति அடி மையாய்ச் செய்திறும். हा! ஆச்சர்யம்!

உபநிஷத்துக்கள் "भीषास्माद्वातः पवते" (தைத். 2·8) "இவரிடமுள்ள பயத்தால் காற்று அடிக்கிறது, சூரியன் உதயமாகிறன்" என்றவாறும் "महद्भयं वज्रमुद्यतम्" (கட. 6·2) வஜ்ரம்போல் மிகவும் பயப்படும்படியானது என்றவாறும், பரமேசுவரனுடைய ஜகத் நியாமகமான பராக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றன; அவருடைய பெயர்களே உக்ரன், பீமன் என்ற கேட்ட மாத்திரத்திலேயே ஒருவன் நடுங்கும்படி யானவை; இப்படிப்பட்ட கடுங்கடவுளொன்று கேவலம் மானிடனொருவனுக்கு உபகாரஞ் செய்ய வருமா என்றால், வந்தே தீரும்; அக்கடவுளின் பராக்கிரமம் எவ்வளவோ அதில் பதினாயிரத்தில் அவருடைய வைலக்ஷண்யம்; அவரைப் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தால் போதும்; 'சொல்லுபவன் மிகவும் சண்டாளனாயிருந்தபோதிலும், அவனுக்கு அருள்வார்; ஏனெனில், அவருக்குள்ள தயை அவ்வளவு. இத்தத் தயையை எழுப்ப அவருடைய நாமோச்சாரணமே பரமோபாயம் என்று மூன் னியாச்சானுஞ்செய்த ஆக்ஞா வாக்கியம் என்ற நாலிலிருந்து விளங்கும்.

10. O Goddess Compassion! That Lord whose exceeding fearfulness the Vedic utterances like 'Bisha', 'Mahat-Bhaya' speak of, who is well known as (Ugra) the Severe and (Bhima) the Terrible, Him you verily hurl down and, ah, make the slave of even that lowliest born who but touches His Name with his tongue.

नान्यो मदस्त्यगतिकोऽगतिकस्तव स्वं
शंभोर्दयेऽघपिशुना मयि शश्वदास्ते ।
सर्वज्ञता विदधती तव दुर्लभं मां
सञ्जस्व मा जननि भूरपदे तु निःस्वा ॥ ११ ॥

நான்யோ மதஸ்த்யகதிகோ(அ)கதிகஸ்தவ ஸ்வம்
ஸம்போர்தயேஅகபிஸுநா மயி ஸஸ்வதாஸ்தே ।
ஸர்வஜ்ஞதா விதயதீ தவ துர்லபம் மாம்
ஸஜ்ஜஸ்வ மா ஜநநி பூரபதே து நிஸ்வா ॥

हे वधे! ஏ தலைவே! **मत्** என்னைவிட **अगतिकः** கதியற்ற **अन्यः** வேறொருவன் **न अस्ति** இல்லை; **तव** உனக்கு **अगतिकः** கதியற்றவன் **स्वम्** ஸொத்து; **सर्वज्ञता** எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் என்பது **शश्वत्** எப்பொழுதும் **मयि** என் விஷயத்தில் **शंभोः** சிவனிடத்தில் **अघ-पिशुना** என் பாபங்களைக் கோள்சொல்லிக் கொடுப்பதாய் **तव** உனக்கு **माम्** என்னை **दुर्लभम्** அடைய முடியாதவனாய் **विदधती आस्ते** செய்துகொண்டிருக்கிறது; **जननि!** தாயே! **सञ्जस्व** ஸங்கதமாயிரு; **अपदे तु** காரணமின்றியே **निःस्वा** ஸொத்தற்றவளாய் **मा भूः** ஆகிவிடாதே.

பரமசிவனுக்குத் தலை என்று ஏற்பட்டிருக்கும் தேவியிடம் பொறாமை கொண்டவள் அவளுக்குச் சக்களத்தியாய் வாய்த்திருக்கும் 'ஸர்வக்ஞதை' என்றவள். வழியில்லாதவர்களையெல்லாம் தான் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தப்பாதெனி தன் ஸொத்தாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறாள்; ஆனால் 'ஸர்வக்ஞதை'யோ சிவனிடம் மெள்ளச் சென்று அவர் காதடியில் "தலை அவளே ஏற்றுக்கொள்

டிருக்கிறான், பாரும், அவன் இந்த மஹாபாதகங்களைச் செய்தவன்" என்று காட்டிக்கொடுத்து, வெண் காப்பாற்றும் அவனைக் கை விடும்படி செய்ய முயலுகிறான். 'ஸர்வக்ஞதை' வலுத்தால், 'தயை'க்குக் காக்க ஆள் இல்லாமற் போகும்; ஆகையால் கலி தயா என்ற மாதாவை 'ஜாக்ரதை! உனக்கு ஒருவருமில்லாமல் பண்ணிவிடவேண்டும் என்று ஸர்வக்ஞதையின் முயற்சி; இடம் கொடுக்காதே' என்று சொல்லுகிறார். தாத்பர்யமென்னவெனில், ஒருவன் செய்த பிழையைத் தெரிந்துகொண்டு பாராட்டினால் அவனிடம் அன்போ அருளோ காட்ட முடியாது; தோஷ ஞானமும் தயையும் ஒன்றுக்கொன்று ஆகாதவை; தோஷங்களை மூடித்து எழுந்து காப்பதே தயையின் லக்ஷணம். ஸர்வஜ்ஞரை அவர் செய்த நன்மைகளே காக்கும்; பாபி களையோ தயையே காக்கவேண்டும்.

11. O Compassion of Siva! There is none more helpless than myself; and the helpless one is your wealth; (but) there is always (this) omniscience of Siva, bearing Him tales about my sins and rendering me difficult of access to you; be careful; O Mother, don't you, for no reason, become bereft of your wealth.

स्वाधीनितेन्दुमकुटासि समर्चितोप-
मन्युप्रभृत्यभिमता जगति श्रुतासि ।
आयुष्मती जननि मन्तुभिरेव चासि
ह्य हन्त मां न करुणे कथमप्युपेक्षि ॥ १२ ॥

ஸ்வாயீகீதேர்டுமருடாஷி லமர்த்யிதோவ-
மன்யுப்ரஹ்ருத்ய ஹிதா ஜமதி ஸ்ருதாஷி |
ஆயுஷ்மதி ஜாதி மத்ஹிரேவ சாஷி
ஹா ஹந்த மாம் ந கருணே கயமஹ்யுபைஷி ॥

हे जननि करुणे அன்னை தயையே! **स्वाधीनित-इन्दुमुकुटा असि** வெகுநேரம் தன் வசப்படித்திக் கொண்டவளாயிருக்கிறாய்; **समर्थित-उपमन्यु-प्रभृति-अभिमता** உபமன்யு முதலியவரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தவளாயும் **जगति** உலகில **भुता असि** ப்ரஸித்திபெற்றிருக்கிறாய்; **मन्तुभिः पथ** (என் போன்றவரின்) பாபங்களாலேயே **आयुष्मती च असि** உயிர் தரிப்பவளாயும் இருக்கிறாய்; **हा हन्त** அந்தோ! **कथम्** எப்படி **मां न अभ्युपैषि** என்னிடம் வராமலிருக்கிறாய்?

முன் ச்லோகத்தில் பக்தனின் பாபங்களைத் தயை என்ற மாதா பொறுத்து மன்னித்து விடுகிறாள் என்ற தாத்பர்யம் விவரிக்கப்பட்டது. தயை என்ற தேவிக்கு க்ஷமை என்றது சேடி போன்றது. ப்ரபு பிழைகளைப் பொறுத்து, மன்னிக் காவிட்டால், நாம் பிழைக்க வழியே கிடையாது. ப்ரபுவின் தயை நம் குற்றங்களை அவச்யம் மன்னித்துத் தன்னையும் நமக்குத் தர்தருளும். இப்படித் தயை தன்னைத்தான் வளர்த்துக்கொள்வதற்குப் பக்தரின் பாபங்கள் இல்லாமற் போனால், தயை எதை மன்னிப்பது, எப்படித்தான் தன் தன்மையையும் ஸமர்த்திக்கத் தெரிவது? ஆகையினாலே வேறு இன்று தயைக்கு உயிரைக்கொடுத்து வளர்ப்பது பக்தரின் பாபங்களே என்கிறார். தயைக்குத் தான் உண்டு தீர்க்கும் கணவு பாபம்.

இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீ பராசரபட்டர் தம் "சூமம கோடெ" என்ற ஸ்தோத்திரத்தில் நன்றாய் விளக்கி யிருக்கிறார். ஸ்ரீ அப்பாவாள் 'ஸ்வாதினிதேந்து முரு டாலி' என்றதால் சிவனைத் தன்னிஷ்டப்படியோ, கர்ம மென்ற சட்டப்படியோ நடக்கவிடாமல் தனை அவரை யும் தன் வசமாக்கிக்கொண்டு, தன்னிஷ்டப்படி நடத்து கிறள் என்றார்; இதே பாவத்தை ஸ்ரீ பட்டரும் சூமம கோடெயின் முதல் ச்லோகத்தில், "ஈசுவரனின் ஸ்வா தந்த்ர்யத்தையே தன்னிலைத்துவிட்டுத் தானே உலகின் சூமத்தை ஏற்படுத்துகிறள்" என்கிறர். அதே இடத் தில் நாம்மேலே சொன்னதுபோல் தனை என்ற தேவிக்கு 'சூமை' ஒரு தோழி என்று பட்டர் வர்ணிக்கிறர். "சூமிஜேலே கருணெ லெவே" என்று. மூன்றாவது ச்லோகத் தில், "பகவானின் சூமைக்குள்ள பலம்கு இவ்வுலகிலுள்ள உயிர்ப்பிராணிகள் எல்லாவற்றினுடைய பாபங்களையும் ஆஹாரமாய்க் கொடுத்தாலும் போதாது, ஆனாலும் வந்தனை விடவேண்டாம், ஏதோ கொஞ்சம், இதோ என் பாபங்கள் இருக்கின்றன, இதைக்கொண்டு சூமை சிற்றுண்டியாவது செய்யட்டும், பட்டினியிடாது முடிப் போகவேண்டாம்" என்று சொல்லுகிறர்.

12. You are renowned in the world as one who has made Siva obedient to you and one who fulfilled the desires of Upamanyu and others; O Mother Compassion! Only by (our) sins do you live; alas! how is it that you do not come to me?

शंभो त्वमेव शरणं मम चन्द्रचूडे-
त्याद्या गिरस्तदुचितस्थितिहानितो नः ।
सत्येतरा अपि विभुर्भजनाय यद्य-
द्गृह्णाति तद्धि करुणे चरितं भवत्याः ॥ १३ ॥

ஶம்ஹோ த்வமேவ ஶரணம் மம சந்த்ரசூடே-
த்யாத்யா கிரஸ்தது3சிதஸ்தி2தி1ஹானிதோ ந: ।
ஸத்யேதரா அபி விபோ4ர்ப4ஜனாய யத்3யத்3-
க்3ருஹ்ணாதி தத்3கி2லு கருணே சரிதம் ப4வத்யா: ॥

'शंभो चन्द्रचूड! ஏ சம்போ, ஏ சந்த்ரசூட! मम எனக்கு त्वम् एव நீயே शरणम् சரணம்' इत्याद्याः என்ற இது முதலான गिरः வார்த்தைகள் तद्-उचित-स्थिति-हानितः அவற்றிற்குத் தகுதியான இருப்பிடமல்லாததால் नः எனக்கு सत्य-इतरा अपि (அவை) உண்மையில்லாதவையாக இருப்பினும் भजनाय அவரும் தன்னைப் பணிப்பதே என்று विभुः பகவான், यद् यद् எது गृह्णाति ஏற்றுக் கொள்ளுகிறாரோ तत् அது हे करुणे ஏ தயையே भवत्याः உன்னுடைய चरितं हि சுபாவமன்றோ!

சாம பஜனத்தில் போலியும் பலித்துவிடும் என்ற விஷயம் ஆர்யாசதகத்தில் பாகவதாதி புராணங்களின் மேற்கோள்களோடு விவரிக்கப்பட்டது; அங்கேபார்க்கவும்.

13. "O Siva! Moon-crested Lord! You alone are my refuge." If expressions like these, though false on account of their not being proper in form, the Lord accepts as devotion, it is (all) your doing, O Compassion!

यदेशः कुप्येन्मे दुरितविसरैर्दैन्यधुरया
तदा मे हूताविर्भवतु भवती तस्य च पुरः ।
मदीयांहःसंहत्यपलपनरंहः प्रथयति
त्वदाविर्भावेऽसाबलमिह दये किं कलयितुम् ॥ १४ ॥

யதேஶஃ குப்யேன் மே துரிதவிஸரைர்தைன்யதுரயா
ததா மே ஹூதாவிர்ப⁴வது ப⁴வதீ தஸ்ய ச புரஃ।
மதீயாம்ʼஹஃஸம்ʼஹத்யபலபநரம்ʼஹஃ ப்ரதயதி
த்வதா³விர்பா⁴வேऽஸாவலமிஹ த³யே கிம் கலயிதும் ॥
[இம் கலயிதும் ॥

यदा எப்பொழுது **ईशः** கடவுள் **मे** என்னுடைய **दुरित-विसरैः** பாபப்பெருக்கால் **कुप्येत्** கோபிப்பாரோ, **तदा** அப்போது **दैन्य-धुरया** மிகவும் கதியற்ற நிலைமையால் **हूता** (என்னால்) கூப்பிடப்பட்ட **भवती** நீ **मे** என்னுடைய **पुरः** எதிரிலும் **तस्य च** அக்கடவுளுடைய **पुरः** எதிரிலும் **आविर्भवतु** வந்து நிற்பாயாக; **हे दये** ஏ தயையே! **त्वद्-आविर्भावे** உன் வரவு **मदीय-अंहः-संहति-अपलपन-रंहः** என்னுடைய பாபக்குவியலை மறுப்பதின் வேகத்தை **प्रथयति (सति)** காண்பிக்கும்போது **इह** என்னைச் சார்ந்திருக்கும் இவ்விஷயத்தில் **असौ** இந்தக்கடவுள் **किम्** என்ன **कलयितुम्** செய்ய **अलम्** ஸமர்த்தர்?

கடவுள் அவனவனுடைய கர்மப்பேரேட்டைப் புரட்டி நல்லது கெட்டதான வரவு செலவுகளைக் கூட்டிக் கழித்து, ரஸித்தோ, ஸஸித்தோ தன் ஸ்வரத் தொழிலை நடத்தப் பார்க்கிறார். அந்தச் சட்டப்படி பக்தனைக் கூவி, அவன் செய்த பாபங்களைக் கண்டு கடியும் தருணம், தயை என்ற அன்னை நடுவேனத்தோன்றி, பாபங்கள் முழுவதையும்

'இவன் செய்பவில்லையே' என்று மூடிமெழுகி, கோபிக்கும் தாயிற்கு எதிரே குழந்தைக்காகப் பரிந்து சொல்லும் தாயைப் போல், தன் பரபரப்பைக் காட்டுகிறாள். தமது பாபங்களை மறைத்துவிட, ஈச்வரனுக்கு ஒன்றும் செய்ய இயலவதில்லை.

14. When the Lord is angry with me for my vast sins, and I call you out in extreme helplessness, may you present yourself before me and the Lord ; and when, O Compassion, your emergence displays the speedy repudiation of all my sins, what can He do?

महेशे संक्रुद्धे मदघविदि मह्यं श्रितजन-
श्रमाक्षान्त्री देवि त्वमयि सहसाविर्भव दये ।
मदीयांहःसंहत्यपलपनरंहः प्रथयति
त्वदाविर्भावेऽसावलमिह दये किं कलयितुम् ॥ १५ ॥

மஹேஶே ஸம்க்ருத்தே மதகவிதி மஹ்யம் ஶ்ரிதஜந-
ஶ்ரமாக்ஷாந்த்ரீ தேவி த்வமயி ஸஹஸாவிர்பவ தயே
[தயே ।
மதீயாம்ஹ꞉ஸம்ஹத்யபலபநரம்ஹ꞉ப்ரதயதி
த்வதாவிர்பாவேऽஸாவலமிஹ தயே கிம்
[கலயிதும் ॥

मद्-अघ-विदि என் பாபங்களை உணர்ந்த महेशे பரமேச்வரன் मह्यम् என்பதைக் குறித்து संक्रुद्धे (सति) கோபிக்கும்போது, अयि देवि दये ஏ தயாதேவியே! श्रित-जन-श्रम-अक्षान्त्री ஆச்ரயித்த ஜனங்களின் கஷ்டத்தைப் பொறுக்க

மாட்டாத ஸ்வம் நீ ஸஹஸா நிகரென்ன அதிசய மும் தோன்றியா. மதீய-மஹா-ஸங்கதி-அபலபல-ஸ்தோ: என் பாபக்குவி யை மதிப்பதின் வேகத்தை ஸ்வ-அதிசயியே உன் தோற்ற மானது ப்ரகடதி ஸதி காண்பிக்கும்போது ஏவ இவ்விஷயத் தில் அஸௌ இக்கடவுள் கிம் கரவாணி அஸை என்ன செய்ய முடியும்?

15. When Lord Siva, knowing my sin, is angry with me, O Goddess Compassion, manifest yourself immediately, you who cannot bear the distress of your refugees. When your appearance displays the vehement negation of all my sins, what can He do?

त्वया भाव्यं मातर्मयि शशिकलोत्तंसकरुणे
प्रणम्य त्वां याचे कति कति भवत्या न हि भृताः ।
जगत्येको वर्ते क्वचिदपि गतिं कांचिदपि न-
न्वपह्नवस्तेवेदं सदृशमगतीनां तव गतेः ॥ १६ ॥

த்வயா பாவ்யம் மாதர்மயி ஸஸிகலோத்தம்ஸகருணே
ப்ரணம்ய த்வாம யாசே கதி கதி பவத்யா ந
ஹி ஹ்ருதாஃ ।
ஜகத்யேகோ வர்த்தே க்வசிதபி கதிம் காஞ்சிதபி ந-
ச்வபஹ்நவஸ்தாவேவேதம் ஸத்ருஸமகதீநாம்
தவ கதேஃ ॥

மாதः அம்பிகையே! शशिकलोत्तंस-करुणे ஏ சிவதலையே! मयि என்னிடத்தில் त्वया भाव्यम् நீ இருக்கவேண்டும்! प्रणम्य நமஸ்காரஞ்செய்து त्वाम् உன்னை याचे வேண்டிக்

கொள்ளுகிறேன் ; **मयस्या** உன்னுடைய **कति कति हि** எவ்வளவு பெயர்கள்தான் **न भूताः** தாங்கப்படவில்லை ; **जगति** உலகில் **कचिद् अपि** தரிடத்திலும் **कांचिद् अपि** ஒரு **गतिम्** போக்கையும் **अपश्यन्** காணாதவனுய் **एकः** ஒருவனுய் **अहं** நான் இருக்கிறேன் அன்றே ; **अगतीनां गतेः** கதியற்றவருக்குக் கதியான **तव** உனக்கு **इदम् इह नैव सदृशम्** தகுதி அல்லவே அல்ல.

16. O Mother Compassion of Siva! You must be with me ; I prostrate and beseech you ; how many have you not supported ? Alone in the world I am, not finding anywhere any refuge. This is not proper at all for you who are the refuge of the refugeless.

तवाध्वन्या धन्यास्तव हि भवनादन्तकरिपो-
र्यदेष्वेकैनं शिरसि धनुषा घातमदयम् ।
तथान्येन प्राणां किरणमपरेणासिलतया
दयेऽनैषीन्मूर्धप्रविदलनमप्यम्ब भवती ॥ १७ ॥

தவாயுஷ்வன்யா யன்யாஸ்தவ ஹி ஹவநாதந்தகரிபோ-
ர்யதேஷ்வேகேநைநம் ஶிரஸி யநுஷா
[஘ாதமதயம் ।
தயாங்யோ நீராவ்ணாம் கிரணமபரேணாஸிலதயா
தயேऽநைஷீந்மூர்ய்யப்ரவிதலநமப்யம்ப ஹவதீ ॥

हे अम्ब दये ஏ தாயே, தயையே! **तव** உன்னுடைய **अध्वन्याः** பக்தர்கள் **तव** உன்னுடைய **भवनात्** இருப்பிடமான **अन्तक-रिपोः** சிவனிடம் **धन्याः हि** அதிர்ஷ்டசாலிகள் அல்லவா ! **यत्** ஏனெனில் **एषु** இந்த உன் பக்தரில்

एकेन एருவனுல் भवती நீ सदयम् இரக்கமின்றி पुनः இந்தச் வெனே शिरसि தலையில் धनुषा வில்லால் घातम् अनैषीत् அடிபட வைத்தாய்; तथा அதுபோல अन्येन மற்றொரு பக்தனுல் श्राणां किरणम् अनैषीत् கற்களை எறியும்படி செய்தாய்; अपरेण மற்றொருவனுல் असिलतया வாளால் मूर्ध-प्रविदलनम् अपि अनैषीत् தலையை வெட்டும்படியும் செய்தாய்.

சிவதலை ஏற்பட்டவர்கள் சிவனையே தன் அதீனமாக்கி, தன்னிஷ்டப்படி சிவனை நடத்திக் கொள்ளலாம்; அவரும் பக்தவச்யராய் அவன் செய்வதை யெல்லாம் அன்பு மிகுயாட்டாய் அனுபவிக்கிறார். சிவனைத் தலையில் வில்லால் அர்ஜுனன் அடித்து விட்டான். கல்லால் சாக்ய நாயனர் அடித்தார். வாளால் அரிவாட்டாய நாயனர் வெட்டினர்.

17. O Mother Compassion! Those that have resorted to you are superior to that Siva who is your abode; for, of these you made one beat Siva mercilessly on the head, another pelt Him with stones and still another cut His head even with a sword!

प्रियोऽर्थोऽयं शंभोः प्रसदनविधेयाधिगम इ-
त्यथ द्वेष्योऽयं तत्प्रसदनविधेयक्षतिरिति ।
परोऽयं तत्रायोदय इति च तद्धीकृदखिलं
न मे तद्धीर्मैवं मयि विमुखता ते शिवदृये ॥ १८ ॥

பரிப்ரார்யோஸவம் ஸம்போஹ: ப்ரஸதநவிதேயாதிமத இ-
த்யய த்வேஷ்யோ யம் தத்ப்ரஸதநவிதேயக்ஷதிரிதி ।
பரோ ஸவம் தத்ராயோதய இதி ச தத்தீக்ருதகிலம்
ந மே தத்தீர்மைவம் மயி விமுகதா தே சிவதயே ॥

हे शिव-दये! ஏ சிவனின் கருணையே! शंभोः சிவனு டைய प्रसदन-विधेय-मधिगमः इति அருளுக்காகவேண்டிய (பஜன பூஜனதி) கர்மாக்களைச் சேகரித்துக்கொள்ளுவது என்பது प्रियः अर्थः (சிவனுக்கு) ப்ரியமான விஷயம்; अथ பின் तत्-प्रसदन-विधेय-क्षतिः इति अयम् அவருடைய அருளுக்காகவேண்டிய கர்மாக்களைத்தொலைத்துக் கொள்ள தென்ற இது द्वेष्यः (अर्थः) அவர் வெறுக்கத்தக்க விஷயம்; तत्र இக்கர்மானுஷ்டானத்தில் आय-उदयः इति च अयम् பல லாபம் ஏற்படுவது என்ற இதுவும் परः (अर्थः) அவருக்குப் பொருட்டல்லாத (உதாஸீனமான) விஷயம்; अखिलम् இவை எல்லாமே तद्-धी-हृत् அச்சிவ புத்தியினால் ஆக வேண்டியவை; मे எனக்கோ तद्-धीः அச்சிவபுத்தி न இல்லை; एवम् இவ்வாறு ते உனக்கு मयि என்னிடத் தில் विमुखता பராமுகம் मा வேண்டாம்

சிவப்ரஸாதம் ஏற்படவேண்டுமானால் அதற்கான பக்தி முதலிய லக்ஷணமான கர்மாக்களை செய்யவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட கர்மாக்களை செய்யாமலிருப்பது சிவனுக்குப் பிடிக்காது. ஆனாலும் இதிலிருந்து இந்த பலன் வரும் என்ற புத்தியோடு அக்கர்மாவை செய்யாமல் நிஷ்காம்யமாக என்று செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் நிஷ்காம்யமாய்ச் சிவமயமாய்ப் புத்தியுள்ளவனுக்கே செயல் முடியும்; எனக்கு அச்சிவபுத்தி கிடையாது என்ற காரணத்தால் என்னை புறக்கணிக்கக்கூடாது.

18. The acquisition of the acts to be done for propitiating Siva is a thing dear to Siva; the absence of these is a thing disliked by Him; and

the outcome of a gain in such things is a matter of indifference to Him ; all these are to be done, having Him as the object of our thought ; such thought is not in me ; but you should not (on that score) turn away from me.

क्षिपन्कामिन्याविष्वनवधि मिथोवैशसधुरा-
दुरापेष्वेष्वक्षप्रकरमधिवाक्षेववदनम् ।
मधुस्यन्दि द्राक्षाफलकुलमिवायुर्वितथय-
न्कियत्कालं सीदान्ययि मयि कदा स्याः शिवदये॥ १९॥

க்ஷிபன்காமின்யாவிஷ்வனவதி மிதோவைஸஸதுரா-
துராபேஷ்வேஷ்வக்ஷப்ரகரமதிவாக்ஷேவவதனம் |
மதுஸ்யந்தி த்ராக்ஷாபலகுலமிவாயுர்விததயன்
கியத்காலம் ஸீதான்யயி மயி கதா ஸ்யாஃ
[ஶிவதயே ॥

மயி சிவதயே ஈ சிவ தயையே ! **மிதோ-வைஸஸ-துர-துராபேஷு** ஒருவருக்ொருவர் கெடுமையாய்த் துன்புறுத்தியும் அடைதற்கு அரிதாயிருக்கிற **ஏஷு** இந்த **காமினீ-யாவிஷு** ஸ்த்ரீ முதலிய விஷயங்களில் **அனவதி** முடிவின்றி **அதி-வாக்ஷேப-வதனம்** கழுதைவாயில் **மது-ஸ்யந்தி** தேனொழுகும் **த்ராக்ஷா-பல-குலம் இவ** திராக்ஷைப்பழங்களை (எறிவதுபோல) போல **அக்ஷ-ப்ரகரம்** என் இந்திரியங்களை **க்ஷிபன்** எறிந்து கொண்டு, **ஆயுஃ** (என்) ஆயுளை **விதயன்** கிழங்கிக்கொண்டு **கியத்-காலம்** எவ்வளவு காலம் **ஸீதாமி** கஷ்டப்படுவேன் ! **மயி** என்னிடம் **கதா** எப்போது **ஸ்யாஃ** உண்டாகுவாய் ?

கடவுள் சமக்களித்த புலன்கள் மிகவும் பெரிய கருவிகள்; அவற்றால் நாம் அனுபவித்து அடைய வேண்டிய பெரிய விஷயமும் அவற்றை அருளிய கடவுளே; ஆனால் அச்சிறந்த விஷயத்தை விட்டு இந்திரியங்களைச் சிற்றின்பங்களிலேயே நாம் செலுத்துகிறோம்; இடைவிடாமல் ஸ்திரீ முதலிய இச்சிற்றின்பங்களை நாம் நாடுகிறோமே ஒழிய, அவை நாம் விரும்பியபடி நமக்குக் கைகூடுவதில்லை; அவற்றைப் பெற நாம் ஒருவருக் கொருவர் ஜன்மப் பழியைக்கூட வாவனைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; அப்படிப் பிறரைப் பகைத்துத் தேடியும் இச்சிற்றின்பங்கள் நமக்குக் கிட்டுவதில்லை. அப்படி இருக்கும் சிற்றின்பங்களின்மேல் நம் சிறந்த புலன்களைச் செலுத்துவது கழுதையின் வாயில் மிகவும் ருசியான திராக்ஷையைப் போடுவது போலாகும். இப்படி வாழ் நாட்களை வீணாக்காமல், புலன்களைச் சிவபரமாய் மாற்றச் செய்யவேண்டும்,

19. Endlessly throwing my senses on these, wife and others, hard to attain even by great mutual torment, even as one would throw honey-dripping grapes into the mouth of an ass, and wasting my life, how long am I to suffer? O Compassion of Siva! When will you appear in me?

कदा गौरीनेत्राञ्चलसमुदितानङ्गचकिता-
न्कटाक्षांस्तांस्तांश्च स्मितमधरबिम्बे कृतपदम् ।
मुखं शंभोस्तस्योन्मुदितशरदिन्दुप्रियसखं
पुरस्तादादध्याः पुरभिदनुकम्पे जननि मे ॥ २० ॥

கதா மெளலிசேத்ரஸ்ருக்ஸ்ருணிதாநம்மசிதாம்
கடாக்ஷாம்ஸ்தாம்ஸ்தாம்ஸ்தச்ச ஸ்மிதமபராவிம்பே
[ச்ருதபடம் |
முவம் ஸாஹஸ்தச்சோர்முகிதஸாரதிச்ரேப்ரியஸவம்
புரஸ்தாத்தே யாஃ புரஹிதகரே ஜாதி மே ||

हे जननि पुरभिद्-अनुकंपे ஏ தாயே சிவதயையே! **कदा** எப்பொழுது **गौरी-नेत्र-मञ्जुल-समुदित-मनङ्ग-चकितान्** பார்வதியின் கடைக்கண்ணில் தோன்றிய மன்மதனுக்குப் பயந்த **तान्** அந்த **शंभोः** சிவனுடைய **कटाक्षान्** கடைக்கண் பார்வைகளையும், **अधर-बिम्बे** கோவைப்பழம்போன்ற புகட்டில் **हस-पद्म**இருப்புக்கொண்ட **तत्** அந்த **स्मितम् च** புன்னகையையும், **उन्मुदित-शरद्-इन्दु-प्रिय-सदृशम्** களிப் புற்ற சரத்கால (பூர்ண) சந்திரனைப்போன்ற **तत्** அந்த **मुखम्** முகத்தையும் **मे पुरस्तात्** என் முன் **आदृश्याः** வைப் பாய்.

சிவனுடைய மூர்த்தியை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தர்சனம் செய்வதோ, அதை எப்போதும் நம் மனக்கண்முன் வைத்துக் கொண்டிருப்பதோ, சிவதயையின் அநுக்ர ஹத்தால்தான் முடியும். விசேஷணங்களால் சிவ மூர்த்தியின் அழகும் வர்ணிக்கப்பட்டது.

20. O Mother, Compassion of Siva! When will you place before me those glances of Siva rendered timid by the love manifesting in the corners of Parvati's eyes, that smile of Siva residing on the lip red like the Bimba fruit, and that face of Siva resembling the joyous autumnal moon?

असावर्थः श्रेयानयमितर इत्यच्छमतिदाः
प्रजानां शर्मासावसुखविरहे च प्रतिभुवः ।
विभान्ति श्वासा यद्विधुशकलमौलेर्भगवत-
स्तदेतत्कल्याण्यास्तव विलसितं किं न करुणे॥ २१ ॥

அஸாவர்யஃ ஸ்ரேயாநயமிதர இத்யச்ச மதிதாஃ
ப்ரஜாநாம் ஸர்மாஸாவஸுகவிரஹே ச
[ப்ரதிபுவஃ ।
விபாந்தி ஸ்வாஸா யத்விதுசகலமௌலேர்பகவத-
ஸ்ததேதத் கல்யாண்யாஸ்தவ விலஸிதம்
[கிம் ந கருணே ॥

हे करुणे ஏ தயையே! **असौ अर्थः** இந்த விஷயம் **श्रेयान्** நன்மைக்கானது, **अयम्** இது **इतरः** வேறுபட்டது **इति** என்று **अच्छ-मति-दाः** தெளிவான அறிவைக் கொடுப்பன வாயும், **प्रजानाम् शर्म-आसौ** மக்களுக்கு ஸுகம் கிட்டுவதற் கும் **असुख-विरहे च** துக்கம் விலகுவதற்கும் **प्रतिभुवः** ஜாமீன்களாயும் **भगवतः विधुशकलमौलेः** சிவனுடைய **श्वासाः** மூச்சு ரூபமான வேதங்கள் **विभान्ति (इति) यत्** ப்ரகாசிக்கின்றன என்ற **तत् एतत् इदं कल्याण्याः** க்ஷேமத் தைக் கொடுக்கும் **तव** உன்னுடைய **विलसितं न किम्?** லீலையல்லவா ?

மக்களைப் படைத்த பகவான் அம்மக்கள் துக்கத் திற்குக் காரணமான வழிகளை விட்டு விலகி, நல்வழிக் கான ஸத்கர்மாக்களைச் செய்து ஸுகிக்குமாறு இது ச்ரேயஸ், இது அச்ரேயஸ் என்று காட்டும் வேதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தார்; அவ்வேதங்கள் சொல்லும்படி நடந்தால்

கேட்டது கிடைத்தல், கல்லது கிட்டுமென்பதற்கு வேதங்களே ஜாமீன், கடவுளை வசப்படுத்தி கொடுப்பவர். நம்மிடம் கருணையில்லாவிட்டால் கடவுள் இவ்வாறு நம் கஷ்டங்களைத் தீரப்பாரா?

"तस्य महतो भूतस्य निःश्वसितम्" என்று வேதத்திலேயே, வேதம் கடவுளிடமிருந்து எழும் மூச்சு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'वेदोऽखिलो धर्ममूलम्' என்று நம்மைத் தாங்குவதான (धारणाद् धर्म उच्यते) தர்மத்திற்கு வேதமே மூலம் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "प्रतिमुचः" என்பதால் "நான் சொல்லும் காரியம் ஒன்றைச்செய், அதிலிருந்து இந்த கற்பனை எப்படியும்; அதற்கு நான் உத்தரவாதம்" என்று வேதம் சபதம் செய்கிறது என்கிறார் கவி.

31. That these (Vedas), the breath of the Moon-crested Lord Siva, shine forth as the bestowers of the clear knowledge that this is beneficient (Dharma) and this is different (Adharma), and as the guaranteers for the access of welfare and the removal of misery, O Compassion, is this not the play of your auspicious Self?

स्मरारातेः शंभो पुरहर शिवोमाधव हरे
मुरारे गोविन्दामरवर मुकुन्देत्यविरतैः ।
शिवाख्यापीयूषोर्मिभिरयि दये मां कलयितं
कदा वा कुर्वीरंस्तव गुणगरा मज्जितहराः॥२२॥

ஸ்மாராதே ஸம்ஹோ புராஹர ஶிவேஶாமாயவ ஹரே
முராரே மோஷிந்தாமரவர முகுந்தேத்யவிரதை:।
ஶிவாவ்யாபீயூஷோர்மிஹிரயி ததே மாம் கலிதம்
கதா வா குர்வீரம்ஸ்தவ ம்ருணஸரா மஜ்ஜிதஹரா: ॥

மயி தயே ஏ தயையே! **மஜ்ஜித-ஹரா:** சிவன் முழுகிக் கிடக்கும் **தவ** உன்னுடைய **குண-ஹரா:** குண வெள்ளங்கள் **(ஹே) ஸ்மர-ஸ்ரதே** ஏ மன்மத சத்ரோ **ஶம்போ** சம்போ **புர-ஹர** திருபுரங்களை ஒழித்தவரே **ஶிவ** சிவ **உமா-தவ** பார்வதிபதே **ஹரே** ஹரே **முராரே** முரனை ஒழித்தவரே **கோவிந்த** கோவிந்தா **அமர-வர** தேவச்ரேஷ்டா **முகுந்த** முகுந்தா **இதி** என்ற **அவிரதை:** ஓய்வில்லா **ஶிவ-மாக்யா-பீயூஷ-ஊர்மிபி:** சிவ (மங்கள மான) நாமங்களின் அமிர்த அலைகளால் **கலிதம்** விழுங்கப்பட்டவனுய் **மாம்** என்னை **கதா வா** எப்பொழுது **குர்வீரன்** செய்யும்?

இடைவிடாது பகவந் நாமகானம் செய்த அதிலேயே முழுகிக்கிடக்கும் பாக்யமும் பகவானின் தயையினல்தான் ஏற்படும்; நாமாவைச் சொல்லிவந்தால் தயை ஏற்படும்; தயை ஏற்பட்டால் நாமா சொல்லலாம் என்ற அன்யோன் யாச்ரய தோஷமில்லவே இல்லை.

"ஶிவாக்யா" என்ற இடத்தில் "சிவனுடைய நாமா" என்று அர்த்தம் வைத்துக் கொண்டால் ஹரி, முகுந்தன் என்ற விஷ்ணு நாமாக்களும் சிவனையே குறிக்கும் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்; பகவன் நாமா என்று நாமா வற்புறுத்தப்படுகிறதே ஒழிய சிவநாமா, விஷ்ணுநாமா என்ற பேதமில்லை; சிவமான, அதாவது மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய (ஹரி, ஹர முதலிய தெய்வங்களின்), நாமா என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆர்யாஷ்டிக்கு உரை எழுதிய திருவிசல்லூர் வீராகவர் என்றவரும்

'வொக்யம்' என்ற பதத்திற்கு ஹரி ஹர வாதாரணமாய்ப் பொது அர்த்தம் சொல்ல வேண்டுகின்றது என்று எழுதியிருக்கிறார். காம பஜனம் செய்பவன் ஹரி ஹர பேதம் செய்யலாகாது என்று சொல்லியிருக்கிறது. (ஆக்யாஷ்டி முகவுரை; ஆக்யாஷ்டி 4-வது ஸ்லோகத்தையும் பார்க்கவும். வீராகவ வ்யாக்யானத்துடன் காமகோடி க்ரந்தாவளியில் வெளியிட்டிருக்கும் ஆக்யாஷ்டியையும் பார்க்கவும்.)

82. O Compassion! When will the floods of your excellences, in which is immersed Siva Himself, engulf me with the ambrosial billows of the auspicious Names incessantly recited, Names like O Smararati (Enemy of Cupid), Sambhu (Auspicious), Purahara (Destroyer of Tripura), Siva, Umadhava (Lord of Parvati), Hara, O Murari (Enemy of demon Mura), Govinda, Chief of Gods, Mukunda!

समुन्मीलज्ज्वालाज्वलनकलितस्वान्तिकगतो
मया तद्वद्वाराधभिरतिहतस्वान्तिकगतः ।
असावीष्टे नोज्जीवितुमहह का तस्य तु कथा
किमन्यज्जीवातुस्त्वमसि जगतोऽस्वेशकरुणे ॥ २३ ॥

ஸமுன்மீலஜ்ஜ்வாலாஜ்வலநகலிதஸ்வாந்திகமதோ
மயா தத்³வத்³வாராத்⁴யஹிரதிஹதஸ்வாந்திகமதஃ ।
அஸாவீஷ்டே நோஜ்ஜீவிதுமஹஹ கா தஸ்ய து கதா
கிமந்யஜ்ஜீவாதுஸ்த்வமஸி ஜகதோऽஸ்வேசகருணே ॥

हे ईहा-करुणे ஏ ஈச்வரதயையே! **समुन्मीलद्-ज्वाला-ज्वलन-कलितस्य** எழும் ஜ்வாலைகளோடு கூடிய நெருப்புப் பிடித்த மனிதன் ஒருவனுடைய **यथा अन्तिक-गतः** அருகிலுள்ள ஒருவன் எப்படியோ **तद्वत् अदूरे** அதுபோல் **दारादि-भमिरति-हतस्य** மனைவி முதலியவற்றிலுள்ள ஈடு பாட்டாலழிந்துபோகும் மனிதனெருவனுடைய **अन्तिक-गतः** ஸமீபத்திலுள்ள **अस्मै** (மற்றொரு) மனிதன் **उज्जिघित्सुः** தான் தப்பிப்பிழைப்பதற்கே **न ईशे** ஸமர்த்தனல்ல; **अहह** அய்தோ! **तस्य तु** அதிலேயே இருப்பவனைப்பற்றி **का कथा** சொல்லவும் வேண்டுமா? **मय** இப்படி அழிந்து போகும் **जगतः** உலகிற்கு **जीवातुः** உயிரளிக்கும் மருந்தாய் **त्वम् ही असि** இருக்கிறாய்; **अन्यत् किम्?** வேறென்ன?

அக்னியினால் பற்றப்பட்டவனுடைய பக்கத்திலுள்ள வரையும் அந்தீ பற்றி விடுகிறது; அவனைக்காப்பாற்று வதாய் அணுகிய இவனும் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறான். அதுபோல் சிற்றின்பங்களில் விழுந்தவனை வெளியே இழுத்து வருவதாய் அவனிடம் சென்றவனும் சிற்றின்பங் களில் விழுந்து விடுகிறான். அதன் ஸஹவாஸமே சம்மைக் கெடுத்து அழித்து விடும். அதிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க, அதிலிருக்கும் ருசி விலக, அதில் மனம் ஈடாமலிருக்க, இடைவிடாத பகவத் த்யானமே உபாயம்; அந்த த்யானம் உண்டாகி நம்மைக் காப்பாற்றும்படி அவருடைய கருணையே உதவ வேண்டும்.

23. Like one close to another caught in a fire of blazing flames, even so is one close to a person ruined by his addiction to wives, etc., incapable of saving his own self. Alas! Why

mention him who is actually in it? But to such a world, O Compassion of the Lord! You are the life-restoring medicine.

मयीशानं वामाशयमतितरां मज्जयतु ते
कदा पूरः स्वैरं कवलिततटो देवि करुणे ।
तथा द्रागुत्कर्षन्विघटितविघातव्यतिकरः
कदेशप्रेमाख्ये महति च पदे स्थापयतु माम् ॥ २४ ॥

மயீஶானம் வாமாஶயமதிதராம் மஜ்ஜயது தே
கதா பூரஃ ஸ்வைரம் கவலிததடோ தேவி
[கருணே !
ததா த்ராகுத்கர்ஷன்விகடதவிகாதவ்யதிகரஃ
கதேஶப்ரேமாக்யே மஹதி ச பதே
[ஸ்தாபயது மாம் ॥

हे देवि करुणे! ஏ கருணைதெய்வமே! कदा எப்போது मयि என்னிடத்தில் अतितराम् மிகவும் वाम-आशयम् எதிரிடையான எண்ணத்தையுடைய ईशानम् சிவனே தே உன் னுடைய कवलित-तटः கரை விழுங்கிய पूरः வெள்ள மானது स्वैरम् பரேச்சையாய் (முழுதும்) मज्जयतु (தனக் குள்ளே) மூழ்கவைக்கும்? तथा அதுபோல் कदा எப் போது द्राक् சீக்கிரமாய் उत्कर्षन् என்னை இழுத்து विघटित-विघात-व्यतिकरः எப்படியும் இடையூறுகளெல்லாம் உடைத் தற் தன்னி ईश-प्रेम-आख्ये சிவ அன்பு என்ற महति பெரிய पदे च ஸ்தானத்திலும் माम् என்னை स्थापयतु நிலைநிறுத்தும்.

24. O Goddess Companion! When is your flood, which has fully engulfed the banks, to submerge completely Siva who has a totally wrong

opinion of me? And when is it to destroy all impediments, pull me up quickly, and establish me in the great place called the love of the Lord?

प्रियो द्वेष्योऽप्यर्थस्तुदति मम बुद्धिं तदितरे-
ऽप्यमी स्वैरं निघ्नन्त्यहह गिरिशालिङ्गनसुखे ।
प्रसक्तिः का वा स्याद्भगवति नमस्तेऽर्हसि न मा-
मियद्दूरीकर्तुं गिरिशकरुणेऽनन्यशरणम् ॥ २५ ॥

ப்ரியோ த்வேஷ்யோऽப்யர்த²ஸ்துத³தி மம
[பு³த்³தி⁴ம் தத³இதரே-
ऽப்யமீ ஸ்வைரம் நிக்⁴நந்த்யஹஹ
[கி³ரிஶாலிங்க³ஸுகே² ।
ப்ரஸக்தி: கா வா ஸ்யாத்³ப⁴க³வதி நமஸ்தேऽர்ஹதி
[ந மா-
மியத்³தூ³ரீகர்தும் கி³ரிஶகருணேऽனன்யஶரணம் ॥

हे गिरिश-करुणे ஏ சிவதயையே! **प्रियः** வேண்டிய **अर्थः** பொருளும் **द्वेष्यः अर्थः अपि** வேண்டாத பொருளும் **मम** என்னுடைய **बुद्धिम्** புத்தியை **तुदति** தன்புறத்திற்கு, **तद्-इतरे अपि अमी** அதல்லாத இந்த வேறு சில விஷயங்களும் **स्वैरम्** தன்னிஷ்டம்போல் **निघ्नन्ति** (எனக்குத்) தடைசெய்கின்றன ; **अहह** அந்தோ! **गिरिश-आलिङ्गन-सुखे** சிவனைத் தழுவிக்கொள்ளும் இன்பத்திற்கு **का वा प्रसक्तिः स्यात्** என்ன ஸம்பந்தப்பம் இருக்கும்? **हे भगवति** ஏ தேவி! **ते नमः** உனக்கு நமஸ்காரம்; **अनन्य-शरणम्** வேறு கதியில்லாத **माम्** என்னை **इयत्** இவ்வளவு **दूरीकर्तुं न अर्हसि** விலக்கி வைப்பது தகாது.

25. Objects, dear as well as detestable, torment my mind; and these others too freely impede me, alas! What chance is there for me for the bliss of Siva's embrace? O Goddess, obeisance to you! O Compassion of Siva! You ought not to keep me so far away—me who have no other refuge.

दये शंभोस्तद्भक्त्यमृतलहरीं तावकधराः
कदेहोपानेष्यन्त्यलमपनयन्तः प्रतिहतीः ।
तया चात्मा मेऽसावतिशिशिरितो हास्यति कदा
मनोजाद्युन्मीलद्दहनदहनोत्थं परिभवम् ॥ २६ ॥

தயே ஶம்போஸ்தத்³ப⁴க்த்யம்ருதலஹரீம் தாவகதராஃ
கதே³ஹோபாநேஷ்யந்த்யலமபநயந்தஃ ப்ரதிஹதீஃ ।
தயா சாத்மா மேऽஸாவதிஶிஶிரிதோ ஹாஸ்யதி கதா
மநோஜாத்³யுந்மீல³த்³த³ஹநத³ஹநோத்த²ம் பரிப⁴வம் ॥

हे शम्भोः दये! ஏ சிவதயையே! **कदा** எப்போது **तावकधराः** உன் வெள்ளங்கள் **प्रतिहतीः** தடைகளை **अलम् अपनयन्तः** முழுதும் போக்கிக்கொண்டு **इह** என்னிடம் **तद्-भक्ति-अमृत-लहरीम्** அச்சிவபக்தி என்ற அமிர்தப் பெருக்கை **उपनेष्यन्ति** கொண்டு வரும்? **तया** அந்தப் பெருக்கால் **मे** என்னுடைய **असौ** இந்த **आत्मा** ஆத்மாவும் **अतिशिशिरितः (सन्)** மிகவும் குளிர்ச்சியைப் பெற்று **मनोज-आदि-उन्मीलद्-दहन-दहन-उत्थम्** காமம் முதலிய உயர்ந்து எழும் காட்டுத் தீயிலிருந்து உண்டாகும் **परिभवम्** துக்கமிப்பை **कदा** எப்போது **हास्यति** உதறித்தள்ளும்?

26. O Compassion of Siva ! When will your streams bring to me here the ambrosial wave of Siva's devotion, removing completely the impediments ? And rendered exceedingly cool by that wave, when will this soul of mine overthrow the subjection to the wild fire of lust and the like.

महेशस्य प्रज्ञासमुचितविधानक्षमतया
ममाप्येनोराशेरपि समवमर्शे सति न मे ।
समाश्वासस्याशा निजलहरिभिस्तं ननु विभुं
वितन्वाना मग्नं विहरसि यदि त्वं न करुणे ॥ २७ ॥

மஹேசஸ்ய ப்ரஜ்ஞாஸமுசிதவிதானக்ஷமதயா
மமாப்யேனோராசேரபி ஸமவமர்சே ஸதி
[ந மே ।
ஸமாச்வாஸஸ்யாசா நிஜலஹரிபிஸ்தம் நது விபும்
விதன்வாநாமக்நம் விஹரஸி யதி த்வம் ந
[கருணே ॥

हे करुणे ! ஏ தயையே! **महेशस्य प्रज्ञा-समुचित-विधान-क्षमतया** (ஸர்வக்ஞான) சிவனும் (என் கடந்தையைப் பற்றி அவர்) தெரிந்துகொண்டிருப்பதற்குத் தக்கவாறு செய்யவேண்டியபடியால் **मम अपि** என்னுடைய **एनो-राशेः अपि** பாபக்குவியலுடைய **समवमर्शे सति** விசாரணையும் ஏற்படும்போது **त्वम् चेत्** நீ **निज-लहरिभिः** உன் வெள்ளங்களால் **तं विभुम्** அந்த ப்ரபுவை **मग्नं वितन्वाना** முழுக வைத்துக் கொண்டு **यदि न विहरसि** விளையாடாவிட்டால் **मे** எனக்கு **समाश्वासस्य आशा** தேறுதலுண்டென்ற நம்பிக்கை **न ननु** இல்லையன்றே.

"நான் செய்து கொண்டிருக்கும் பாபங்களை லவலேசமாக பகவான் அறிவார்; அந்த என் பாபசமூதாயத்தையே அவர் எனக்குப் பலனை வழங்க வேண்டும்? அம்முறைப்படி என் கர்மாவை அவர் சரித்திக்கும் போது, எனக்குத் தண்டனையே ஏற்படும் என்பது நிச்சயம்! அப்படி அவர் என்னைப்பற்றிச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, கடமைக்கு மோசமே செய்து கொண்டிருக்கும் போது நீ திடீரென வெள்ளம் போல் பொங்கி எழுந்து அவர் அறிவை மயங்க அடித்து என் விஷயத்தில் அவருக்கு ஒன்றும் தப்பாகப்படாதபடி செய்து விடு; அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நான் தப்பிப்பது எது?" என்று பக்தன் தலையப்பார்த்து முறையிடுகிறான். தாத்பர்யம் என்னவெனில் நாம் செய்யும் பாபங்களுக்கு, பகவானின் தலை மொன்று தோன்றி கூமித்தால் ஒழிய வேறு விமோசனமே இல்லை.

27. O Compassion! If you do not exhibit your play and drown that Lord Siva in your waves, there is no hope of consolation for me when the great Lord will have to do what His knowledge of facts demands as proper and when this heap of my sins is under consideration.

दशाषामेतस्यामपि शिवदये ते विमुखता
मयीत्थं चेन्मग्नो महति विपदब्धावहमसौ ।
अकीर्त्यब्धौ मग्ना त्वमपि मम यत्किंचन भव-
त्वपि स्रोद्धारे वा भवतु भवती मोघमवती ॥ २८ ॥

ஸாயாமேதஸ்யாமபி ஸிவதயே தே கிமுவதா
மபீத்யம் சேன்மநீ நோ மதுதி விபதவ்யா
[வதுமஸௌ ।
அபேக்ஷ்யவ்யெள மதீ நாத்வமபி மம யத்கிஞ்சந ஹவ-
த்வபி ஸ்வோத்யாரே வா ஹவது ஹவதீ
[ப்ரோத்யமவதீ ॥

हे शिव-दये ஏ சிவதயையே! **एतस्यां दशायाम् अपि** இத்தத் தசையிலும்கூட **मयि** என்னிடத்தில் **ते** உனக்கு **इत्थम्** இம் மாதிரி **विमुखता चेत्** பாராமுகம் இருந்தால் **असौ अहम्** இந்த நான் **महति** பெரிய **विपद्-अब्धौ** ஆபத்தாகிற கடலில் **मग्न:** முழுகிப் போனேன்; **त्वम् अपि** நீயும் **अकीर्ति-अब्धौ** அபக்யாதி என்ற கடலில் **मग्ना** முழுகிப் போனாய்; **मम** எனக்கு **यत् किञ्चन** எது வேண்டுமானாலும் **भवतु** ஏற் படட்டும்; **भवती** நீ **स्व-उद्धारे अपि वा** உன்னைத் தூக்கிக் கொள்வதற்காவது **प्रोद्यमवती भवतु** முயற்சி எடுத்துக் கொள்.

என்னைக் காப்பாற்றும் என்று நம்பியிருந்த தயை இருக்கும்போதே நான் ஆபத்துக்காளானதும், தயைக்குத் தான் நம்பினவரைக் கைவிட்ட அபக்யாதி ஏற்படு மாதலால், தன்னலங்கருதியே தயை என்னைக் காக்க வேண்டும் என்கிறார் கவி.

28. O Compassion of Siva! If you are thus indifferent even in this stage towards me, I am here immersed in the great ocean of calamity, and you are immersed in the ocean of disrepute, let anything happen to me; may you strive to lift yourself up at least!

कमलभवपदं वा कैटभारिश्रियं वा
मदनमिदनुकम्पे मङ्क्षु दातुं क्षमा त्वम् ।
किमु न दिशसि वीतक्लेशिकामासिकां मे
क्वचन शिवशिवेत्याख्यानधारैकतानाम् ॥ २९ ॥

கமலஹவபதம் வா கைடஹாரிஸ்ரியம் வா
மதநஹிதநுகம்பே மங்க்ஷு தாதும் க்ஷமா த்வம் ।
கிமு ந திஶஸி வீதக்லேஶிகாமாஸிகாம் மே
க்வசந ஶிவஶிவேத்யாவ்யாகயாதைகதாநாம் ॥

हे मदनमिद्-अनुकंपे ஏ சிவதயையே! **कमलभव-पदं वा** ப்ரம்மதேவனின் ஸ்தானத்தையோ **कैटभारि-श्रियं वा** விஷ்ணுவின் செல்வத்தையோ **मङ्क्षु** உடனே **दातुम्** கொடுக்க **त्वम्** நீ **क्षमा** சக்தியுள்ளவள்; **शिव-शिव-इति-आख्यान-धारा-एक-तानाम्** சிவ சிவ என்ற ஜப தாரை யிலேயே ஈடுபாடுடன் கூடிய **कचन** எதோ ஒரு இடத்தில் **वीत-क्लेशिकाम्** துன்பம் நீங்கிய **आसिकाम्** இருப்பை **मे** எனக்கு **किमु दिशसि न** ஏன் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறாய்?

எந்த உயர்ந்த பதவியையும் சிவதயை அளிக்க வல்லதே; ஆகவே பக்தர் வேண்டுவது ஏகாந்தமாய் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து, கவலைகளின்றி, இடைவிடாது சிவ நாம உச்சாரணஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பேறே; அதன் சிறப்பு வேறொன்றுக்கும் இல்லை.

29. O Compassion of Siva! You are capable of granting immediately the state of Brahma or the fortune of Vishnu; (but) why don't you give me the state of sitting somewhere, rid of all distress

and concentrated in the continuous recital of the Name of Siva.

हितमहितमवैतुं वर्तितुं चानुरूपं
न पुनरलमबोधानीशताभ्यां हतोऽहम् ।
प्रमथपतिहृदयेऽये पालयेस्त्वं कथं मां
कथमिव न च ते स्यात्ख्यातिभङ्गो न जाने ॥ ३० ॥

ஹிதமஹிதமவைதும் வர்த்திதும் சாநுரூபம்
ந புநரலமபோதாநீசதாப்யாம் ஹதோஹம் ।
ப்ரமதபதிஹ்ருதயேऽயே பாலயேஸ்த்வம் கதம் மாம்
கதமிவ ந ச தே ஸ்யாத்க்²யாதிபங்கோ ந ஜாநே ॥

அயே ப்ரமத-பதி-ஹ்ருதயே! ஏ சிவஹ்ருதயமே! **அபோத-அநீசதாப்யாம்** அறிவின்மை, சக்தியின்மை இவ்விரண்டாலும் **ஹதஃ** கீழ்போன **அஹம்** நான் **ஹிதம்** நல்லதையும் **அஹிதம்** தீயதையும் **அவைதும்** தெரிந்து கொள்வதற்கும், **அநுரூபம்** அப்படித்தெரிந்து அதன்படி **வர்திதும் ச** நடப்பதற்கும் **ந புநஃ அலம்** மறுபடியும் சமர்த்தனல்லன்; **த்வம்** நீ **மாம்** என்னை **கதம்** எப்படி **பாலயேஃ** காப்பாற்றுவாய்? **கதம் இவ** எப்படித்தான் **தே ச** உனக்கும் **க்²யாதி-பங்கஃ** புகழுக்குக் கேடு **ந ஸ்யாத்** ஏற்படாமலிருக்கும் (என்று) **ந ஜாநே** அறியேன்.

இந்த ச்லோகத்தில் கவி தர்மஸங்கடம் ஒன்றைச் சொல்லுகிறார். ஸத்கர்மா எது, அஸத் கர்மா எது என்று அறிந்து நல்லொழுக்கத்திலிருந்துவரும் ஒருவனுக்கு அவன் சரித்திரத்திற்கேற்ப ஸத்கதி ஏற்படுகிறது; அவனைக் கடவுள் அவனுடைய குணகர்மாதிகள் காரண

மாய்க் காப்பாற்றுகிறார். அப்படிக் காப்பாற்ற, அந்தப் பக்தனுக்குத் தக்க யோக்யதையிருக்கிறது; யோக்யதையற்ற என்னை எப்படிக் காப்பாற்றுவது? என்தக் குணத்தையோ, என் நடத்தையையோ சொல்லி என்னைக் காப்பாற்ற முடியும்? ஆனால், தயை என்ற வெளியின் குணவிசயத்திற்கும் சக்தி விசேஷத்திற்கும் வேஷணம் என்னவெனில் யோக்யதையற்றவனையும் காப்பாற்றுவது என்பதே; யோக்யதையே காப்பாற்றிவிடும் ஒருவன் விஷயத்தில் தயை வேண்டுவதில்லை; ஆகையால் நீ யோக்யதையை விசாரித்துச் சட்டப்படி நடப்பதானால், உன் புகழுக்கு இழிவு ஏற்படும். சட்டங்களை மீறி என்னைக் காத்தருள்.

30. Struck by ignorance and powerlessness, I am not capable of knowing the beneficient and injurious, and of conducting myself accordingly. O Compassion of Siva! I don't know how you can save me and how you can avoid losing your reputation.

तव भवति निवासस्तारकाधीशमौलेः
स च मदघभवोग्रामर्षपर्याकुलात्मा ।
समव तमनुकम्पे त्वद्सौधावसेकै-
र्मम तदुरुमयि त्वं नावने मेऽर्थनोया ॥ ३१ ॥

தவ ஹவதி நிவாஸஸ்தாரகாயீஸமௌலேஃ
ஸ ச மதகவஹவோ நீராமர்ஷபர்யாகுலாத்மா ।
ஸமவ தமநுகம்பே கூட்ரஸௌதாவஸேகை-
மம ததுருமயி த்வம் நாவநே மேऽர்தனோயா ॥

मयि मनुकंपे ஏ தயையே! **तारकाधीशमौलिः** சிவன் **तव** உனக்கு **निवासः भवति** இருப்பிடமாய் இருக்கிறார். **स च** அவரோ **मद् - अघ-भव - उग्र-अमर्ष-पर्याकुल-आत्मा** நான் செய்யும் பாபங்களால் எற்படும் கடுங்கோபத்தால் கலங்கின மனமுடையவராயிருக்கிறார்; **तम्** அவரை **त्वद् - रस - ओघ - अवसेकैः** உன் ரஸப் பெருக்கினால் **शमित्वा** சாந்தமாக **समव** காப்பாற்று; **तद् अद्य मम** எனக்கு **अलम्** போதும்; **मे अघम्** என்னைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் **त्वम् नो न अर्थनीया** வேண்டப்படவேண்டியதில்லை.

சிவன், பாவம், எப்பொழுதும் குளிர்ந்திருக்கும் பழக்க முள்ளவர்; தலையில் அதற்காகச் சந்திரனை எப் போதும் வைத்திருக்கிறார்; அப்படியிருக்கும் சுத புருஷர் திடீரென நான் செய்யும் பாபங்களைக்கண்டு, கடும் விஷம் போன்ற கோபம் தோன்றி, அடிக்கடி மிகவும் உஷ்ணப் படுகிறார்; அவர் கொதிப்பை, ஏ தயையே! நீ உன் குளிர்ந்த ரஸத்தைக் கொட்டிச் சமனம் செய்து, அவரைக் காப்பாற்று; என்னைக்காப்பது அப்புறம் ஆகட்டும் என்று கலி சமத்காரமாய்த் தன் பாபங்களுக்கு க்ஷமாபணத்தை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

31. O Compassion! Your abode is Siva and He is disturbed by the terrible fury caused by my sins; safeguard Him by drenching Him with the streams of your Rasa; that is enough for me; there is no need to entreat you for my protection.

अभिलपतु शिवाख्यामाहरेत्यादिदम्भा-
दपि सकृदयमेतत्पापिकार्तिं हरिष्ये ।
इति सततविनिद्रामिन्दुमौलेर्दये य-
दहमिव न जडः कोऽन्यधीर्नाश्रयेत्त्वाम् ॥ ३२ ॥

அகிலபது ஶிவாவ்யாமாஹரேத்யாதிடம்போ-
தபி ஸக்ருதயமேதத்பாபிகார்த்திம் ஹரிஷ்யே ।
இதி ஸததவிநித்ராமிந்துமௌலேர்தயே ய-
தஹமிவ ந ஜடः கோऽந்யதீர்நாச்ரயேத்த்வாம் ॥

'आहर'-इति-आदि-दंभात् अपि "ஆஹர" (கொண்டுவா) முதலிய சொற்களின் வ்யாஜமாகவாவது ஒரு தரம் अयम् இம்மனிதன் शिव-आख्याम् சிவ நாமாவை अभिलपतु சொல்லட்டும் ; एतस्य இவனுடைய अखिल-आर्तिम् எல்லாத் துன்பத்தையும் हरिष्ये போக்குகிறேன் इति என்று सतत-विनिद्राम् எப்பொழுதும் கண் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் त्वाम् உன்னை हे इन्दुमौलेः दये ஏ சிவதயையே ! अहम् इव என்னைப்போல் जडः न यदि மூடனுயில்லாவிட்டால் कः எவன்தான் अनन्य-धीः ஒரே மனத்துடன் न श्रयेत् ஆச்ரயிக்கமாட்டான் ?

சிவதயையை எழுப்ப, சிவநாமா போதும் ; அச்சிவ நாமாவையும் சிவநாமாவாகவே, அல்லது எப்போதுமே, சொல்லிவரவேண்டுமென்பதில்லை ; ஒருதரம் சொன்னாலும் போதும் ; வேறு எச்சொல்லிலும் சிவநாமச் சொற்கள் கலந்து வந்தாலும்போதும் ; நீ 'கொண்டுவா' என்பதற்காக "ஆஹர" என்று சொன்னால், சிவநாமாவான து, " ஆகா ! எனக்கு 'ஹர' என்று கூவி விட்டான் ; நாம் போய்க் காக்க

வேண்டும்" என்று வந்து விடும்; "எப்பொழுது, எச் சொல்லில் நம்மைக் கலந்து இவன் சொல்லிவிடுவானே, நாம் அதை உற்றுக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு காக்க ஓட வேண்டும்" என்று சிவநாமா உஷாராயிருந்து கொண்டிருக் கிறது; இவ்வளவு அக்கரையோடு, இவ்வளவு எளிதில் காப்பாற்றும் உன்னை என்போன்ற மூடரே நாடாமல் இருப்பர்.

32. "Let this man utter once the Name of Siva even if it be through the guise of words like Āhara (Bring), and I shall take away all his distress." Which man, not stupid like me, will not, without thought of another thing, resort to you who are thus constantly wakeful, O Compassion of Siva!

चरति समनुरुन्धन्प्रेरणाधोरणीं ते-
ऽनिलगतिमिव तूलो ह्येष दोषं कुतोऽस्मिन् ।
गणयसि परतन्त्रे मन्नियोगादव द्रा-
गमुमिति करुणे तं त्वादिशेशं मदर्थे ॥ ३३ ॥

சரதி ஸமநுருந்யந் ப்ரேரணயோரணீம் மே
ऽநிலமதிமிவ தூலோ ஹ்யேஷ தோஷம்
[குதோऽஸ்மிந் |
கணயஸி பரதந்த்ரே மந்நியோகாதவ த்ரா-
கமுமிதி கருணே தம் த்வாதிஶேஶம் மதர்யே ॥

"தே (கடவுளான) உன்னுடைய प्रेरणा-धोरणीम् தண்டு தல் முறையை समनुरुन्धन् हि ஒட்டியல்லவா अनिलगतिम् காற்றின் வழியை तूल इव பஞ்சைபோல், एष இந்த

(மனிதன்) चरति நடக்கிறான் ; कुतः எதற்காக परतन्त्रे பிற ருடை (உனக்கு)க் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் अस्मिन् இவனி டத்தில் दोषं குற்றத்தை गवेषसि தேடுகிறாய்? मन्-नियोगात् என் உத்தரவின்மேல் द्राग् சீக்கிரம் अमुम् இவனை त्व காப்பாற்று" इति என்று हे करुणे ஏ தயையே! तत् ईदृक् அந்த ப்ரபு வெனும் मद्-अर्थे என் பொருட்டு आदिश கட்டளை இடு..

அவனவனுக்குக் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட குணங் வபாவ கர்மாக்கள் இழுத்துப் போகும் வழியில் அவனவன் நடந்துகொண்டிருக்கிறான்; அவனே செய்து கொள்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? கடவுளே ஆட்டிவைத்து விட்டு, அப்படி ஆடினாய் இப்படி ஆடினாய் என்று சொல்லலாமா? கடவுளே தயையைக் காண்பித்து, இனி தவக்கம் செய் பாமல் உடனே காக்கவேண்டும்.

88. "This man moves following the track of your direction, even as a piece of cotton would the course of wind ; why do you find fault with him who is not his own master ? "On my order save him quick." O Compassion ! Command that Siva thus on my behalf.

मदधवितिरन्तःसत्त्वमाविश्य शंभोः
प्रविघटयति योगं तस्य ते चानुकम्पे ।
यदपि निरुपमा महैन्यसंपत्तिरेषा
प्रतिभवति पुनर्वो निर्भराश्लेषसंधौ ॥ ३४ ॥

மதீயவித்திராத்தः ஸத்வமாலிஸ்ய ஸம்மோஹீ
ப்ரலீயடயதி யோமம் தஸ்ய தே சாதகம்பே |
தடி நிருபமா மத்தைச்ய ஸம்பத்திரேஷா
ப்ரதிஜவதி புநர்வாம் நிர்ஹராஸ்லேஷஸ்யௌ ||

हे अनुकम्पे ஏ தயையே ! **मद्-अघ-चितिः** என் பாபங்கள் **शंभोः** சிவனுடைய **अन्तः सत्वम्** மனத்தினுள் **आविश्य** புகுந்து **तस्य** அந்த **शंभोः** சிவனுக்கும் **ते च** உனக்கும் **योगम्** (ஏற்படக்கூடிய) சேர்க்கையை **प्रविघटयति** தடுத்து விடுகிறது ; **तद् अपि** அப்படியிருந்தும் **एषा** இந்த **निरुपमा** நிகரற்ற **मद्-दैन्य-संपत्तिः पुनः** என் பெரும் எளிமையோ **वाम्** உங்கள் இருவருடைய **निर्भर-आश्लेष-सिद्धौ** திருடமான ஆலிங்கனம் ஏற்படும் விஷயத்தில் **प्रतिभवति** ஜாமீனுயிருக்கிறது.

நான் செய்யும் பாபங்கள் காரணமாய்ச் சிவன் என்னைக் காக்கத் தன் அருளைச் சுரக்காமல் இருக்கலாம் ; ஆனல் நான் படும் தன்பத்தால் அவருடைய தயை என் விஷயத்தில் எழுந்தேதீரும் ; அதன் மூலம் நானும் சிவனை அடையலாம்.

34. O Compassion! The mass of my sins enters the mind of Siva and prevents a union between Him and You ; still, this unparalleled plenitude of my own pitiable state guarantees to bring about again a close embrace between you two.

दलयतु दिगिभौघो दन्तकाण्डैः कठोरै-
र्दहतु दहनमाला दारयत्वस्रजालम् ।
अपि धुरि परिवृण्वन्वल्गयो नैनमातिः
स्पृशति शिवदये यः स्पृश्यते तेऽनिलेन ॥ ३५ ॥

தலத்த திதிலளவோ தந்தசாண்டவெ: கோரை-
ர்தஹத ஹதசோதா தாரயத்வஸ்த்ரஜாலம் |
அபி யாநி பரிக்ருண்வந்த்வபீயோ காகமார்த்தி:
ஸ்ப்ருஷதி சிவதயே யஸ் ஸ்ப்ருஷ்யதே

[தேசநிலை ॥

கதோரை: கடினமான **தந்த-கோடை:** தம் தந்தங்களால் **திக்-கத-போதா:** திக்குயானைகள் **தலயது** பிளக்கட்டும்; **தஹன-மாலா** நெருப்புகள் **தஹது** எரிக்கட்டும்; **அஸ்த்ர-ஜாலம்** அஸ்த்ரங்கள் **தாரயது** பொழிக்கட்டும்; **அம்புதய: அபி** கடல்களும் **துரி** முன்னல் (வந்து) **பரிவ்ருணவந்து** சூழ்ந்து கொள்ளட்டும்; **ஹே சிவ-தயே** ஏ சிவதயையே! **யः** எவன் **தே** உன்னுடைய **அவலேன** காற்றால் **ஸ்ப்ருஷ்யதே** தொடப்படுகிறானோ **தனம்** (அந்த) இவனை **ஆர்தி:** கஷ்டமானது **ந ஸ்ப்ருசதி** தொடுவதில்லை.

சிவ தயைக்குப் பாத்ரமானவனுக்கு எந்த ஆபத்து வருவதாயிருந்தாலும் அதினின்று அவனுக்கு யாதொரு சேதமும் ஏற்படாது.

35. Let the elephants of the quarters dig at him with their hard tusks, the fires blaze, missiles tear and the oceans encircle him ahead. O Compassion of Siva, no trouble touches him who is touched by (just) a breath of yours.

अधिजटमसुरारात्यापगा क्वापि लोमा
मनसिजविनिहन्तुर्मज्जितोऽयं झरैस्ते ।
कवलयति निमङ्क्तुः सा श्रमं त्वं त्वमङ्क्तुः
कथमिव न दये ते स्पर्धुनीतो विशेषः ॥ ३६ ॥

அயிஜடமஸுராரார்த்யாபமா க்வாபி லீநா
மாவஹிஜவிஹரன்தர் மஜ்ஜிதோரபம் ஸுரைஸ்தே |
கலயதி நிமஜ்ஜந: ஸா ஸ்ரமம் த்வம் த்வமஜ்ஜந:
கயமிவ ந ஏயே தே ஸ்வர்யுநீதோ விசேஷ: ||

மதஜித-விநிஹந்து: வெறுடைய **அதி-ஜடாஸு** ஜடையில் **அஸுர-அராதி-ஆபகா** தேவநதியான கங்கை **க்வாபி** எங்கேயோ (ஒரு மூலையில்) **லீநா** மறைந்து கிடக்கிறது; **அயம்** இந்த சிவன் **தே** உன்னுடைய **ஜடை:** வெள்ளங்களால் **மஜ்ஜித:** முழுகவைக்கப்பட்டார்; **நிமஜ்ஜந:** தண்ணீரில் முழுகிறவர்களுடைய **ஸ்ரமம்** சிரமத்தையே **ஸா** அந்தக் கங்கை **கலயதி** போக்குகிறாள்; **த்வம்** நீயோ **அமஜ்ஜந:** முழுகாதவருக்கும் (சிரமத்தைப் போக்குகிறாய்). **ஹே த்ரயே** ஏ சிவதையே **தே** உனக்கு **ஸ்வர்துநீத:** தேவ கங்கையைவிட **விசேஷ:** சிறப்பு. **கதமிவ ந** எப்படி இருக்காது ?

இந்த ச்லோகத்தில் புண்யதீர்த்தங்களில் சிறந்ததான தேவ கங்கையைவிடச் சிவதையின் பெருக்கு மிகவும் விசேஷமென்று கவி சமத்காரமாய்ச் சொல்லுகிறார்: சிவன் தலையின் ஒரு மூலையில் மறைந்துகிடக்கும்படி சிறிய கங்காப்ரவாஹம்; சிவதையோ தன் ப்ரவாஹத்தால் சிவனையே முழுகவைக்கிறது; அதாவது சிவனையும் அக்ரமித்துத் தன்னிஷ்டப்படி பெருகுகிறது; கங்கையில் ஸ்நானம் செய்தவருக்கே கங்கை பாபத்தைப் போக்குவள்; சிவதையிலோ ஸ்நானம் செய்யாதவருக்கும், அதாவது ஸ்நானம் கூடச் செய்யாமலோ, செய்ய முடியாமலோ அநேஷ்டான மற்றிருப்பவரையும், அவர் பாபத்தைப் போக்கிக் காக்கும்.

36. O Compassion! The Celestial River is hidden somewhere in Siva's matted locks; but by your floods He is verily inundated; that Celestial River removes the fatigue of one who bathes, but you, of one who does not bathe even. How are you not superior to the Celestial River (Ganges)?

प्रभवति न हि दातुं भद्रमीशो विना त्वा-
मलमपि तददातुं नाम्ब सत्यां भवत्याम् ।
वितरति च शुचं त्वद्विप्रकर्षे सतीशः
कथयितुमनुकम्पे कस्त्वदालं प्रभावम् ॥ ३७ ॥

ப்ரபவதி ந ஹி தாதும் ஹ்ரீமீஶோ விநா த்வா-
மலமபி தத³தா³தும் நாம்ப³ ஸத்யாம் ப⁴வத்யாம்,
விதரதி ச ஶுசம் த்வத்³விப்ரகர்ஷே ஸதீஶः
கத²யிதுமநுகம்பே கஸ்த்வதா³லம் ப்ரபா⁴வம் ॥

हे अम्ब अनुकम्पे ஏ தாயே சிவதயையே! ईशः சிவன் त्वां विना நீ இல்லாமல் भद्रम् க்ஷேமத்தை दातुम् கொடுக்க न प्रभवति हि சக்தரல்லவே; भवत्यां सत्याम् நீ இருக்கும் போது तद् அந்த க்ஷேமத்தை अदातुम् अपि கொடுக்காம விருப்பதற்கும் न अलम् சக்தரல்ல; त्वद्-विप्रकर्षे सति நீ விலகியிருக்கும்போது ईशः சிவன் शुचं च துயரத்தையும் वितरति கொடுக்கிறார்; तव உன்னுடைய प्रभावम् சக்தியை कथयितुम् சொல்ல कः अलम् எவன் समर்த்தன்?

தயையில்லாதபோது, சிவனால் க்ஷேமமும் கொடுக்க முடியவில்லை, கேவலம் துக்கத்தையே விலக்கமுடிகிறது; தயையிருக்கும்போது க்ஷேமத்தைக் கொடுக்க முடிகிறது;

இந்த அர்ஜுன—ய்யதிரேகங்களால் சேஷமம் கொடுக்கும் சக்தி வெளுக்கல்ல, வெளையே என்று அனுமானம் செய்யப்படுகிறது.

37. The Lord is incapable of granting welfare without you; when you are present, he is incapable of refusing it; and when you are away the Lord gives unhappiness. O Compassion! Who can recount your power?

मदनशतमनोज्ञं मञ्जुहासाननाब्जं
शरदुडुपतिगौरं साम्बमर्धेन्दुचूडम् ।
द्रविणमयि मदीयं दृक्पथे धत्स्व मे त-
त्तव खलु वशवर्तीत्यर्थयेऽहं दये त्वाम् ॥ ३८ ॥

மதனசதமனோஜ்ஞம் மஞ்ஜுஹாஸாநநாப்ஜம்
சரதுடுபதிகௌரம் ஸாம்பமர்தேந்துசூடம்।
த்ரவிணமயி மதீயம் த்ருக்பதே தத்ஸ்வ மே தத்
தவ கலு வசவர்த்தித்யர்தயேஹம் தயே த்வாம்
[த்வரம் ॥

मदन-शत-मनोज्ञम् நூற்றுக்கணக்கான மன்மதன்போல் அழகானதும் मञ्जु-हास-आनन-अब्जम् அழகிய சிரிப்போடு கூடிய தாமரை முகமுடையதும் शरद्-उडुपति-गौरम् சரத் கால சந்திரன்போல் வெண்மையானதும் साम्बम् அம்பிகை போடுகூடியதும் अर्ध-इन्दु-चूडम् பாதி மதியைச் சிரசு பூஷணமாயுள்ளதுமான मदीयम् என்னுடைய द्रविणम् செல்வத்தை मे என்னுடைய दृक्-पथे கண்ணோட்டத்தில் धत्स्व வை; यदि दये ஏ கிருபையே तत् அந்தச் செல்வம்

[illegible] உன் கையிலிருக்கிறது [illegible] என்பதால் [illegible] உன்னை வந்து சரண் அடைந்தே ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

அழகுக்கென்னாம் இருப்பிடமான வெருபத்தைக் கண் குளிரக் கண்டுகொண்டிருப்பது வெகுபயின் அருளால் தான்.

33. Captivating like hundred Gods of Love, His lotus face having a charming smile, white like the autumnal moon, accompanied by Mother, crested with the half moon, my very treasure—place that in the path of my eyes. O Compassion, I beseech you because He is under your control.

त्वमसि मदवनार्थं नार्थनीया दये य-
त्तव भवति निवासो दुःसहं तस्य शंभोः ।
प्रशमय तमसर्वोप्यस्तिरेकं ममागः-
प्रसवमयि सवत्या निर्विशेषान्ममाकम् ॥ ३९ ॥

[illegible]

ப்ரசமய தமஸர்வோப்யஸ்திரேகம் மமாகஃ-
ப்ரஸவமயி ஸவத்யா நிர்விசேஷான்மமாகம் ॥

हे दये தே வெகுபயே! मद्-अवनार्थम् என்னைக் காபபதற்காக त्वम् न अर्थनीया असि உன்னை வேண்டிக் கொள்ளவேண்டியதில்லை; यः எந்த சிவன் तव உன்னுடைய निवासः भवति இருப்பிடமோ तस्य அந்த शंभोः சிவனுடைய मम आगः-प्रसवम् என் பாபத்தால் ஏற்படும் दुस्सहम् தாங்க

முடியாததான तम् अमर्ष-ऊष्म-अतिरेकम् அந்தக் கடுங்கோப வெப்பத்தை भवत्याः உன்னுடைய निर्झरैः பெருக்குகளால் प्रशमय தணியச் செய்; तत् அது मम अलम् எனக்குப் போதும்.

39. O Compassion! You need not be requested to protect me. With your torrents, quench that terrible and unbearable heat of anger, caused by my sins, in that Siva who is your abode. That is enough for me.

पशुरिव परिभूतोरश्नुवानोऽपि शश्व-
द्विषयविसरमेतं हातुमप्यप्रगल्भः ।
विष इव विमुखस्ते वेश्मनीशे तथाहं
कथमिव करुणेऽङ्गीकारपात्रं तवाहम् ॥ ४० ॥

பசுரிவ பரிபூதோரஶ்நுவானோபி ஶஶ்வத்-
விஷய விரஸமேதம் ஹாதுமப்யப்ரகல்ப: ।
விஷ இவ விமுகஸ்தே வேஶ்மனீஶே தயாஹம்
கதமிவ கருணேঽங்கீகாரபாத்ரம் தவாஹம் ॥

हे करुणे ஏ தயையே! अहम् நான் शश्वत् அடிக்கடி पशुः इव மிருகம்போல் परिभूतिः அவமானங்களை अश्नुवानः अपि அடைகிறவனாயிருந்தும் एतम् இந்த विषय-विसरम् பாவும் சிற்றின்ப ஆசையை हातुम् अपि விடுவதற்குக்கூட अप्रगल्भः समर्த்தனல்லாதவனாயிருக்கிறேன்; ते உன்னுடைய वेश्मनि இருப்பிடமான ईशे சிவன் விஷயத்தில் विषः इव விஷத்தினிடத்திற்போல் तथा அவ்வளவு विमुखः பகையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்; तव உனக்கு अहम् நான்

पश्यन् इव எப்படித்தான் अधिकार-पापम् எற்றுக்குரியன் ஆவேன் ?

பிற்பிள்ளைகளில் சேர்பட்டு, அவற்றை விடமுடியாம லிருப்பவன், வைராக்யமாயிருக்கவே முடியாது ; அடிக்கடி தன்னை அவமதிப்புக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் ; அப்பிற்பிள்ளைகளில் உள்ள மோஹம் மானத்தை விட்டு இருப்பதையும் தோஷமாகக் கருதவிடுகிறதில்லை. இதைக் கவி முதலடியில் சுட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

40. Though I am the incessant recepient of humiliations like a beast, I am unable to cast off this spreading sensual craving ; and I have turned away from your abode, Siva, as from poison. Such as I am, how am I, O Compassion, deserving of your acceptance?

अवितरि पुरहन्तर्यस्य सर्वस्य जन्तो-
र्मम गतिरबला या नन्वमी सोऽहमेषाम् ।
इति कुमतिहतस्तं चिन्तये हन्त नेशं
स तु कथमनुकम्पे स्वान्मयि त्वद्विधेयः ॥ ४१ ॥

அவிதரி புரஹந்தர்யஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஜந்தோர்
மம மதிரபலாஸ்யா ஸன்வமீ ஸோऽஹமேஷாம் ।
இதி குமதிஹதஸ்தம் சிந்தயே ஹந்த நேசம்
ஸ து கயாऽநுகம்பேய்யாஸ்மயி த்வத்விதேயஃ ॥

यस्य सर्वस्य இந்த எல்லா जन्तोः ஜீவன்களையும் पुरहन्तरि अवितरि सति சிவன் காப்பாற்றுபவராயிருக்கும் போது "मम எனக்கு अमी இந்த अबला-आद्याः गतिः ननु பத்னி முதலியோர்கள் அல்லவா காப்பாற்றுபவர்கள் ; सः

अहम् இந்த சாதனம் एषाम् (गतिः) இப் பத்னி முதலியவர்களுக்கு (காப்பாற்றுபவன்)" इति என்ற குமதி-ஜனிதப்பெண்ணாசையால் வீண்போன நான் हन्त அந்தோ! तद् ईशम् அந்த சிவனை न चिन्तये சிந்திப்பதில்லை; हे अनुकम्पे எ தயையே! मयि என் விஷயத்தில் स तु அந்தச் சிவன்தான் कथम् எவ்வாறு त्वद्-विधेयः உன் வார்த்தைக்குக் கட்டுப் பட்டவனாய் स्यात् இருப்பான்?

குடும்ப வாழ்க்கையில் உழலும் நமக்கு நம் பத்னி புத்ரர்களைதான் நம்மைத் தாங்குபவர்கள், அவர்களையும் நாம்தான் தாங்குகிறோம் என்ற எண்ணம்; அவர்களையும், நம்மையும், மற்றெல்லா ஜீவராசிகளையுமே தாங்குபவர் பரமேச்வரன் அல்லவா என்ற எண்ணமே தோன்றவில்லை; அவ்வெண்ணம் தோன்றினால்லவோ, அவரைப் பற்றிச் சற்று சிந்திக்கலாம்; அப்படித் தோன்றுவதால் நம் பத்னி புத்ரர்களையே ஸதா சிந்தித்துக் கொண்டு வீண் போகிறோம். பெரும் தீங்கு சேரிட்டபோதுமட்டும் இவ தயையை வேண்டினால் அது சிவாதக்ரஹத்தை நமக் கருள முடியுமா?

41. "These wife and others are my refuge and I theirs!" Ruined by such erroneous belief, when Siva is the real protector of all living beings, I think not of the Lord. O Compassion! How will he be obedient to you in his attitude towards me?

विसृमरदहनार्चिर्विप्लुतोऽहाय शीतं
जलमिव करुणे संत्यक्तसर्वः कदाहम् ।
तव पदमुडुराजोत्तंसमानन्दसिन्धुं
श्रमहरमवगाहे दत्तहस्तो भवत्या ॥ ४२ ॥

விஸ்மர-தஹ-சர்சிர்விப்லுதோ ந்தாய ஸீதம்
ஜலமிவ கருணே ஸம்பச்சந்தஸர்வஃ கதாதனம் |
தவ பதகுல-ராஜ-த்தம்ஸ மாகந்தவிச்ய-ம்
ஸ்ரமஹரமலமந்தே தத்தஹஸ்தோ லவத்யா ॥

हे करुणे ஏ தயையே! **विस्मर-दहन-अर्चिर्-विप्लुतः** மறவும் நெருப்பின் ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்ட **अहम्** நான் **सकल-सखैः** எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, **भवत्या** உன்னால் **दत्त-हस्तः** கை கொடுக்கப்பட்டு **तव पदम्** உன்னுடைய இருப்பிடமாயுள்ள **सहस्र-उत्तंसम्** சந்திரனுடனை **श्रम-हरम्** சிரமத்தைப் போக்கும் **आनन्द-सिन्धुम्** ஆனந்தக் கடலில் **शीतं जलम् इव** குளிர்ந்த நீரில்போல் **कदा** எப்போது **अहाय** சீக்கிரமாக **अवगाहे** மூழ்குவேன்?

குளிர்ந்த சந்திரனைச் சூடிய வென் என்றதால் தாபத்தைப்போக்கும் விஷயத்தில் உசிதமான விசேஷணம் கூறியால் கொடுக்கப்பட்டது.

42. O Compassion! Swept by the flames of spreading fire, when will I, abandoning everything, and given the hand of support by you, immerse myself quickly, as in cool water, in that abode of yours, Siva, having the crest of the moon, the ocean of bliss and the remover of all fatigue.

मकुटगविधुनि त्वन्मन्दिरे खित्यकाभः
खितिरियमितरव्यासङ्गवाधानके च ।
फलमहह वयेऽदः कस्य पापस्य वा द्रा-
क्षविषदुदसनीयं दौःस्थ्यमन्य त्वया मे ॥ ४२ ॥

மகுடஶஶிநி த்வன்மந்திரே ஸ்யிதிஸ்கலாமஃ
ஸ்யிதிரிஹயமிதரஸ்பாலஸ்மதாவாநலே ச |
கலமஹஹ தயேதஃ கஸ்ய பாபஸ்ய வா ஏஷாக்
தவிதமுதஸரீயம் தெளஸ்ப்ய மம்ப த்வயா
[மே ॥

हे दये ஏ தயையே! मकुटग-विधुनि தலையில் சந்திரனைக் கொண்ட त्वत्-मन्दिरे உன்னிருப்பிடமான சிவனிடத்தில் स्थिति-स्खलनम् இல்லாமையும், इतर-व्यासङ्ग-दाव-ज्वाले மற்ற பற்றுக்களான காட்டுத் தீயால் इयं स्थितिः च இந்த இருக்கையுமான यदः इह (இரண்டும்) अहह அய்யோ! कस्य எந்த पापस्य वा பாபத்தின் फलम् பயன்? अंब தாயே! मे என்னுடைய तद् इदं दौःस्थ्यम् இக்கெட்ட நிலைமை त्वया உன்னால் द्राक् உடனே उद्सनीयम् விலக்கப்படவேண்டும்.

சிவன் பெரிதா, உலகப்பற்று பெரிதா என்றால், சிவனே பெரிது என்று சுலபமாய் தெரிகிறது; ஆனாலும் சிவனிடம் நிலைக்காது, உலகத்திலேயே சுழன்றிருக்கும் மனிதன். இந்த ஸ்வாபாவிகமான கேடு பூர்வபாபத்தினால் தான் ஏற்பட்டதாகும். சிவனுடைய அருளிருந்தால் இக்கெட்ட மனப்போக்கைத் தடுத்து அதைச் சிவனைக் குறித்துச் செல்லும்படி செய்யலாம்.

43. O Compassion! Failure to gain abiding stay in Siva, your moon-crested abode, and this stay in the midst of the forest fire of attachment to other things, alas! of what sin is this the fruit? Mother! You must put an end to this sorry plight of mine.

तनुकरणकदम्बं दक्षमेवं मनस्त्व-
द्वचनमनुकम्पे नन्वदाः शंकराख्ये ।
प्रविशसि मम किं न त्वन्निवेशे प्रवेशं
प्रवदति भुवने किं प्राणशून्याय कन्याम् ॥ ४४ ॥

தநுகரணகதம்பம் தக்ஷமேவம் மநஸ்த்வத்-
வசநமநுகம்பே நந்வதாஃ ஶாகராக்யே।
ப்ரவிஶஸி மம கிம் ந த்வந்நிவேஶே ப்ரவேசம்
ப்ரவதி புவநே கிம் ப்ராணஶூந்யாய கந்யாம்
[கந்யாம் ॥

हे अनुकंपे ஏ தயையே! दक्षम् ஸமர்த்தமாயிருக்கும் तनु-करण-कदम्बम् உடல், புலன்கள் இவற்றையும் त्वद्-वच-नम् உன்னை அடைந்ததான செல்வத்தோடு கூடிய मनः மனத்தையும் एवम् இப்படி अदा ननु கொடுத்தாயல்லவா? शंकर-आख्ये சிவன் என்ற त्वद्-निवेशे உன் இருப்பிடத்தில் मम எனக்கு प्रवेशम् ப்ரவேசத்தை न प्रविशसि किम् ஏன் கொடுக்கவில்லை? भुवने உலகில் प्राण-शून्याय உயிரற்ற பிரேதத்திற்கு कन्याम् பெண்ணை प्रवदति किम् கொடுக்கிறார்களா?

சிவத்யானம் இல்லாமல் மனதிருந்து என்ன பயன்? சிவசேவை செய்யாமல் உடல், புலன்கள் இருந்து என்ன பயன்? சிவபக்தியைக் கொடுக்காமல், கல்ல காரணத்தோடுமட்டும் கொடுப்பது, உயிரற்றவனுக்கு கன்னிகாதானம் செய்வது போல்; உபமானத்தால், சிவபக்தி ப்ராணனுக்கு ஒப்பாக அவசியமானதென ஏற்பட்டது.

44. O compassion! Did you not give me a competent body and senses, and a mind enriched by reason of seizure by you; but why do you not give me entry into your abode, viz., Siva? Do people in this world give a bride to a deadman?

सगरलमधिकण्ठं सानकं फालदेशे
सदनमहिपरीतं सर्वतस्तेऽनुकम्पे।
तदिदमुपगता ये तानिमांस्तन्वती त्वं
विहरसि जितमृत्यून्वीक्षितानप्यमीभिः ॥ ४५ ॥

ஸமரலமதிகண்ட²ம் ஸாநகம் பா²லதே³ஶே
ஸத³நமஹிபரீதம் ஸர்வதஸ்தே(அ)நுகம்பே |
தத³தி³முபக³தா யே தாநிமாம்ஸ்தந்வதீ த்வம்
விஹரஸி ஜிதம்ருத்யூன் வீக்ஷிதாநப்யமீபி⁴: ॥

हे अनुकंपे ஏ தயையே! ते உன்னுடைய सदनम् (சிவன் என்ற) இருப்பிடம் अधिकण्ठम् கழுத்தில் स-गरलम् விஷமுள்ளதாயும் फाल-देशे நெற்றியில் स-अनलम् நெருப்புள்ளதாயும் सर्वतः எங்குமே अहि-परीतम् பாம்புகளால் வியாபிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிறது; तद् इदम् அப்படிப்பட்ட இந்த உன் இருப்பிடத்தை ये எவர் उपगताः அடைகிறார்களோ तान् इमान् அவர்களையும் अमीभिः அப்படி அடைந்த இவர்களால் वीक्षितान् अपि பார்க்கப்பட்டவர்களையும்கூட जित-मृत्यून् மரணத்தை ஜயித்தவர்களாய் तन्वती செய்பவளாய் त्वम् நீ विहरसि விளையாடுகிறாய்.

விஷம், நெருப்பு, பாம்பு இவை யெல்லாவருக்கு மரணவிபத்தை விளைக்கக் கூடியவை; ஆனால் இவற்றில்

குறிக்கப்பட்ட வேறுபத்தை அடைந்தவருக்கோ, மரணமே இல்லாத சச்சித ஸுக மடைகிறது என்ற வி ஷேஷத்தைச் சமத்காரமாய் சொல்லுகிறார்.

46. O Compassion! Your abode is poisoned at the neck, aflame at the forehead and over-run all over by serpants; and all those who come to such an abode and even those who are seen by such people as have come to this abode, you make victors over death, and sport thus!

न वितर पदमैन्द्रं न श्रियं वैधसीं वा
श्रितभुजगकुलेऽपि श्वेलल्लेलद्गलेऽपि ।
मम घटय दये त्वन्मन्दिरे संप्रवेशं
विगलितविविधव्यासङ्गमेतन्ममाक्रम् ॥ ४६ ॥

ந வித்ர படமைந்த்ரம் ந ஸ்ரியம் வைதஸீம் வா
ஸ்ரிதபுஜகுலமகுலேऽபி க்ஷ்வேலலேலத்கலேऽபி ।
மம கடய தயே த்வன்மந்திரே ஸம்ப்ரவேசம்
விகலிதவிவிதவ்யாஸங்கமேதந் மமாக்ரம் ॥

தே தயே ! தயையே ! **மம** எனக்கு **ஐந்த்ரம் பதம்** இந்திரனுடைய பதவியையாவது **வைதஸீம் ஸ்ரியம் வா** ப்ரம்மதேவனின் ஸம்பத்தையாவது **ந விதர** (எனக்குக்) கொடுக்காதே; **ஸ்ரித-புஜக-குலே அபி** பாம்புக் கூட்டங்கள் அடைந்ததாய் **க்ஷ்வேல-லேலத்-கலே அபி** கழுத்தில் விஷம் தடவினதாய் இருந்தாலும் **த்வத்-மந்திரே** அந்த உன இருப்பிடமான வெளிடத்தில் **மம** எனக்கு **விகலித-விவித-வ்யாஸங்கம்** பலவகைப்பட்ட வேறு பற்றுக்கள் கழுவ **ஸம்ப்ரவேசம்** முழு ப்ரவேசத்தை **கட்ய** செய்து

வை; एतत् இந்த சிலப்பரவேசம் (ஒன்றே) मम எனக்கு अलम् போதும்.

46. O Compassion! Give me not the state of Indra, nor the fortune of Brahma; but secure for me complete entry into your abode, though it is infested with snakes and poison is flowing at the neck, so that my manifold preoccupations may slip away. That is enough for me.

तव समुदयरोधं तत्परोऽसौ विधत्ते
स्वकचरितमहिम्ना स्वात्मघाती तमेनम् ।
भगवति ननु भर्तुं भ्राम्यसीशानुकम्पे
तव परहितनिष्ठा तादृशी स्तौतु कस्त्वाम् ॥ ४७ ॥

தவ ஸமுதயரோதம் தத்பரோऽஸௌ விதத்தே
ஸ்வகசரிதமஹிம்நா ஸ்வாத்மகாதீ தமேநம் |
ஹமவதி நது ஹர்த்தும் ஹ்ரீசாம்பவீஸாநுகம்பே
தவ பரஹிதநிஷ்டா தாத்ருஸீ ஸ்தௌது கஸ்த்வாம்
[கஸ்த்வாம் ॥

ईश-அனுகம்பே ஈசுவரதயையே! तव உன்னுடைய समुदय-रोधम् எழுச்சிக்குத் தடங்கலை तत्-परः அத்தடங்கலிலேயே சேர்க்கமுள்ளவனும் ,स्वक-चरित-महिम्ना தன் (கெட்ட) நடத்தையின் மிகையாலேயே स्व-आत्म-घाती தற்கொலை செய்துகொள்ளும் असौ இந்த மனிதன் विधत्ते செய்கிறான்; तत् एनम् அப்பேர்ப்பட்ட இவனை हे भगवति தேவியே! भर्तुं தாங்குவதற்கு भ्राम्यसि ननु நீ அலைகிறாயல்லவா! तव உன்னுடைய पर-हित-निष्ठा பரோபகார சிலை तादृशी

அப்படிப்பட்டது ! कः एवम् त्वाम् உன்னை स्तौतु புகழட்டும் ?

பாபச் செயல்களிலேயே ஈடுபட்ட மனிதன் தன் செயல்களாலேயே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்வதுமல்லாமல், இவனை நோன்றித் தன்னைக் காப்பதையும் நானே நினைத்து விடுகிறாய் ; அப்படியிருந்தும் அவனைக் காப்பதற்காகச் செயலை பாராட்டிப்பேசுகிறது. வலுவில் தடுத்தாட் கொள்ளும் குணமே அதன் பெருமை !

47. O Goddess Compassion ! This man who commits suicide by the enormity of his own conduct obstructs your manifestation, being intent on such obstruction ; and this person, you run about to support ! Such is your firm stand for the good of others. Who can extol you ?

किमिदिव विमुखत्वं चित्सुखात्मन्युमेशे
रतिरपि किमती मेऽन्यत्र धिक्तां ममास्य ।
असदपि न दये त्वं हास्यसि त्राणमद्धा
तव क इह निरोद्धा दासवन्त्वात्तमीशम् ॥ ४८ ॥

கிமிவ விமுவத்வம் சித்ஸுவாத்மன்யுமேசே
ரதிரபி கிமதீ மேஸ்யத்ர யிக்தாம் மமாஸ்ய ॥
அஸதபி ந தயே த்வம் ஹாஸ்யஸி த்ராணமத்யா
தவ க இஹ நிரோத்யா தாஸவத்த்வாத்தமீ-
ஸம் ॥

हे दये ஏ தய தையே ! मे எனக்கு चित्-सुख-आत्मनि ஞானானந்தமயமான उमा-ईशे சிவனிடத்தில்

विमुखत्वं பராமுகத்வம் कियद् इव எவ்வளவு ! अन्यत्र வேறு விஷயங்களில் रतिः अपि இன்பமும்தான் कियती எவ்வளவு? मां धिक् என்னைச் சபி; असद्-अपि தப்பாயிருந்தும் अस्य मम त्राणम् என்னைக் காப்பதை न हास्यसि நீ விடுவதில்லை; अहो ஆச்சரியம் ! तद् ईशम् அந்தச் சிவனையே दासस्यापि: தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்ளும் तव உனக்கு (உன்னை) विरोद्धा தடுப்பவர் इह இங்கு कः யார் ?

ஞானமயமாயும் ஆனந்தமயமாயும் விளங்கும் கடவுளிடம் பற்றின்மையும், துன்பமயமாயும் அஜ்ஞானத்தின் வினைவாயுமிருக்கிற பிறிய விஷயங்களில் பற்றும் எனக்கு லஜ்ஜையாயிருக்கிறது; அப்படியிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்ற முனைவருவது தவறு; ஆனாலும் பெதனை என்னைக் காக்கும் வேலையை விடுவதில்லை; பெவன் தன்னிடம் பராமுகமாயிருக்கும் என்னைக்காப்பது தவறு என்று தடுக்கலாம்; ஆனால் அச்சிவனையும் மீறி பெதனை என்னைக் காப்பாற்றுகிறது.

48. How much is my aversion towards that Lord Siva who is of the form of Knowledge and Bliss and how much is my delight in other things? Fie upon me. You do not give up my rescue though it is bad. Ah! Who is to prevent you who makes a slave of even the Lord ?

अज्ञानमगद्गदवा-
गविरलपुलकाञ्चया भवे भक्त्या ।
कति न रमन्ते मां शिव-
करुणे कुरु तदनुगं ममैतदलम् ॥ ४९ ॥

அச்ருத்மமத்மதவர-
மதிரலபுலகாயபயாவலே லக்த்யா ।
கதி ந சமர்தே மாம் சிவ -
கருணே குரு தத்தமம் மமைதத்வம் ॥

ஹே சிவ-கருணே ஏ சிவ தயையே! அஸு-ஜல-கத்-வாசு-அதிரல-புலக-பரவசயா கண்ணீர்ப் பெருக்கு, தழதழக்கும் குரல், இடைவிடாத மயிர்க்கூச்சல் இவைகள் செழித்த அந்த பக்தியோடு கதி எவ்வளவு பேர்கள் உன்னை கவிக்கவில்லை? மாம் என்னை தவ்-அநுகாம் அவர் தொடருபவனைப் போல் செய்; மம எனக்கு ஏதத் அதம் இது போதும்.

உத்தமமான சிவப்ரேமை மேலிட்டால் எப்படிம் லக்ஷணங்கள் கண்ணீர் முதலியன. அப்படிப்பட்ட சிவ-தாசத்தை அநுபவிப்பவரைத் தொடர்ந்து சென்றால் அச்சிவக்காதல் நம்மைப் பிடித்திழுக்கும்.

49. With flowing tears, gurgling voice and close horripilation, how many do not delight in their devotion to Siva? O Compassion of Siva! make me their follower; this is enough for me.

करुणे तरुणेन्दुधर-
स्त्वदुपासवतीति तव निशम्य यशः ।
तत्वावकल्पनीहे
तद्भटने प्रतिभुवा त्वया भाव्यम् ॥ ५० ॥

करुणे करुणेश्वर-
स्त्वद्वृत्तान्तनिशम्य तव शिवम्य यशः ।
तस्यावलम्बमीहे
तद्वाक्ये प्रतिभूत्वा त्वया हार्व्यम् ॥

हे करुणे ஏ சிவ தயையே! करुण-इन्दुधरः சிவன் त्वद्-वश-वर्ती इति உன் வசம் இருக்கிறார் என்ற तव உன்னுடைய यशः புகழை निशम्य கேள்விப்பட்டு, तस्य அச் சிவனுடைய अवलम्बम् ஆச்ரயத்தை ईहे விரும்புகிறேன்; तद्-वदने அதை ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பதில் त्वया உன்னால் प्रतिभुवा ஜாமீன்தாராக भाव्यम् இருக்கப்படவேண்டும்.

சிவனை அடைவதற்கு சிவதயையே வழி என்பதைக் கவி பலவிதமாய்ப் பல ச்லோகங்களில் சொல்லுகிறார்.

50. O Compassion! Having heard of your renown that Lord Siva is under your control, I desire his support; you must be the guarantee in bringing that about.

जनिसृतिदहनार्चिःशान्तिदिव्यामृतौघे
जननि शशिविभूषे त्वद्गृहे संप्रवेशम् ।
विघटयदनुकम्पे विघ्नवृन्दं विभिन्द-
न्मयि पततु कदा त्वन्निर्झरः श्रान्तिहारी ॥ ५१ ॥

ஜனிம்ருதிதஹனார்ச்சிஃசாந்திதிவ்யாம்ருதௌகே
ஜனனி ஸுஶிவிபூஷே த்வத் க்ருஹே ஸம்ப்ரவேசம் ।
விகடயதநுகம்பே விக்நவ்ருந்தம் விபிந்தந்
மயி பதது கதா த்வன்னிர்ஜரஃ ச்ராந்திஹாரீ ॥

हे जननि करुणे ஏ சிவ தயையே! जनि-मृति-दहन-अर्चिः-शमित-दिव्य-अमृत-ओघे பிறப்பு இறப்பு என்கிற தீயின் ஜ்வாலைகளை அணைப்பதற்கான திவ்ய அமிர்த வெள்ளமான त्वद्-गृहे உன் இருப்பிடமான शशि-विभूषे வெளிடத்தில் संप्रवेशम् தழைதல் विघटयत् தடுக்கும் विघ्न-वृन्दम् பாவக்குவியல் विनिघ्नन् தகர்த்தெறிந்து श्रम-हारी श्रமத்தைத்போக்கும் त्वन्-निर्झरः உன் வெள்ளம் मयि என்மேல் कदा எப்பொழுது पतति விழும்?

வெயத்தி ஏற்படாமல் தடுத்தலருவது நம் பாபப்பிருத்தியே; அப்பாப ப்ரவிருத்தியிலிருந்து நம்மைத் தடுத்துச் செயத்தியில் திருப்புவதற்கும் செதையை தான் உதவவேண்டும்.

51. O Mother Compassion! Shattering the mass of inpediments preventing my entry into your abode Siva, which is verily the divine ambrosial stream quenching the flames of the fire of birth and death, when will your torrent, the remover of fatigue, fall on me?

स्वमभिज्ञशिखामणौ महेशे
भजदत्यद्भुशमन्तुसंततीनाम् ।
यदपद्धुतिपण्डिता दये त-
न्निरवद्यं तव वेद्मि साहसिक्यम् ॥ ५२ ॥

த்வமஹிஜ்ஞசிகாமணௌ மஹேசே
பஜதத்யத்புசமந்துஸந்ததீநாம் ।
யதபத்ருதிபண்டிதா தயே தத்
நிரவத்யம் தவ வேத்மி ஸாஹஸிக்யம் ॥

हे दये ஏ தயையே! भजत्-अत्यंकुश-मन्तु-सन्ततीनाम् ஆச்ரயிப்பவரின் கட்டுக்கடங்காத பாபத்தொட களை अमित्र-शिक्षामणौ ஸர்வஜ்ஞரான மஹேச்வரனிடத்தில் त्वम् நீ यत् எதனால் अपह्नुति-पण्डिता மறைப்பதில் ஸமர்த்தையோ तत् அதனால் तव உன்னுடைய निरवद्यम् மாசற்ற साहसिकत्वम् ஸாஹஸத்தை वेद्मि அறிவேன்.

52. Since you, O Compassion! are an expert in concealing from even the Great Omniscient Lord the continuous and unchecked crimes of your devotees, I have come to understand your noble daring.

करुणे कथये किमाशया ते
चरणद्वन्द्वमुपाश्रितान्पुनन्ति ये तान् ।
मकुटव्यतिषङ्गिचन्द्ररेखं
मदनध्वंसि मदीयभागधेयम् ॥ ५३ ॥

கருணே கதயே கிமாஶயா தே
சரணத்வந்த்வமுபாச்ரிதான் புநந்தி யே தான் ।
மகுடவ்யதிஷங்கிசந்த்ரரேகம்
மதநத்வம்ஸி மதீயபாகதேயம் ॥

हे करुणे ஏ தயையே! किं कथये என் சொல்வேன்? ते உன்னுடைய आज्ञया கட்டளையின்மேல் ये எவர் चरणौ பாதங்களை उपाश्रितान् அடைக்கலமாக पुनन्ति பெற்றிருக்கிறார்களோ तान् அவர்களை मकुट-व्यतिषङ्गि-चन्द्र-रेखम् சிரீடத்தில் சந்திர ரேகையுடையதும் मदन-ध्वंसि மன்மதனை அழித்ததுமான मदीय-भागधेयम् என் அதிருஷ்

டம் (சிவன்) அநுவர்த்தி தி பின் தொடர்ந்து ஓடி வருகிறது; அது துச்சரியம் !

53. O Compassion ! What shall I say ? Ah ! at your behest, my Fortune, the destroyer of Cupid and having the digit of the moon fixed to the crown, (viz., Siva) runs to those who think of Him.

हरिणार्भकमानने तरक्षो-
रिव कान्तादिमुखे भयानके माम् ।
विनिपात्य शिवो विलोकमानः
करुणे किं न कदर्थ्यते भवत्या ॥ ५४ ॥

ஹரிணார்ஹகமாநே தரக்ஷோ—
ரிவ காந்தாதிமுகே ஹயாநகே மாம் ।
விநிபாத்ய ஸிவோ விலோகமாநஃ
கருணே கிம் ந கதர்த்யதே ஹவத்யா ॥

हे करुणे ! ஏ தயையே ! तरक्षोः புலியினுடைய आनने வாயில் हरिण-अर्भकम् इव மான் குட்டியைப்போல் भयानके பயங்கரமான कान्ता-आदि-मुखे பத்னி முதலியவற்றின் வாயில் माम् என்னை विनिपात्य தள்ளி विलोकमानः பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் शिवः சிவன் भवत्या உன்னால் किम् ஏன் न कदर्थ्यते தடுக்கப்படுவதில்லை ?

54. O Compassion ! Why do you not thwart Siva, who, having flung me into the frightful face of wife and the like, even as a fawn would be thrown into the mouth of a tiger, is looking on ?

करुणे तरुणेन्दुधारिणो म-
द्भरणे शंस तवाम्ब को विलम्बः ।
गणितोऽयमहं किलाखिलाङ्गि-
ष्वयि किं तेषु न मामलेखयस्त्वम् ॥ ५५ ॥

கருணே தருணேந்து-யாரிணோ மத்-
பரணே ஶம்ஸ தவாம்ப கோ விலம்பஃ ।
மணிதோऽயமமூம் கிலாகிலாங்கி-
ஷ்வயி கிம் தேஷு ந மாமலே஖யஸ்த்வம் ॥

हे करुणे ஏ தண்யமே! मद्-भरणे என்னைத் தாங்கும் விஷயத்தில் तरुण-इन्दु-धारिणः சிவனுக்கு शंस சொல்லு; अंब தாயே! तव உனக்கே कः विलम्बः என்ன தயக்கம்? अखिल-अंगिषु (பாபம் செய்தல் முதலிய) எல்லா யோக்யதைகளையுமுடையவருக்குள் अयम् அஹம் இந்த நான் ग णितः किल எண்ணப்பட்டிருக்கின்றேனல்லவா? अयि ஏ தயையே! तेषु அவர்களுக்குள் माम् என்னை त्वम् நீ किं न अलेखयः எழுதிவைக்கவில்லையா?

55. O Compassion! Speak to Siva in the matter of my protection. Why do you hesitate, Mother! I suppose I am counted among those possessing all the necessary qualifications (by having committed sins). Have you not entered my name among them?

अघवानिति मय्यसंगृहीते
सकलाघापहृजातुनामवादः ।
अपि दीनजनार्तितेति कीर्त्यो-
रवसादं करुणेऽभिवेहि शंभोः ॥ ५६ ॥

அகவானிதி மய்யஸம் க்ருஹீதே
ஸகலாகாபஹ்ருஜாதுநாமவாதஃ |
அபி தீநஜநார்திதேதி கீர்த்யோ-
ரவஸாதம் கருணேऽபிவேஹி ஶம்போஃ ॥

हे करुणे ஏ தயையே! अघवान् इति பாபி என்று मयि அஸ்மிந் நான் संगृहीते சேர்ப்பாற்றப்படாவிட்டால் सकल-अघ-अपह-जातु-नाम-वादः ஒரு தரம் நாமாவை ஜபித்தாலும் எல்லா பாபத்தையும் போக்குபவர், दीन-जन-अर्तिता अपि எளியவரைக் காப்பாற்றுபவர் என்ற कीर्त्योः அவருடைய புகழ்களுக்கு अवसादम् நாசத்தை शंभोः சிவனிடம் अभिवेहि சொல்லு.

56. O Compassion! If I am not taken up for support on the ground that I am a sinner, tell Siva that there will be ruin to his reputation as the protector of the distressed and as one the occasional utterance of whose Name destroys all sins.

मम शंभुदये त्वदर्हताया-
महमन्यत्र विलोकयाम्युपायम् ।
मम चोदितयार्तिभिस्त्वयैव
श्रयणीया तदुपायता ब्रुवे किम् ॥ ५७ ॥

மம ஸம்ஹ்ருதயே த்வதர்ஹதாயா-
மதமன்யன்ன விலோகயாம்யுபாயம் ।
மம சோதிதயார்த்தி ஹிம்ஸ்வயைவ
ஸ்ரயணீயா தவ பாயதா ஸ்ருவே மே ॥

हे शंसु-दये ஏ சிவ தயையே! **मम त्वद्-महताया:** உனக்கு நான் யோக்யமாகும் விஷயத்தில் **अन्यद् उपायम्** வேறு உபாயத்தை **अहम्** நான் **न विलोकयामि** காண வில்லை; **मम** என்னுடைய **आर्तिभि:** சிரமங்களால் **चोदितया** தூண்டப்பட்ட **त्वया एव** உன்னாலேயே **तद्-उपायता** அதற்கு உபாயம் **अन्वेषणीया** தேடப்படவேண்டும்; **किं ब्रुवे** நான் என் சொல்வேன்?

57. O Compassion of Siva! I do not find any other means for deserving you; what am I to say? You yourself prompted by my sufferings must seek the means for that.

पुरभित्करुणे पुरन्दरादै-
स्त्वमुपास्या सुलभा न नस्तथापि ।
प्रचकास्ति परातिदुर्लभत्व-
त्पददर्शी ननु दीनताश्रयो नः ॥ ५८ ॥

புரபித்கருணே புரந்தராத்யை-
ஸ்த்வமுபாஸ்யா ஸுலபா ந நஸ்ததாபி ।
ப்ரசகாஸ்தி பராதிதுர்லபத்வத்-
பததர்ஸீ கில தீநதாஸ்ரயோ நஃ ॥

पुरभित्-करुणे ஏ சிவ தயையே! **पुरन्दर-आद्यै:** இந்த்ரன் முதலியோரால் **उपास्या** போற்றப்படும் **त्वम् हि नः** என்

சுலக்கு ந சுலமா எளிதில் கிடைக்கத்தக்கவளல்ல ; तथा அவி அப்படி இருந்தும் पर-अति-दुर्लभ-त्वत्-पद-दर्शी பிறருக்குக் கிடைப்பதற்கு அரிதான உன் பாதத்தைக் காண்பிக்கும் दीनता-आशयः எளிமை என்ற பிடிப்பு नः எங்களிடம் प्रकाशति தனு எங்களிடம் ப்ரகாசிக்கிறதல்லவா ?

58. O Compassion of Siva! You who are adored by Indra and others, are not easy to obtain for us; but, we have in us that shining state of misery which reveals (to us) your feet very hard of access to others.

भवतीशदये पयोदमाला
भवतोग्रानलशान्तिदाग्निषेवु ।
तमसामवसादिकाः शिवेक्षा-
तडितश्चित्रमचञ्चलाः प्रसूते ॥ ५९ ॥

ஹவதீஶதயே பயோதமாலா
ஹவதோக்ராநலஶாந்திதாக்நிஷேவு ।
தமஸாமவஸாதிகாः ஶிவேக்ஷா-
தடிதஶ்சித்ரமசஞ்சலாः ப்ரஸூதே ॥

हे ईश-दये ஏ சிவ தயையே ! आश्रितेषु அடியார்கள் விஷயத்தில் भव-तीव्र-अनल-शान्ति-दा ஸம்ஸாரத்தின் பெரு நெருப்பை அணைப்பதான पयोद-माला மேக மாலை போலிருக்கும் भवती நீ तमसाम् अवसादिकाः இருளை (அஜ்ஞானத்தை) ப் போக்குவதாகவும், चित्रम् அதோ ! अचञ्चलाः நிலை பெற்றவைகளாயுமிருக்கும் शिव-ईक्षा-तडितः சிவ திருக்கடி என்ற மின்னல்களை प्रसूते உண்டுபண்ணு கிறாய்.

59. O Compassion of Siva! A gathering of clouds that puts down the raging fire of Samsara, you give rise to the lightning-flashes of Siva's glance which destroy the darkness of ignorance and lo, are not fickle.

करुणे शिवचन्द्रचन्द्रिकासौ
भवती सन्मणिसौधसंसदीव ।
प्रसृतापि मयीह तुच्छकुञ्जे
तिमिरं लुम्पतु तावता क्षतिः का ॥ ६० ॥

கருணே ஶிவசந்த்ரசந்த்ரிகாஸௌ
஭வதீ ஸந்மணிஸௌத⁴ஸம்ஸதீ³வ |
ப்ரஸ்ருதாபி மயீஹ துச்ச²குஞ்ஜே
திமிரம் லும்பது தாவதா க்ஷதிः கா ॥

हे करुणे ஏ தயையே! शिव-चन्द्र-चन्द्रिका சிவனுடைய சந்திரனுடைய சந்திரிகையான असौ भवती இந்த நீ सन्-मणि-सौध-संसदि इव நல்லோர் என்ற ரத்ன மாளிகைக் கூடங்களில் (விழுவதுபோல) तुच्छ-कुञ्जे குட்டிச்சுவரான इह मयि अपि இந்த என்னிடத்திலும் प्रसृता பரவி விழுந்த तिमिरम् (அஞ்ஞான) இருளை (அஜ்ஞானத்தை) लुम्पतु போக்கட்டும்; तावता அதனால் का क्षतिः என்ன குறைவு?

பெரியோர்கள் தங்களுடைய சன்மையை நல்லோரிடம் காண்பிப்பதுபோல, தீம்பட்டவரிடமும் காண்பிப்பர்; அது அவருடைய இயற்கை. न हि संहरते ज्योत्स्नां चन्द्रश्चण्डालवेश्मनि அச்சமூகாரத்தில் விழும் சந்திரன் சேரியில் விழாமல் இருக்குமா? அதுபோல் கிருபை என்ற

சந்திரனை வாதக்கள் என்ற மாளிகைகளில் இருப்பது போலவே குட்டிச் சுவரான என்போன்ற அனாதக்களிடமும் இருப்பீர்.

60. O Compassion, the moonlight issuing out from Siva, spreading yourself on me too, this dilapidated wall, even as on the mansions called the good, may you destroy the darkness (of ignorance). What do you lose thereby?

कुतुकपरवशैरुमाकटाक्षैः
कुवलयभाजि नवोडुपावतंसे ।
जननि तव झरे निमग्नमग्न-
ज्वरमरमारचयेर्दये कदा माम् ॥ ६१ ॥

குதுபரவசைரும்மாகடாக்ஷைஃ
குவலயபாஜி நவோடுபாவதம்ஸே ।
ஜனனி தவ ஜரே நிமக்நமக்ந-
ஜ்வரமரமாரசயேர்தயே கதா மாம் ॥

ஹே ஜனனி தயே தாயே தயையே! **குதுக-பரவசைஃ** களிப்புற்ற **உமா-கடாக்ஷைஃ** பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைகளால் **குவலய-பாஜி** நீலோத்பலத்தைக் கொண்டதுபோலிருப்பதும் **நவ-உடுப-அவதம்ஸே** இளம்பிறையாகிற சிறு கப்பலால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான **தவ ஜரே** உன் வெள்ளத்தில் **நிமக்ந** முழுகினவனும் **அக்ந-ஜர-மரு** தாபம் எல்லாம் தீர்ந்தவனும் **கதா** எப்போது **மாம்** என்னை **ஆரசயேஃ** செய்வாய்?

தலை பெருக்கும் வெள்ளம் சிவரூப வெள்ளமாதலால் அதில் பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைகள் ஆம்பல் போலும், வளர்ந்த சந்திரப்பிறையாகிற தலையாபரணம் சிறுதெப்பம் போலவும் சொல்லப்பட்டது.

61. O Mother Compassion! When will you make me immersed in your stream having the lilies of the love-laden sidelong glances of Parvati and adorned by the boat of a fresh moon, and (thereby) cast aside all fever?

बत सहविहरद्दरस्मितानां
परिचरणाधिकृतारविन्दभासाम् ।
भगवति करुणे त्वयेरितानां
पथि किमसान्यहमीशवीक्षितानाम् ॥ ६२ ॥

வத ஸஹவிஹரத்தரஸ்மிதாநாம்
பரிசரணாயிக்ருதாரவிந்தபாஸாம் |
பகவதி கருணே த்வயேரிதாநாம்
பதி கிமஸான்யஹமீசவீக்ஷிதாநாம் ॥

வத ஐயா! **ஸஹ-விஹரத்-தர-ஸ்மிதானாம்** கூட விளையாடும் புன்னகையுடையவைகளும் **பரிசரண-அதிகृத-அரவிந்த-பாஸாம்** தாமரைக் காந்தியை தன் பணியில் வைத்துக் கொண்டவையுமான **ஹே பகவதி கருணே** ஏ தேவி கிருபையே! **த்வயா ஈரிதானாம்** உன்னால் தூண்டப்பட்டவைகளான **ஈச-வீக்ஷிதானாம்** சிவனுடைய பார்வைகளின் **பதி** வழியில் **அஹம்** நான் **அஸானி கிம்** இருப்பேனோ?

62. Ah! Would that I am on the pathway of the glances of Siva along which smiles sport and of which the glory of lotuses is an appointed servant, glances that have been sponsored by you!

सर्वज्ञत्वादिगुणाः
स्वात्मत्राणैकलम्पटा बहवः ।
शर्वस्य शंकराख्या-
निर्वहणं तद्दये त्वदायत्तम् ॥ ६३ ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³கு³ணாஃ
ஸ்வாத்மத்ராணைகலம்படா ப³ஹவ꞉ ।
ஸர்வஸ்ய ஸங்கராவ்யா-
நிர்வஹணம் தத்³த³யே த்வதா³யத்தம் ॥

हे दये ஏ சிவ தயையே! **सर्वज्ञत्व-आदि-गुणाः** ஸர்வஜ்ஞத்வம் (எல்லாமறிந்ததன்மை) முதலிய (சிவனுடைய) **बहवः** பல குணங்கள் **स्व-आत्म-त्राण-एक-लम्पटाः** தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதொன்றிலேயே பற்றுள்ளவை; **शर्वस्य** சிவனுடைய **शंकर-आख्या-निर्वहणम्** சங்கர (நன்மையைச் செய்பவர்) என்ற பேரை நிர்வஹிப்பதென்ற **तत्** அது **त्वद्-आयत्तम्** உன்னைப் பொறுத்திருக்கிறது.

கடவுளுக்கு அவருடைய ப்ரபுத்வத்தைக் காண்பிக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்கள் பல; அந்தக் குணங்களைக் கொண்டு அவர் தன் மஹிமையில் பெரியவராய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் லோகோபகாரமாக அவர் இருந்துகொள்வது சங்கர் என்ற பெயரால் குறிக்

கப்பட்ட குணங்களாலேயே; உலகிற்கு அவர் சர்வமையப் பயன்ற, இந்த குணங்களை அமைத்திருக்கச் கொள்வது உலகின்பால் அவருக்குள்ள தயையினாலே; ஆகையால் 'சங்கர' என்ற நாமாவுக்கே உயிராயுள்ளது 'தயை.'

63. O Compasion of Siva! Several are the attributes (of Siva) like Omniscience which are always anxious to safeguard themselves; (but) the justification of the name Sankara (Giver of welfare) of Siva is dependent on you.

श्रीकण्ठाय क्ष्वेलं
रोचितवत्या दये ननु भवत्या ।
मामकमन्तुकदम्बं
केवलमम्बेह वद विलम्बः कः ॥ ६४ ॥

ஸ்ரீகண்டாய க்ஷ்வேளம்
ரோசிதவத்யா தயே நநு பவத்யா ।
மாமகமந்துகதம்பே
கேவலமம்பேஹ வத விலம்பஃ கஃ ॥

हे अम्ब दये ஏ தயையே! **श्रीकण्ठाय** சிவனுக்கு **क्ष्वेलम्** விஷத்தை **रोचितवत्या** பிடிக்கச் செய்த **भवत्या** உன்னால் **इह मामक-मन्तु-कदम्बे केवलम्** இந்த என் பாவக்குவியலில் மாத்திரம் (அதைச் சிவனுக்கு பிடிக்கச் செய்வதில் மாத்திரம்) **कः विलम्बः** என்ன தயக்கம்? **वद** சொல்.

சிவநாமங்களில் 'ஸ்ரீகண்டன்' என்பது மிகவும் அழகியது; கழுத்தில் விஷமுண்டதால் ஏற்பட்ட சான்றினை உடையவர் என்று அதற்குப் பொருள்; அந்தக் கழுத்து

விஷத்தையும்பு அவருக்கு உலகைக் காக்கவேண்டும் என்ற கவலையும், அதற்காக உலகிற்கேற்பட்ட நிந்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையையும் மிளக்குகிறது— "शैलोपयोगुरुजलकूट कण्ठीकारप्रकारं पुनः, स्तोतुं के शक्नोऽपि नाथ वयः—" என்று வேகம் மிகுந்த புகழும் மதுர லீலா விசேஷமிது; மெலுக்கு உலகின்பால் உள்ள தயை ஒன்றே இக்காலகூடத்தையும் அவர் உட்கொள்ளும்படி செய்தது என்று இங்கே வே சொல்லுகிறார்:

"நிந்தை ஏற்று, உண்டு, ஜரித்து உலகைப் பயக்கும் பெரும் தயையாளர் நின்; ஏ தயையே, நீ சொன்னால் அவர் காலகூடத்தையே உட்கொண்டாரே; என் பாபமோ அதிலும் மிகச் சிறிய நிந்தை; அதையும் அவர் உட்கொண்டு ஜரித்து விடட்டும்; கொஞ்சம் சொல்லு; தயவாதே" என்று.

64. O Mother Compassion! Tell me, what is this hesitation in respect of this lump of my sins alone for you who made even poison tasteful to the blue-necked Siva?

शिव इति तद्भक्तिरिति
स्मृतिरस्य च सेति सार्तिहन्त्रीति ।
इयदवगम्य शेषे
विरतिरियं शिवदये न ते सदृशी ॥ ६५ ॥

ஶிவ இதி தத்³ப⁴க்திரிதி
ஸ்மிருதிரஸ்ய ச ஸேதி ஸார்திஹந்த்ரீதி ।
இயத³வக³ம்ய ஶேஷே
விரதிரியம் ஶிவத³யே ந தே ஸத்³ருஶீ ॥

हे शिव-दये ஏ சிவ தயையே! शिवः इति சிவன் என்றும் तद्-भक्तिः इति அவருடைய பக்தி என்றும் सा அந்த சிவ பக்தி मम அந்தச் சிவனுடைய स्मृतिः इति च நினைவு என்றும் सा அந்தச் சிவன்மிருதி आर्ति-हन्त्री इति கஷ்டத்தைப் போக்குவது என்றும் इयद् இவ்வளவு अवगमय्य புரியும்படி செய்துவிட்டு शेषे உறங்கிப்போகிறாய்; इयं विरतिः இந்த ஓய்வு ते உனக்கு न सदृशी தகுந்ததல்ல.

சிவதயையினால் தான் சிவபக்தியும் அதனால் தாபத்தைப்போக்கும் என்ற ஞானமும் நமக்கு ஏற்படும்; ஏற்பட்டும், சிவதயை கடைசி வரைக்கும் இருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். 'பக்திமார்க்கத்திற்கு உயிர் சிவதயையே' என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது.

65. Siva, His devotion, that devotion as His constant thought, and that thought as destroying distress—after making us understand so much, you go to sleep; O Compassion of Siva! Stopping thus is not proper for you.

अञ्जयितुमच्युतयितु-
मपि शिवयितुमलमुमेशकरुणे त्वम् ।
अलमसि शिवरसिकाना-
मक्षिपये किं न मां प्रवर्तयितुम् ॥ ६६ ॥

அஞ்ஜயிதுமச்யுதயிது-
மபி ஶிவயிதுமலமுமேஶகருணே த்வம் |
அலமஸி ஶிவரஸிகாநா-
மக்ஷிபயே கிம் ந மாம் ப்ரவர்த்தயிதும் ||

हे उमेश-करुणे ஏ சிவ தலைவே! मज्जयितुम् (ஒருவனை) ப்ரம்மதேவனுப்ச் செய்யவும் मन्युतयितुम् விஷ்ணுவாய்ச் செய்யவும் शपयितुम् अपि சிவனுப்ச் செய்யவும் त्वम् ई मह्यम् ஸமர்த்தை; शिव-रसिकानाम् சிவனை அநுபவித்து வரும் பக்தருடைய अद्धि-पथे பார்வையில் माम् என்னை अवतीयितुम् போகும்படி செய்ய किम् अलं न असि ஸமர்த்தை அல்லவா என்ன?

ப்ரம்ம, விஷ்ணு பதவிகளையும் சிவஸாரூப்யத்தை யுமே கொடுக்கவல்ல கருணைக்குச் சிவபக்த ஸங்கத்தை எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது கஷ்டமா?

66. O Compassion of Siva! You are capable of making (the Devotee) Brahma, Vishnu and Siva. Are you not capable of directing me into the ken of those that delight in Siva?

विजयस्व सिध्यतात्तव
विधुशेखरविग्रहम्भनैपुण्यम् ।
मन्मन्युभिरुन्मिषतु च
मातः करुणे पिचण्डिलत्वं ते ॥ ६७ ॥

விஜயஸ்வ ஸிध்யதாத்தவ
விधுசேखரविग्रहम्भनैपुण्यम् ।
மன்மन்யுभिरुन्मिषतु च
மாதः கருணே பिचण्डिலத்வம் தே ॥

हे मातः करुणे! ஏ தாயே கருணையே! विजयस्व வெற்றி பெறுவாயாக! तव உன்னுடைய विधुशेखर-विग्रहम्भ-नैपुण्यम् சிவனை ஏமாற்றும் ஸாமர்த்யம் सिध्यतात् பலிக்கட்டும்;

मद्-मन्तुमिः என் பாவங்களால் ते உன்னுடைய विवञ्चितायै ஏமாற்றுவதில் व विभवः வயிறும் பெருக்கட்டும்.

வெளி அவருடைய கருணையே ஏமாற்றுவது என்பது வெளிப்பிருந்து பக்தனின் பாபங்களை மறைப்பது, அவனைச் வெளிப்பம் செல்லவன் போல் காண்பிப்பது; அவன் பாவச் சுமைத் தானே விழுங்கி விடுவதால் கருணைக்குப் பக்தனின் பாபங்களே உணவு என்றும், அதனால் பாவத்தைத் தின்று தின்று தொந்தி பெருத்துவிட்டதென்றும் வமி சொல்லுகிறார்.

67. O Mother Compassion! Victory to you and may your adeptness in deceiving Siva succeed! And may your belly become bloated with (the devouring of) my sins!

करुणे यदि मन्मन्तून्
कवलयसि न विप्रलब्धगिरिशा त्वम् ।
का मम गतिस्तवापि च
का गतिरागोभिरेव जीवन्त्याः ॥ ६८ ॥

கருணை யதி மன்மன்தூன்
வலயஸி ந விப்ரலப்தகிரிசா த்வம் ।
கா மம கதிஸ்தவாபி ச
கா கதிராகோபிரேவ ஜீவன்த்யாஃ ॥

हे करुणे ஏ கருணையே! विप्रलब्ध-गिरिशा வெளி ஏமாற்றியவளாய் त्वम् நீ मद्-मन्तून् என் பாவங்களை यदि ந कवलयसि விழுங்காமற்போனால் मम எனக்கு का गतिः

என்னபோக்கு ? मामोमिः एव பாவங்களாலேயே जीवन्याः இயற்றவரும் तव अपि உனக்கும் का गतिः என்ன போக்கு ?

முன் சுலோகத்தில் சொன்னதையே இங்கு வேறு விளக்கியிருப்பர் : கருணை என்பதின் லக்ஷணம் கஷ்டப்படுபவரிடம் பரிவு காட்டுவது ; அந்தப் பரிவு பலிக்கவேண்டுமானால் கஷ்டப்படுபவரிடமுள்ள தோஷத்தை வெளிக்காமல் அவரைக்காப்பது ; தோஷம் தெரிந்தாலும் மன்னிப்பது ; தோஷத்தைத் தனக்குள்ளேயே ஜீரித்துக்கொள்ளுவது ; ஆகையால் தயை, க்ஷமை என்ற குணங்களுக்கு தோஷமும் பாவமும் ஆஹாரமானின்றன என்று பக்தரும் வேறும் வர்ணிக்கிறார்கள். இப்படிப் பாபிகள் இல்லாமற் போனால் ஈச்வரனின் பொறுமையும் அருளும் எங்கே இடமில்லை.

68. O Compassion! If you do not deceive Siva and swallow my sins, what go is there for me, and for you too who live exclusively on sins?

करुणे त्वदध्वगानां
कामाद्या य द्विषस्तदुन्मथने ।
गिरिशं त्वयेरयन्त्या
कुतोऽस्व भीमोग्रनामसंसर्गः ॥ ६९ ॥

கருணே த்வதத்⁴வகா³நாம்
காமாத்³யா யே த்³விஷஸ்தது³ன்மத²நே |
கி³ரிஶம் த்வயேரயந்த்யா
குதோ(அ)ஸ்ய பீ⁴மோக்³ரநாமஸம்ஸர்க³: ||

हे करुणे ஏ தயையே ! त्वद्-मज्जनानाम् உன் வழி நடப் வருக்கு काम-आद्याः காமம் முதலிய द्विषः வே சத்ருக்கள் எவர் உன்டோ तद्-उन्मथने அவரை அடியோடு அழிக்கும் காரியத்தில் गिरिशम् சிவனை ईरयन्त्या தூண்டிவிடும் त्वया உன்னால் अस्य இந்தச் சிவனுடைய भीम-उग्र-नाम-संज्ञाः कृताः பீமன் (பயங்கரன்) உக்ரன் (மகிமையானவன்) என்ற பெயர்கள் ஒட்டும்படி செய்யப்பட்டன.

'காமாத்யா':—காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத மாத்ஸர்யம் என்ற ஆறு உட்பகைகள்; இவற்றை ஒழிக் கும் விஷயத்தில் சிவனுடைய பீமன், உக்ரன் என்ற நாமாக்கள் பிருதார்த்தமாகின்றன.

69. O Compassion! By prompting Siva to destroy the enemies like lust who beset those walking on your path, you have established Siva's connection with the names Bhima (Terrible) and Ugra (Fierce).

शर्वं प्रति मन्मन्तुषु
सर्वज्ञतया निषेधमानेषु ।
आधूय तामसुं हृद-
मालिङ्ग्य दये नयाशु परवशताम् ॥ ७० ॥

ஸர்வம்ப்ரதி மன்மன்துஷு
ஸர்வஜ்ஞதயா நிஷேத்யமானேஷு ।
ஆயூய்தாமஸும் ஹ்ருத-
மாலிங்க்ய தயே நயாஸு பரவஸதாம் ॥

हे दये ச தயையே! शर्वे प्रति வெளிடம் सर्वज्ञतया சர்வஜ்ஞதை என்றவளால் मद्-मनुजु என் பாவங்கள் विज्ञप्यमाने சொல்லப்படும்போது ताम् அந்த சர்வஜ்ஞதை யை बाढ़ं உறுதிக்கள்ளிவிட்டு मयुम् அச்சிவனை दृढम् கெருக்கமாய் आश्लिष्य தழுவிக்கொண்டு बाहु மீளாவில் पर-वशतापन्नय பரவசமாய் செய்துவிடு.

முன் சொல்லியிருக்கும்படி வெறுமையே சர்வஜ்ஞதை (அதாவது எல்லாமறியும் தன்மை என்ற குணம்), தயை (எல்லாம் பொறுத்தருள்வது என்ற குணம்)—இவ் விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை; ஆகையால் இவ்விரண்டு சக்திகளையும் சக்களத்திகள் போலவும், மூத்த தன் புகார் செய்து பத்தினிப்பத்திச் சிவனிடம் கோள் சொல்வதாயும், இளையவளான தயை தடி வந்து தன்னு டைய மேன்மைப்பட்ட லீலாசக்தன்மையால் தடுத்துச் சிவனைத் தன் வசப்படுத்தி, பக்தனை குழந்தையிடம் அதுகலாய்ச் செய்து விடுகிறாள் என்று கவி வர்ணிக் கிறார்.

70. O Compassion! When Omniscience is reporting to Siva my sins, you brush her (Omniscience) aside, clasp Siva close, and quickly overpower Him.

अहह गिरिशोक्तताना-
मभिलपितस्थितिमनासवति मयि ताम् ।
आर्तिषु मज्जति वर्तितु-
मर्हसि न सख्यमेवमीशदये ॥ ७१ ॥

அறவுற மிரிவெய்தாமல்
மகிழ்வுறுதல்பிறிதாப்பவரி மலி தாம் |
குறிக்கொ மங்குறி வாரிதி-
மறுவலி னஸ்தவோயமேவமீசுவெ ॥

ஹே ஈச-தயே ஏ சிவ தயையே! மஹத் அந்தர! கிரிச-ஏகதானாம் சிவனைக்குறித்து ஏகாக்ரமாயிருக்கும் தாம் அந்த அபிலஷித-ஸ்திதிம் விரும்பிய நிலையை அயி அனாஸாதய என் அடையாமல், ஆர்திபு துன்பங்களில் மக்ன மூழ்கும் போது ஸாம்யம் உணர்ச்சியற்று ஏவம் இப்படி வர்திதும் ந அர்ஹஸி இருப்பது உனக்குத் தகுந்ததில்லை.

71. Alas! When without getting at that desired state of exclusive concentration on Siva, I am being drowned in miseries, it is not proper for you, O Compassion of Siva, to remain thus in a heartless manner.

नागांसि यन्महान्त्यपि
गण्यन्ते गुणकणो बहु क्रियते ।
गिरिशेन तदनुगैरपि
तद्विरिशे त्वयिवेशतः करुणे ॥ ७२ ॥

நாமாவலி யம்மஹாந்த்யபி
மணுங்தே மானகணோ பஹூ க்ரியதே |
மிரிசோன ததநுகைரபி
தத் மிரிசே த்வங்கிவேஹதஃ கருணே ॥

ஹே கருணே ஏ தயையே! கிரிசேன பரமசிவனும் தத்-அனுகைः அபி அவருடைய அடியார்களாலும் மஹான்தி பெரிய நாகாங்ஸி அபி பாபங்களும் யத் ந கண்யந்தே தத் கணிக்கப்

மதிவாக்கு என்பதும் बुद्ध-वाचः குணத் திலேயும் यत् यद् भिन्ने (इति) यत् तत् பெரிதாக்கப்படுவது என்பதும் சிறிதோ வென்பதில் त्वत्-निवेशतः நீ தங்கி யிருப்பதால்.

72. O Compassion! That even enormous sins are not counted and even an iota of merit is magnified by Siva and his adherents is due to your abiding in Siva.

मतिवागपदेऽनन्ते
महेश्वरे मननार्चनपूजादिभिः ।
आगोभिरभावि गुणै-
रनुकम्पे तस्य तव परिष्वङ्गात् ॥ ७२ ॥

மதிவாமபதேஅனந்தே
மஹேச்வரே மாநநமாசபூஜாதிபிஃ |
ஆகோபிரபாவி குணை-
ரநுகம்பே தஸ்ய தவ பரிஷ்வங்காத் ॥

मति-वाग्-अपदे புத்திக்கும் வாக்குக்கும் விஷயமில் லாத अनन्ते ஒருபோதமான எல்லையுமில்லாத महेश्वरे பெரும் கடவுள் விஷயத்தில் मनन-अर्चन-पूजादिभिः நினைப்பது, வணங்குவது, பூஜை செய்வது என்ற आगोभिः பாபங்கள் हे अनुकम्पे ஏ கிருபையே! तस्य तव परिष्वङ्गात् நீ அச் சிவனைத் தழுவியிருப்பதால் गुणैः अभावि குணங்களாய் ஆயின!

'यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह।' என்ற மனத் திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத பரம்பொருள் கருணைபால்

நம்மை உய்ய வைக்கவேண்டி ஸகுணமான மூர்த்திபரி நாம ரூபஜகன்னியும் ஸ்தோத்திரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளு கிறது. அந்த அகண்ட தத்வத்தை நம் புத்தியால் என்னுவது என்றாலே அதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதான பாபம் ஏற்படுகிறது; அதை அப்படி இப்படி என்று வர்ணிப்பதால் அதன் தன்மையைச் சுருக்கி விடுவதான பாபம் ஸம்பவிக்கிறது. ஆனால் இவற்றை எல்லாம் அப் பாபம்பொருள் குணமாய் நம்மை அருளும் பொருட்டு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது.

73. O Compassion, by virtue of your clasping Him, Contemplation, Obeisance, Worship etc., though offences towards the Great Lord who is limitless and not within the reach of mind or speech, become meritorious.

अवरुन्धत्या करुणे
हरं त्वया तस्य मामकस्वान्तम् ।
गेहं क्रियतामयि मे
साहंक्रियताज्वरं जिहीर्षसि चेत् ॥ ७४ ॥

அவருந்யத்பா கருணே
ஹரம் த்வயா தஸ்ய மாமகஸ்வாந்தம் |
மேஹம் க்ரியதாமயி மே
ஸாஹம்க்ரியதாஜ்வரம் ஜிஹீர்ஷஸி சேத் ||

हे करुणे ஏ தயையே! **मे** என்னுடைய **स-अहंक्रियता ज्वरम्** அஹங்காரக்காய்ச்சலோடு இருக்கும் தன்மையை **जिहीर्षसि चेत्** போக்க விரும்புகிறாயானால் **हरम् अवरुन्धत्या**

சிவனுடைய சொத்தான त्वया உன்னால் तव அந்தச் சிவனுக்கு मामक-स्वान्तम् என் மனம் गेहम् வீடாக किंवताम् செய்யப்படட்டும்.

என் அஜ்ஞானத்தைப் போக்கி என் உள்ளத்தில் சிவனுடன் நீ குடிகொள்ளவேண்டும் என்று கவி தாயைவேண்டிக் கொள்ளுகிறார். தாயை சிவனின் மனைவி என்று சொல்லப்பட்டதால், மனைவியே கணவனுக்குத் தகுதியான வீட்டையும் வாஸஸ்தானத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது முறையாதலால் அப்படிச் செய் என்று தாயைக் கேட்டுக் கொள்வது பொருத்தமே. பகவான் உள்ளத்தில் இருந்து நடத்தி வைப்பதால் அவர் அல்லவோ கர்த்தா ; தான் கர்த்தா என்ற அஹங்காரம் போக, அவர் ஹ்ருதயத்தில் இருப்பதை மனிதன் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

74. O Compassion ! If you like to remove my fever of having the sense of I, you who are Siva's wife, make my mind His abode.

कामारिणाऽनिविष्टे
कामादिमिरशरणस्त्वं करुणे ।
ताम्ये किंक किं न त्वं
तज्ज्वपयसि तच्च किं न वारयसि ॥ ७५ ॥

காமாரிணாநிவிஷ்டே
காமாதிபிரஶரணஸ்த்வமம் கருணே |
தாம்யே கில கிம் ந த்வம்
தஜ்ஜ்வபயஸி தச்ச கிம் ந வாரயஸி ॥

दुग्धार्थिनो मुनिशिशो-
र्दुग्धाम्बुनिधिर्वशं नीतः ।
जलधिरपरस्य हस्ते
जलकणतां शिवदये न तेऽस्ति भरः ॥ ७८ ॥

துக்தார்த்தினோ முனிசிசோ-
துக்தாம்புநிதிர்வசம் நீதः ।
ஜலதிரபரஸ்ய ஹஸ்தே
ஜலகணதாம் சிவதயே ந தேऽஸ்தி பரः ॥

हे शिवदये ஏ சிவ தயையே! **दुग्ध-अर्थिनः** பால்வேண்டு மென்று கேட்ட **मुनि-शिशोः** முனி குமாரனை உபமன்யு வுக்கு **दुग्ध-अंबुनिधिः** பாற்கடலே **वशं नीतः** அவன் வசம் கொடுக்கப்பட்டது; **अपरस्य** மற்றொரு பக்தரான அகஸ்த் யருடைய **हस्ते** கையில் **जलधिः** ஸமுத்ரம் **जलकणताम् नीतः** நீர்த்துளியாகச் செய்யப்பட்டது! **ते** உனக்கு **भरः अस्ति** செய்ய முடியாத பெரிது ஒன்றுமில்லை.

உபமன்யு என்ற முனிசிசுவுக்குப் பாற்கடலை வழங்கிய கதையை லிங்க புராணம் 107-ஆவது அத்யாயம் முதலிய இடங்களில் கண்டு கொள்ளலாம். அகஸ்த்ய மஹரிஷி ஸமுத்ரத்தை ஆசமனம் செய்தது ப்ரஸித்தமே.

78. O Compassion of Siva! The milk-ocean was made subservient to the hermit-baby (Upamanyu) who asked for milk; and in another's palm (Agastya's), the ocean was made into a drop of water! There is no task too heavy for you.

अवतंसितेन्दुकलया
जाह्नवीधृतिपवनतपनवन्द्यम् ।
करुणे दये तव शरं
कर्मपरब्रह्मगर्भिणीनिःश्वासम् ॥ ७९ ॥

அவதம்ஸிதேந்து-கலயா
ஜாஹ்னவீ-த்ருதி-பவன-தபனவந்த்யம் ।
கருணே தயே தவ ஸரம்
கர்மபரப்ரஹ்ம-கர்பி-நிஃஶ்வாஸம் ॥

हे दये ஓ தயையே! **अवतंसित-इन्दु-कलया** தலையில் அலங்காரமாய் வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட சந்திரப் பிறையுடன் கூடியதும், **जाह्नवी-धृति-पवन-तपन-वन्द्यम्** தன் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும் காற்று, சூரியன் முதலியவை தொழுகின்றதும், **कर्म-परब्रह्म-गर्भि-निःश्वासम्** கர்மத்தையும் ப்ரஹ்மத்தையும் மனத்தொண்ட மூச்சுக் காற்றோடு கூடியதுமான **तव शरम्** உன் பெருக்காற்றை **करुणे** நான் போற்றுகிறேன்.

'जीवनाद् वातः भवते, जीवोदेति सूर्यः' என்றபடி எவனுக்குப் பயந்தே காற்றடிக்கிறதோ, சூரியனும் உதயமாகிறானோ. 'अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितम् ऋग्वेदः . . .' என்றபடி வேதங்கள் எவனிடமிருந்து வரும் மூச்சுக் காற்றுகளோ.

79. O Compassion! I seek your stream-like flow, which is adorned on the crest by a lunar shoot, to whose command the wind, Sun etc. are obedient, and whose breath is the Vedas expounding Karman and Brahman.

करुणेऽङ्गीकुर्या मां
कदाम्ब तमुमासखं चिदाकारम् ।
गलहस्तितविषयान्तर-
मासीनं मन्मतौ कदा कुर्याः ॥ ८० ॥

கருணேஸ்மீகுர்யா மாம்
கதாம்ப தமுமாஸகம் சிதாகாரம் |
மலதஸ்திதவிஷயாந்தர-
மாஸீநம் மன்மதௌ கதா குர்யாஃ ॥

हे अंब करुणे ஏ தாயே சிவதயையே! कदा எப்போது मास् என்னை अङ्गीकुर्याः ஏற்றுக்கொள்வாய்? तम् அந்த चिद्-आकारम् ஞான வடிவமான उमा-सखम् சிவனை गलहस्तित-विषयान्तरम् வேறு விஷயங்களை வெளியே தள்ளி விட்டு मद्-मतौ என் புத்தியில் आसीनम् வீற்றிருப்பவராய் कदा எப்போது कुर्याः செய்வாய்?

80. O Compassion! When will you accept me? Dismissing every other object, when will you make that Siva, accompanied by Parvati and of the form of Intelligence, seated in my mind?

भयविरहमन्तकास्त्रं
प्रदिश्य परस्येव न मम किंतु भयम् ।
येन शिवेऽभिरतः स्यां
शिवानुकम्पे प्रसीद तदलं मे ॥ ८१ ॥

மயிரதமன்தரத்வம்
ப்ரதிஸ பான்யேவ ந மம மித்ர மயம் |
பேத ஸிவேதரதஃ ஸ்பரம்
ஸிவாதயேவ ப்ரஸீத தயலம் மே ॥

ஹே ஸிவ-தயுர்யே ஏ வெ தயபே ! பரஸ்ய ஸ்வ மற்றொரு வனுக்கும் கொடுப்பதுபோல் மய எனக்கு ஸ்வஹ் நீ மனமான பயமிடமிருந்த மய-விரஹஹ் பயமில்லாமலை ந ப்ரதிஸ கொடுக்காதே ; கிந்து ஆனால் யேன எந்தப் பயத்தால் ஸிவே சிவனிடம் அவிரதஃ ஸ்யாஹ் நடுபட்டவனிருப்பேனே (அந்த) மரஹ் பயத்தையே ப்ரதிஸ கொடு ; ப்ரஸீத அருள் செய் ; தவ் மமஹ் மே அது எனக்குப்போதும்.

கஷ்டம் இருந்துகொண்டே இருந்தால் கடவுளின் நினைவு இருந்துகொண்டேயிருக்கும் ; மரண பயம் இருந்து கொண்டே இருந்தால் மனம் அடக்கிய வெளிவ் நினைவு இருந்துகொண்டே இருக்கும் ; ' விபத்: ஸந்து நஃ ஶஶ்வத் தாத்ர ஜகத்குரோ ஹரே: ! ' ' எந்தக் கஷ்டங்களிலும்நாம் இருஷ்ணனை நினைக்கிறோமோ, அக்கஷ்டங்கள் நமக்கு இருந்து கொண்டே இருக்கட்டும் ' என்று வேண்டிக் கொள்கிறார் குந்தி.

81. O Compassion of Siva ! Don't you give me, as to another, freedom from fear of death ; but give me that fear so that I may always be delighting in Siva. That is enough for me.

गौरीसख्मुडुगौरं
कंदर्पसहस्रसुन्दराकारम् ।
नीलग्रीवमुदारं
निवेहि मन्मनसि तव दये पूरम् ॥ ८२ ॥

மௌரீஸ வமுடு-மௌரம்
கந்தர்ப்பஸஹஸ்ர-சுந்தராகாரம் |
நீலகீரவமுதாரம்
நிவேஹி மன்மநஸி தவ தயே பூரம் ॥

हे दये! ஏ சிவ தயையே! **गौरी-सख्** பார்வதியுடன் கூடியதும் **उडु-गौरम्** நக்ஷத்ரம்போல் வெண்மையானதும் **कन्दर्प-सहस्र-सुन्दर-आकारम्** ஆயிரம் மன்மதர்கள்போல் அழகிய உருவத்தோடுகூடியதும் **नीलग्रीवम्** கறுத்த கழுத்துடையதுமான **उदारम्** உயர்ந்ததான **तव पूरम्** உன் வெள்ளமான சிவனை **मद्-मनसि** என் மனத்தில் **निवेहि** இருக்கச் செய்.

82. O Compassion! Place in my mind that flow of yours, that exalted (Siva) consorted by Parvati, white like a star, beautiful in form like a thousand gods of love, and blue-necked.

क्रन्देयं वत कं प्रतीह बलिना कामेन कामान्तकः
कामं पश्यति पीड्यमानमपि मां कालेन कालान्तकः ।
त्वं चेत्तस्य विभोर्भवत्कृतपरिष्वङ्गैरपाङ्गैर्दये
मामामोदयसे क्षतिस्तव तु का किं स्याच्च मेऽसौ दशा॥ ८३॥

க்ரந்தேயம் மத கம் ப்ரதிதா வலிதா தவேன
[காமாந்தகः
காமம் பச்யதி வீர யமாகமயி மாம் தவேன
[காலாந்தகः |
த்வம் சேத்தன்ய திதோர்மயைத்க்ருத-
[பரிஷ்வங்தொரபாங்தொர்தவ
மாமாலோகயஸே கதிஸ்தவ தயே திம்
[ஸ்யாச்ச மேஸ்வைன தயா ॥

ஏ இங்கே க் ப்ரதி பாரைக் குறித்து க்ரந்தேயம் தத தவேன ? தத அங்தோ ! வலிதா பலமுள்ள காமேன காமத்தால் காமய் பீடயமானம் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்ட மாம் என்னை காமாந்தகः அபி காமனை பொறித்தவராயிருந்தும் தவேன் பச்யதி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் ! வலிதா பலமுள்ள காலேன மரணம் பீடயமானம் மாம் பாதிக்கப்பட்ட என்னை காலாந்தகः அபி மரணை அடக்கியவராயிருந்தும் பச்யதிபார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் ! ஹே தயே ஏ தெய தயையே ! மயா-கத-பரிஷ்வங்தொः உன்னால் தழுவப்பட்ட தவ திவோः அந்தச் சிவனுடைய அபாங்தொः கடைக்கண் பார்வையால் மாம் என்னை அனாதவத் போல் கணிக்கையால் தவ உனக்கு கதிः து கா ? என்ன கஷ்டம் ? மே ச எனக்கும் அஸ்மி தவ இந்தக் கஷ்ட தசை திः ஸ்யாத் இருக்குமா ?

83. Alas ! To whom shall I address my wail ? The Lord, destroyer of Kama and Kala is quietly looking on me being tormented by the powerful Kama (Lust) and the powerful Kala (Death) ; if, O Compassion, you gladden me with

the glances of that Lord, embraced by you, what do you lose thereby, and will there be this plight for me?

निद्राक्ष्वमरो वपुष्यतिजरा दुःसङ्ग ईर्ष्यामति-
र्यत्र क्वापि हि कैश्चिदित्थमशुभैर्विघ्नैः परीतस्य मे ।
ईशानेऽभिरतिश्च निर्वृतिकथा क्वेशानुकम्पे कदा
दीनान्वेषिणि मां त्वदभ्युपगमो दीनाग्रगण्यं स्पृशेत् ॥ ८४ ॥

நித்ராலஸ்யமஹோ வபுஷ்யதிஜரா துஷ்ஸங்கம
[ஸர்வ்வாமதிஃ
யத்ர க்வாபி ஹி கைஶ்சிதித்தமஶுபை-
[மஶுபைர்விக்நைஃ பரீதஸ்ய மே ।
ஈஶாநேऽபிரதிஶ்ச நிர்வ்ருதிகதா க்வேஶாநுகம்பே கதா
தீநாந்வேஷிணி மாம் த்வதப்யுபகமோ தீநாக்ரகண்யம் ஸ்ப்ருஶேத் ॥

நித்ரா-ஆலஸ்ய-மஹ: பெரும் தூக்கம், சோம்பல் **வபுஷி** உடலில் **அதிஜரா** பெரும் மூத்தனம் **துஃ-ஸங்கஃ** கெட்ட ஸஹவாஸம் **யத்ர க்வாபி** யாரிடமாவது **ஈர்ஷ்யா-மதிஃ** அஸூயை கொண்ட புத்தி **இத்தம்** இப்படி **கைஶ்சித்** அஶுபைஃ சில கெட்ட தடங்கல்களால் **பரீதஸ்ய** சூழப்பட்ட **மே** எனக்கு **ஈஶாநே** வெளிடம் **அபிரதிஃ** நடுபடுவதும் **நிர்வ்ருதி-கதா** ச இன்புற்றிருப்பதும் **ச** எங்கே? **தீந-அந்வேஷிணி** ஏழைகளைத் தேடும் **ஹே ஈஶ-அநுகம்பே** ஏ ஸ்வாமியே! **கதா** எப்போது **தீந-அக்ர-கண்யம்** ஏழைகளுக்குள் முதல்வனான **மாம்** என்னை **த்வத்-அப்யுபகமஃ** நீ ஏற்றுக்கொள்வாய்?

84. Sleep, heavy laziness, extreme old age, bad company, jealous disposition towards some, body or other—to me who is encircled by some evil impediments like these, wherefore will there be devotion to Siva and possibility of happiness ? O Compassion of Siva who search out the pitiable ! When will you come forth and touch me, the foremost among pitiable ?

तरणे भवस्य शरणैषिणा मया
दुरितानि हन्त चरितान्यलं दये ।
उचितानि नव रुचितानि मानसे
रुपितानि चैव कुपिताकृतीनि मे ॥ ८५ ॥

தரணே மவஸ்ய ஸரணைஷிணா மயா
துரிதாநி ஹந்த சரிதாந்யலம் தயே |
உசிதாநி நவ ருசிதாநி மாநஸே
ரபிதாநி சைவ குபிதாக்ருதீநி மே ॥

हे दये ஏ தயையே ! भवस्य तरणे ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டும் விஷயத்தில் शरणैषिणा சரணத்தை விரும்பும் मया என்னால் हन्त அய்தோ दुरितानि பாபங்கள் अलम् चरितानि ஏராளமாய்ச் செய்யப்பட்டன ; उचितानि யுக்தமான விஷயங்கள் मानसे என் மனத்திற்கு नैव रुचितानि பிடிக்கவில்லை ; मे என்னுடைய रुपितानि பேச்சுக் களும் कुपित-आकृतीनि கோபதோரணையுடையவைகளாயிருக் கின்றன.

85. O Compassion! I who desire you as refuge in the matter of crossing the Samsara, have, alas, committed enough sins; things proper have never appealed to my mind and I have spoken many an angry word.

शमनावलेपदमनावहाम्ब किं-
न्वपुषन्न खिलवपुषं मृकण्डुजम् ।
भवतो मदीयभवतीव्रतापहृ-
त्तरुणेन्दुचूडकरुणे न किं भवेत् ॥ ८६ ॥

ஶமநாவலேபதமநாவஹாம்ப கிம்-
ந்வபுஷந்ந கிலவபுஷம் ம்ருகண்டுஜம் ।
ஹவதி மதீயஹவதீவ்ரதாபஹ்ரு-
த்தருணேந்துசூடகருணே ந கிம் ஹவேத் ॥

हे अंब तरुणेन्दुचूड-करुणे ஏ தாயே சிவ தயையே! शमन-अवलेप-दमन-आवहा யமனுடைய கர்வத்தை அடக்கிய பவதி நீ खिल-वपुषम् கஷ்டப்பட்ட மிருகண்டுஜம் மார்க்கண்டேயனை अपुषत् न किम् காக்கவில்லையா? किम् मदीय-भव-तीव्र-तापहृत् न भवेत् என்னுடைய பெரும் ஸம்ஸார தாபத்தைப் ஏன் போக்கடிக்கவில்லை?

86. O Compassion of Siva! Putting down the haughtiness of Death, did you not, O Mother, protect Markandeya whose body was in throes? Why do you not remove my acute anguish of Samsara?

उचितं तवोपरचितं दये न किं
मदकापराधकदशार्पणं मया ।
अयि शर्वमम्ब मयि शर्मदं न किं
वितनोषि शंस वत नो यशोऽस्यतः ॥ ८७ ॥

உசிதம் தவோபரசிதம் தயே ந கிம்
ப்ரமதாபராதகதசார்ப்பணம் மயா |
அயி ஸர்வமம்ப மயி ஸர்மதம் ந கிம்
விதனோஷி ஸம்ஸ வத நோ யஸோஸ்த்யத: ॥

அயி தயே ஏ தயையே ! தவ உனக்கு உசிதம் பொருத்தமான மத-அபராத - சய - சதசம் கடும்பாவங்களாகிற ஆகார பதார்த்தம் சமர்ப்பிப்பது கிம் ந உபரசிதம் செய்யப்படவில்லையா ? சர்வம் எனில் அயி என் விஷயத்தில் சர்ம-தம் இன்பத்தைக் கொடுப்பதை கிம் ந விதனோஷி ஏன் செய்யவில்லை ? வத அஸ்தோ ! நத: அப்படிச் செய்தால் யச: புகழ் ந அஸ்தி (உனக்கு) இல்லையா ? ஸ்ரீச சொல்லு.

கடவுளின் கருணைக்கு நம் பாவங்களே ஆகாரம் என்று முன் ஐ ச்லோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டது.

87. O Compassion! Have I not done to you what is proper to you, viz., offer lumps of (my) heinous sins as food? Why do you not make Siva grant happiness to me? Tell me, is it not to your fame if you do so?

गरले हरस्य तरलेतरां रुचिं
भवतीं दयेऽर्पितवतीं न मेऽहसि ।
उदितादरात्र विदिता कराकृता
महिता न सा किमहितावहा तव ॥ ८८ ॥

மரலே ஹரஸ்ய தரலேதராம் ருசிம்
ஹவதீ தயேர்பிதவதீ ந மேஹஸி |
உதிதாதராத்ர விதிதா காலதா
மஹிதா ந ஸா கிமஹிதாவஹா தவ ॥

தே தயே ஏ தயையே ! ஹரஸ்ய சிவனுக்கு கரலே காலகூட விஷத்தில் தரல-இதராம் ஸ்திரமான ருசிம் ருசியை பவதீ நீ அர்பிதவதீ கொடுத்தாய், மே என்னுடைய அஹஸி பாவத்தில் ருசிம் ருசியை ந அர்பிதவதீ கொடுக்கவில்லை ; அத்ர இந்த விஷத்தின்மேல் உதித-ஆதராவிதிதா நீ ஆதரவு உள்ளவள் என்று தெரியும் ; தவ உனக்கு அஹித-அவஹா ஆபத்தை விளைவிக்கும் ஸா அந்த (விஷத்தின்) கராகதா பயங்கரமான கடுமை ந கிம் மஹிதா உன் கௌரவத்திற்குப் பாத்திர மல்லவா ?

உலகை உய்யவைக்கப் பரமசிவனுக்கு ஏற்பட்ட கரு ணையே பரமசிவனைக் கடையப்பட்ட கடலிலிருந்து எழுந்த காலகூடத்தைக் குடிக்கும்படி செய்தது ; அக்கால கூட விஷத்தைக் காட்டிலும் கடுமையானதா என் பாவச் செயல்கள்; நீ ஏற்று ஜரித்துவிடு என்று கவி கேட்கிறார் ! கால கூடத்தை உண்டதால் பரமசிவனுக்கே ஆபத்து வந்திருக்கக்கூடும்; அதன் மூலம் தயாதேவியான நீயே ஆச்சயமின்றிப் போயிருப்பாய்; அப்படியிருந்தும் அவ்

வேதத்தின் கொடுமை உனக்குப் பிடித்தது ॥ சிவன் பிரசாரம் என் பாபத்தின் திரு உனக்குப் பிடிக்கவில்லை போலும்!

88. O Compassion! You made Siva have a strong liking for poison, not for my sin; you are known for your favour towards that poison; do you not esteem its terrible nature though it was about to bring danger to you?

कलिनामुनातिबलिना कदर्थितः
स्वहिते क्षमो न विहितेऽस्मि मादृशाम् ।
अघने अस्तु तव नेशितुर्दये
जगति त्वयैव सगतिस्तदस्म्यहम् ॥ ८९ ॥

கலிநாமுனாதிபலினா கதர்தித:
ஸ்வஹிதே க்ஷமோ ந விஹிதேஸ்மி மாதிருசாம்
[மாதிருசாம் |
அகனே அஸ்தது தவ நேசிதுர்தயே
ஜகதி த்வயைவ ஸகதிஸ்தத்ஸ்மியஹம் ॥

हे ईशितुः दये त्व मिव दयेव! बलवता अतिबलिना अतीव बलवता कलिना कलियुगेन कदर्थितः पीडितः (सन्) स्व-हिते स्वस्य कल्याणाय विहिते विधिवत्कृते सत्कर्मणि क्षमः करणे समर्थः न अस्मि; मादृशाम् मत् ऐसे पापिनां पापे तव तु तवैव क्षमः क्षन्तव्यः अस्ति; तद् अनेन कारणेन जगति लोके त्वया एव उक्त

ஆலேயே स-गतिः கதியுள்ளவனுய் महत् अस्मि நான் இருக்கிறேன்.

89. Thwarted by this powerful Kali age, I have been rendered incapable of doing the prescribed duties that are to my own good; as, O Compassion of Siva! it is not difficult for you to protect people like me, I have you alone as my refuge in this world.

वलमेदनादिसुलमेतरं हरं
स्मरतो दलाम्बु किरतोऽपि निर्वसोः ।
नयसे वशं कलयसेऽद्भुतं दये-
ऽहमसावपीह किमसानि ते पदम् ॥ ९० ॥

வலமேதநாதிஸுலமேதரம் ஹரம்
ஸ்மரதே தலாம்பு கிரதோரபி நிர்வஸோः ।
நயஸே வஶம் கலயஸேத்புதம் தயே-
ஸஹமஸாவபீஹ கிமஸானி தே பதம் ॥

हे दये ஏ தயையே! वलमेदन-नादि-सुलभ-इतरम् இந்திரன் முதலியோருக்கும் இடைப்பதற்கரிதான हरम् பரமசிவனை निर्वसोः செல்வமற்றவனும் दल-अम्बु ஒரு புஷ்ப, பத்ர தளத்தையோ ஒரு துளி ஜலத்தையோ किरतः अपि இறைப்பவனும் स्मरतः (மனத்தில்) நினைப்பவனுமான ஒருவனுக்கு वशम् नयसे வசமாகச் செய்கிறாய்; अद्भुतम् कलयसे அற்புதத்தை நடத்திக் காட்டுகிறாய்; असौ अहम् अपि இந்த நானும் इह இதோ ते உன்னுடைய पदम् இருப்பிடமாக असानि किम् ஆவேனே?

'पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति।' என்று ஜராசாஸ்தன் சொன்னபடி ஒரு தளத்தையோ ஒரு துளி ஜலத்தையோ ஒருவன் சுவராராப்பணம் செய்தாலும், இல்லை, மனத்தினுள் சற்று சுவரனை நினைத்தாலும் போதும், அவனுக்கு சுவரன் தன்னை அதிசயமாகச் செய்து கொள்ளும்படி அவருடைய தயை அவரை நிர்ப்பந்திக்கிறது. அப்படி எளுவாய் வழிபடுபவருக்கும் வழி விடும் நீ அந்த கோஷ்டியில் சேர்ந்தவனை என்னையும் உனக்கு விஷயமாய்ச் செய்துகொள்ளேன் என்று கரி தயையை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

90. O Compassion! That Siva who is hard of attainment even to those like Indra, you bring under the control of one who thinks of Him, who is without any wealth and casts but a leaf and a drop of water (for Him)! You (really) do a wonder! Here, will I too become a fit object for you?

स्मरणं प्रणामकरणं तवाभिधा-
गदनं च जातुचिदनञ्जवैरिणः ।
परमं भवार्तिहरमम्ब देहिनां
त्वदये गतिस्तव दये गरीयसी ॥ ९१ ॥

ஸ்மரணம் ப்ரணாம கரணம் தவாபிதா-
கதநம் ச ஜாதுசிதநஞ்ஜவைரிணஃ |
பரமம் பவார்த்திஹரமம்ப தேஹிநாம்
த்வதயே கதிஸ்தவ தயே கரீயஸீ ॥

अनुचित् ஏதோ ஒருபோது अनङ्गवैरिणः காமனது வலுகடைய விரோதி प्रणाम-करणम् வெலுகடைய வணக்கம் तथा अभिधा-गदनम् வெலுகடைய பேரைச் சொல்வது— (இவை), अये अम्ब ஏ தாயே त्वत् உன் காரணத்தால் देहिनाम् மனிதருக்கு परमम् மேலான भव-आर्ति-हरम् பிறவிக்கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதாக ஆகின்றன; हे दये ஏ வெ தயையே! तव உன்னுடைய गतिः போக்கே गरीयसी மேலானது.

91. O Compassion! The occasional contemplation of Siva, doing obeisance to Him or the mention of His Name, becomes the supreme means of removing the transmigratory toil, because of you. O Mother, your way is indeed, great!

भवतापभीतमवताखिलं जनं
पुरमर्दनेन परमर्ज्यते यशः ।
वनमम्ब यद्भुवनमङ्गलं दये
तदये ममच्छिदुदये त्वदाश्रयात् ॥ ९२ ॥

஭வதாபபீதமவதாகிலம் ஜநம்
புரமர்தநேந பரமர்ஜ்யதே யஶः ।
வநமம்ப யத்³ ப⁴வ⁴நமங்க³லம் த³யே
தத³யே மமச்சி²து³த³யே த்வதா³ஶ்ரயாத் ॥

भव-ताप-भीतम् ஸம்ஸார வெய்யிலினிருந்து பயந்த अखिलम् எல்லா जनम् மனிதரையும் अवता காப்பாற்றும் पुरमर्दनेन परम् சிவன் தன்னுடைய यशः புகழ் अर्ज्यते பெரிதாயும் भुवन-मङ्गलम् உலகிற்கு நலன் பயப்பதுமான यत् புகழ் वनम् अम्ब

जगत् லம்பாதிக்கப்படுவது, **शम-स्थिति-उदये** சாந்தத்தைச் சேர்ந்த தோற்றத்தோடுகூடிய **हे देवि** ஏ சிவ தலையே! **त्वत्-भवनात्** உன்னுடைய ஆச்ரய பலத்தாலேயே.

92. O Mother Compassion whose manifestation destroys all troubles! If Siva acquires fame, substantial and beneficial to the Universe, by protecting all those who are scared by the suffering of this Samsara, it is be canse of your support.

भुवने तवाम्ब नवने पटुदृशे
परमत्र को नु शरमञ्जितः स ते ।
शितमन्तुशैलशतमन्तकान्तको-
ऽखिलवेदिता न किल वेदितुं क्षमः ॥ ९३ ॥

லுவனே தவாம்ப நவனே படுர்டியே
பரமத்ர கோ நு சரமஞ்ஜிதஃ ஸ தே ।
சிதமந்து சைலசதமந்தகாந்தகோ-
ऽகிலவேதிதா ந கில வேதிதும் க்ஷமஃ ॥

हे अम्ब देवि ஏ தாயே தலையே! **ते** உன்னுடைய **शरणजितः** வெள்ளத்தில் முழுகிப்போய் **स** அந்த **अखिल-वेदिता** எல்லாவற்றையும் அறியும் **अन्तकान्तकः** யமனை **शित-मन्यु-शैल-शतम्** ஆச்சரியத்தையுடைய மலைபோலப் பெரிய தான தற்பெருமைக்கான பாபக்கூட்டையும் **वेदितुम्** தெரிந்து கொள்ள **न क्षमः किल** ஸமர்த்தரல்லவே! **अत्र भुवने** இவ் வுலகில் **को नु** யார் தான் **तव** உன்னுடைய **नवने** தயையில் **पटुः** திறமை ஸமர்த்தர்?

சர்வஜ்ஞருக்கே மத்தரின் தோஷம் தெரியாதபடிச் செய்துவிடும் தயையின் பெருமையை யார் தான் புகழ முடியும் ?

98. That Siva, the Destroyer of Death and the knower of everything, submerged by your flood, becomes incapable of knowing the sins of your refugees, though the sins are by hundreds and are like mountains,—whoever is capable enough in this world to extol you, O Compassion !

मनसेह सर्वमनसेव यद्वहे
हरमेकमेव न रमे हि विस्मरन् ।
तदिमं त्वमेव हृदि मन्तुमाशु मे
करुणे यतस्व तरुणेन्दुशेखरम् ॥ ९४ ॥

மனஸேஹ ஸர்வமனஸேவ யத்வ ஹே
ஹரமேகமேவ ந ரமே ஹி விஸ்மரன் ।
ததிமம் த்வமேவ ஹ்ருதி மந்துமாஸு மே
கருணே யதஸ்வ தருணேந்து ஶேகரம் ॥

மனஸா இவ வண்டியிற்போல் மனஸா என் மனத்தில் இஹ இதர சர்வம் எல்லாவற்றையும் வஹே வஹிக்கிறேன் ; ஹரம் ஏகம் ஏவ சிவன் ஒருவனையேமட்டும் ந (வஹே) வஹிக்கிறதில்லை ; விஸ்மரன் (சிவனை) மறந்து ரமே ஹி கிளையாடுகிறேன் (இதி) யத் தத் என்ற இந்தக் காரணத்தால் ஹே கருணே ஓ தயையே ! மே என்னுடைய ஹ்ருதி ஹ்ருதயத்தில் இமம் இந்த தருணேந்து-ஶேகரம் சிவனை மந்தும் (நான்) த்யானஞ் செய்யும் பொருட்டு த்வம் ஏவ நீயே ஆசு சீக்கிரம் யதஸ்வ முயற்சி செய்.

94. In my mind, as in a cart, I carry everything! Siva alone I do not carry; I sport about forgetting Him; therefore, you yourself, O Compassion, strive to make my heart think of that Siva.

किमतो ममाम्ब किमतो भवार्णव-
स्त्वदसीह मां न नुदतीदृशं शुचम् ।
गिरिजापतेरुपरि जातु मे हृदये
हृदयं कुरुष्व सदयं च तं च माम् ॥ ९५ ॥

கிமதோ மமாம்ப கிமதோ பவார்ணவ-
ஸ்த்வதஸீஹ மாம் ந நுதஸீத்ருஶம் ஶுசம் ।
கிரிஜாபதேருபரி ஜாது மே ஹ்ருதயே
ஹ்ருதயம் குருஷ்வ ஸதயம் ச தம் ச மாம் ॥

हे मम्ब हृदये ஏ தாயே தயையே! किमतः வேறு என்ன வேண்டும்? मम எனக்கு किमतः ப்ரதிகூலமான भव-अर्णवः ஸம்ஸாரம் इह இதோ माम् என்னை तुदति துன்புறுத்துகிறது; ईदृशम् இவ்வகையான शुचम् துயரத்தை न नुदसि நீ போக்கடிக்கமாட்டேன் என்கிறாய்; गिरिजापतेः उपरि பரமசிவன்மேல் जातु ஒருபொழுதாவது मे என்னுடைய हृदयम् ஹ்ருதயத்தை कुरुष्व இருக்கச் செய்; तम् அத்தச் சிவனை सदयम् என்னிடம் தயை புள்ளவனாகவும் माम् च என்னையும் सदयम् அவருடைய தயையைப் பெற்றவளாகவும் कुरुष्व செய்.

95. What more than this! The sea of Samsara, my enemy, torments me and you do not

remove such a sorrow. O Mother, Compassion! place my heart once at least on Siva; make him compassionate (towards me) and me the recipient of his compassion.

चरणं नतार्तिहरणं विभोर्दये
नृतमो भजेत कतमो विना त्वया ।
तदमुं तवाम्ब पदमुन्नतं नय
प्रभवे मदर्थिविभवेऽर्थिनी भव ॥ ९६ ॥

சரணம் நதார்த்திஹரணம் விபோர்தயே
நிருதமோ பஜேத கதமோ விநா த்வயா ।
தமுமம் தவாம்ப பதமுந்நதம் நய
ப்ரபவே மதர்த்திவிபவேர்த்தினீ பவ ॥

हे अम्ब दये ஏ தாயே தயையே! **त्वया विना** நீ அல்லா மல் **नृतमः** நிறைந்தவனுயிருக்கும் மனிதன் **कतमः** எவன்தான் **विभोः** கடவுளின் **नत-आर्ति-हरणम्** வணங்கியவரின் சிரமத் தைப் போக்கும் **चरणम्** அடியை **भजेत** அடைவான்? **तत्** ஆகையால் **अमुम्** இந்த என்னை **तव** உன்னுடைய **उन्नतम्** உயர்ந்ததான **पदम्** ஸ்தானமான வெளிடம் **नय** கொண்டு போ; **मद्-अर्थि-विभवे** யாசிக்கும் நான் செல்வ மடையும் பொருட்டு **प्रभवे** கடவுளிடம் **अर्थिनी भव** நீ யாசிப்பவளாய் ஆகுக.

96. O Compassion! Without you which man, eminent though he is, can attain the feet of the Lord that destroys the distress of the obeisant? Therefore, lead me to that high place of yours

(viz., Siva) and, for the sake of the prospriety of this supplicant, namely myself, you become a supplicant to that Lord.

कमलासनश्च कमलापतिश्च ते
कलयाप्नुतां हि तुलया विहीनताम् ।
सकरावलम्बसुकरामृतश्रियं
कुरु मे कुलेशितुरमेशितुर्दये ॥ ९७ ॥

கமலாஸனஶ்ச கமலாபதிஶ்ச தே
கலயாப்நுதாம் ஹி துலயா விஹீநதாம் |
ஸகராவலம்பஸுகராம்ருத ஶ்ரியம்
குரு மே குலேஶிதுரமேஶிதுர்தயே ॥

கமலாஸன: ச ப்ரம்மாவும் கமலா-பதி: ச விஷ்ணுவும் துலயா நிறைவில் தே உனக்கு கலயா சிறிது விஹீநதாம் ந்யூ-நத்வம் ஹி குறைவு பட்டவரே ; ஹே தயே தயையே ! மே என்னு டைய குல-ஈஶிது: குலக்கடவுளான உமா-ஈஶிது: சிவனு டைய ஸ-கர-அவலம்ப-ஸுகர-அம்ருத-ஶ்ரியம் அவர் தன் கை யால் என்னைப் பிடித்துக்கொள்வதான எருவான அழி வற்ற ஐச்வர்யத்தை குரு எனக்குச் செய்து வை.

97. O Compassion of Siva, my family deity ! Brahma and Vishnu are slightly inferior to you in measure ; grant me that affluence of immortality that comes easily by your merely taking me by your hand.

अपराधजालमपरा नुदेत का
भवतीं विनोद्धृतवतीं जगद्दये ।
जननीं प्रमोदजननीमृते शिशोः
शमलं प्रमार्जितुमलं परा तु का ॥ ९८ ॥

அபராயஜாலமபரா நுதேத கா
பவதீம் விநோத்தூ தவதீம் ஜகத்தயே |
ஜநீம் ப்ரமோதஜநநீம்ருதே சிசோஃ
சமலம் ப்ரமார்ஜிதுமலம் பரா து கா ॥

हे दये ए தயையே! जगत् உலகை उद्धृतवतीं विना கை தூக்கிவிட்ட भवतीं विना உன்னைத் தவிர का अपरा வேறு யார் अपराध-जालम् தவறுக்குவியலை नुदेत தள்ளிவிடுவர்? प्रमोद-जननीम् இன்பத்தைப் பயக்கவல்ல जननीम् தாயை ऋते தவிர का परा तु வேறு யார்தான் शिशोः குழந்தையின் शमलम् மலத்தை प्रमार्जितुम् துடைக்க अलम् வல்லவள்?

98. O Compassion! Without you who have uplifted the Universe, who can brush aside the mass of sins? Without the joy-giving mother, who else can wipe off the dirt of the child?

उमापतिरमापतौ मम शिव जहीतां मनो
न जातु करुणे यथा कुरु तथैव बुद्धिं दृढाम् ।
तथैव रसनामसूं शिवशिवेति वागुद्धरां
न चैतदुभयं विना किमपि मेऽभिलाषास्पदम् ॥ ९९ ॥

உமாபதிரமாபதி மம சிவௌ ஜனனீஜனகௌ மநோ
ந ஜாது கருணே பவ குரு தவைவ
[ஜுஷ்டியம்ப்ரு ஸ்வாம் |
தவைவ சரணாமலும் சிவஸிவேதிவாமஸ்வாம்
ந வெதத்வயம் கிர நிமிமேஷிலாதரம்-
[படம் ॥

हे करुणे ஏ தயையே! मम எனக்கு शिवौ இருவரும் ஒரே வென்னே போலிருக்கும் (அல்லது சன்மையைக் கொடுக்கும்) उमापति-रमापती சிவனும் விஷ்ணுவும் जातु ஒரு போதும் मनः மனத்தை यथा எவ்விதம் न जहीतात् விடமாட்டார்களோ तथा அப்படி कुरुष्व எனது புத்தியை दृढात् ஸ்திரமாய் कुरु செய்; तथा एव அதுபோலவே वसूः இந்த रसनाम् (என்) நாவையும் शिव-शिव-इति-वाक्-उद्गराम् 'சிவ-சிவ' என்ற வார்த்தையே மேலிட்டதாய் कुरु செய்; वरम् இந்த उमेश विना இரண்டையும் தவிர किमपि வேறொன்றும் मे என்னுடைய अभिलाष-भाग्यम् न விருப்பத்திற்கு இடமானதில்லை.

'मम சிவௌ உமாபதி-ரமாபதி' என்பதால் பக்தருக்கு இருக்கும் மூர்த்தி-அபேத மனப்பான்மை வெளியாகிறது.

99. O Compassion! Give me that steadfast mind that Siva and Vishnu, both alike Siva to me, may never leave my mind; even so, make this tongue of mine utter 'Siva, Siva'; barring these two, there is nothing else that is the object of my desire.

प्रसीद करुणेऽधुना मनसि मे शिवे स्थापय-
नपायिनमुमासखं कुरु च मय्यनुग्राहकम् ।
तथानिशमिहासनं शिवपदस्य जिह्वाग्रके
ददस्व मम काङ्क्षितद्वयमिदं त्वदेकायनम् ॥ १०० ॥

ப்ரஸீத கருணேऽதுநா மனஸி மே ஶிவம் ஸ்தாபய-
நபாயிநமுமாஸகம் குரு ச மய்யநுக்ராஹகம் ।
ததாநிஶமிஹாஸநம் ஶிவபதஸ்ய ஜிஹ்வாக்ரகே
ததஸ்வ மம காங்க்ஷிதத்வயமிதம் த்வதேகாயநம் ॥

हे करुणे ஏ தயையே! **प्रसीद** அருள் செய்; **अधुना** இப்போது **उमा-सखं** பார்வதியோடுகூடிய **अनपायिनम्** அழிவில்லாத **शिवम्** பரமசிவனை **मे** என்னுடைய **मनसि** மனத்தில் **स्थापय** நிலைபெறச் செய்; **मयि** என்பால் **अनुग्राहकम् च** அருள் செய்பவராயும் (அந்த சிவனை) **कुरु** செய். **तथा** அப்படியே **इह** இங்கே **जिह्वा** **अग्रके** (என்) நாவின் நுனியில் **शिव-पदस्य** சிவன் என்ற சொல்லிற்கு **आसनम्** இருப்பை **ददस्व** கொடு. **इदम्** இந்த **मम** என்னுடைய **काङ्क्षित-द्वयम्** விருப்பங்கள் இரண்டும் **त्वत्-एक-अयनम्** உன்னால் மட்டுமே கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

மனத்தில் சிவானுஸந்தானம், நாவில் சிவோச்சாரணம் வேறு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை என்று பக்தர் தெய்வத்தை இவ்விரண்டு விருப்பங்களை தனக்கு அருளும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

100. O Compassion! Please, establish now in my mind Siva, the Imperishable Lord, accompanied by Parvati, and make Him gracious towards me;

and also make the word 'Siva' seated always on the tip of my tongue; these two desires of mine are dependent on you alone.

कालेऽन्तिमे शिवदवे मम ते प्रसादा-
देवावदेव हृदये दृढमाविरस्तु ।
यद्व्याहरं शिवशिवेति तवास्यदीपं
मोक्षप्रदं सुखमनश्वरनामधेयम् ॥ १०१ ॥

காலேஸ்தியே ஶிவதவே மம தே ப்ரஸாதா-
தேதாவதேவ ஹ்ருதயே த்ருடமாவிரஸ்து ।
யத்வ்யாஹரம் ஶிவஶிவேதி தவாஸ்யதீபம்
மோக்ஷப்ரதம் ஸுகமனஶ்வரநாமதேயம் ॥

हे शिव-दवे ए தலைவ! मम உனக்கு आवदीयम् இருப்பிடமான शिव-शिव इति 'சிவ, சிவ' என்ற यत् எந்த शि-वकारम् இரண்டு எழுத்துக்கள் கொண்ட मोक्ष-प्रदम् மீட்டவழக்கூடியதும் सुखम-अनश्वर-नामधेयम् உலகிற்கே மங்களகரமான பெயர் உண்டோ एतावत् एव அது மட்டுமே ते உன்னுடைய प्रसादात् அருளால் मम என்னுடைய वदने இதழ்ப்போதில் हृदये (என்) மனத்தில் एव உறுதியாய் आविरस्तु தோன்றட்டும்.

'यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।
तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥'

என்ற பகவத் கீதையும் (8, 6) 'यथाक्रतुरस्मिन् लोके पुरुषो भवति, तथेतः प्रेत्य भवति' என்ற சாந்தோக்கியமும் (3, 14, 1) சொல்லப்பட்ட தத்துவத்தையே இப்படி என்ற சிவனை எனது நாத்தில் வசிக்குமாறு

இருக்கிறதோ அதாகவே அவன் ஆகிறான் என்பது சாஸ்த்ரமாதலால், பக்தர் தன் கடைசிக் காலத்தில் வெளியிருந்து தனக்கு வழுவாமல் நிற்கவேண்டுமென்ற கடைசி க்ஷோகத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்.

101. O Compassion of Siva! In my last moment, by your grace, may this much appear in my heart, viz., this two lettered (name) 'Siva, Siva', your abode, the giver of Release, a Name that is auspicious to the (whole) Universe.

एवं दयास्तवमिमं पठतां हि भक्त्या-
रोग्यायुरच्छशिवभक्तिधनर्द्धिविद्याः ।
अन्यांश्च सन्तु यदयं विमुक्तिमन्ते
श्रीपार्वतीशकरुणा दिशति प्रहृष्टा ॥ १०२ ॥

ஏவம் தயாஸ்தவமிமம் படதாம் ஹி பக்த்யா-
ரோக்யாயுரச்ச சிவபக்தியனர்த்தி வித்யாஃ ।
அன்யாம்ஸ்ச ஸந்து யமயம் விமுக்திமந்தே
ஸ்ரீ பார்வதீசகருணா திசதி ப்ரஹ்ருஷ்டா ॥

एवं இப்படி इमम् இந்த दयास्तवम् (சிவ) தயையைப்பற்றிய ஸ்தோத்ரத்தை भक्त्या பக்தியோடு पठताम् படிப்பவர்களுக்கு आरोग्य-आयुर्-अच्छशिवभक्ति-धनर्द्धि - विद्याः ஆரோக்யம், ஆயுள், மாசற்ற சிவபக்தி, பணச்செழிப்பு, படிப்பு இவை எல்லாவற்றையும் अन्यान् सुतान् अपि இதற்கு மேல்சொல்லியவற்றையும் च சேர்த்துக்கொண்டு अन्ते இதற்கப்புறம் विमुक्तिम् மோக்ஷத்தையும் प्रहृष्टा மனப்பூர்வமாக श्रीपार्वतीश-करुणा சிவ தயையானது दिशति हि அளிக்கிறது!

இதைப் படிப்பவர் எல்லாவற்றிற்குமே வெற்றி ஒன்றே சாசனம்; வெற்றியை அருள்கிறது இவற்றை எல்லாம் வழங்க சரஸ்வதியே வழிபடுவோமாக.

102. To those who read this Hymn on the Compassion (of Siva) with devotion, the Compassion of Siva, in great joy, gives health, long life, pure devotion to Siva, material prosperity, learning, foremost sons, fame and finally spiritual release.

इति श्री श्रीधरवेंकटेश (अय्यावाल्) विरचितम्
दयाशतकम् संपूर्णम् ॥

இப்படி ஸ்ரீ அய்யாவாள் என்ற ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் இயற்றிய தயாசதகம் முற்றிற்று

Thus ends the 'Century on the Lord's Compassion', a hymn

BY

Sri Sridhara Venkatesa known as Sri Ayyaval

ERRATA

Page	Line	*Read*
1	6	-मार्तीः
,,	7	किंकरयति
2	17	शैल
4	14	செய்தலைழிய
5	5	गुणाङ्गगति
7	23	कथय சொல்லு
11	2	by virulent poison
12	12	जिह्वयैतद-
14	9	हे शम्भोः दृष्टे ஏ शिव தலைவ
20	13	-क्षन्त्री
,,	17	-கூர்த்தி
,,	23	भक्षन्त्रो
23	10	அவர்கள்
,,	18	head with a bow
,,	21	-शौर्यं
24	24	O compassion of Siva! The
27	11	வுதட்டில்
32	8	ईदे
33	8	மஞ்ஜுயத ெத
,,	24	compassion
34	12	ந மை ெ த ந ர் தலவி
37	14	கூமித்தலை ழிய
41	13	beneficent
45	24	-सिद्धौ
46	4	வியியல
,,	21	unparalleled
52	15	விலரமதம்
53	9	recipient
56	8	நியில்
59	6	serpents
62	4	त्वं न ह्यस्यसि
68	11	எல்ல தயக்கம்
73	6	even as on the jewelled courts of the mansions

Page	Line	Read
76	5	compassion
,,	18	ச ரசெ தலை செ
79	3	शिवचितुं . . . . त्वं हि
81	19	ये
91	17	पचते
96	12	sகிரதி-
97	2	some-
,,	8	the pitiable
,,	11	नैव
,,	12	नैव
99	11	मया எல்லல் கி
,,	15	नो अस्ति
100	2	-वती न
,,	8	தல
101	23	अवने
102	14	अरतो
105	1	ச்சமத்தைப்
,,	2	अये अम्ब दये च ரசெ சிவ ...
,,	8	because
107	4	speedily strive
,,	7	नुदसी-
108	24	destroy
109	1	prosperity
110	9	*delete* विना
,,	20	रमापति...शिवौ
111	8	விக்குலவும்
112	5	ஸ்பாபர-
113	12	சிவ தலைசெ
,,	14	கொண்டதும்
114	11	ஸ்தலமிமம்